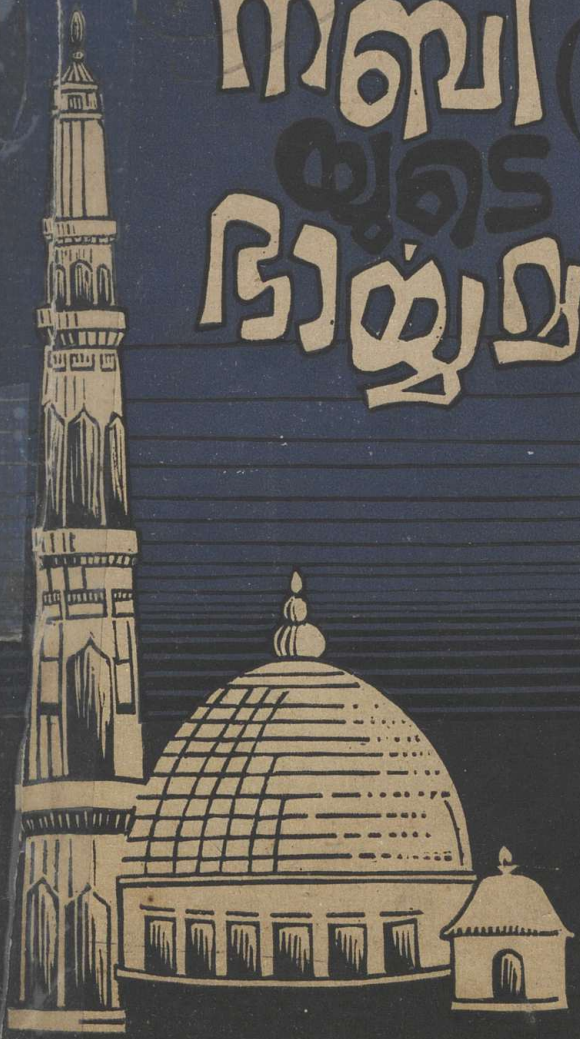

നബി (സ)
യുടെ
ദിയ്യൂദ്വാർ

നബിയുടെ ഭാര്യമാർ

കെ. എം. ചന്ദ്രശേഖരൻ

പ്രസാധകർ

ശ്രീൻ ഹൈസ്

ഹലവഞ്ചസാർ, കോഴിക്കോട്.

വില: 1-25

University Grants Commission

320
359428

MALAYALAM

NABIYUDA BHARIAMAAR

BY

K. M. PANNIKOTTUR

PRINTED AT

SAHIRA PRINTERS, CALICUT

PRICE : 1-25

FIRST IMPRESSION DECEMBER 1968

COPIES 1000

RIGHT RESERVED

PUBLISHERS.

GREEN HOUSE, HALVA BAZAAR,

CALICUT

പ്രസ്താവന

പ്രഥമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ അനുഗ്രഹം മനു മാത്രമാണ് വിനീതനായ എന്ന ഇതെഴുതാൻ തുണച്ചത്. കാരുണ്യമൂർത്തിയായ അല്ലാഹുവിനു ആയിരമായിരം സ്തോത്രം.

ഏതുവീക്ഷണകോണിലൂടെ പരിശോധിച്ചാലും ലോകംകണ്ട മഹാത്മാക്കളിൽവെച്ചു എല്ലാംകൊണ്ടും ശ്രേഷ്ഠനും അഖിലലോകത്തിനും മാതൃകായോഗ്യനുമാണ് അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബി (സ) വെറും 23 കൊല്ലക്കാലംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു കൈവന്ന വേദങ്ങളും അവിടുത്തെ ആദർശത്തിനു ലോകസമക്ഷം ലഭിച്ച പ്രവാചകന്മാരും, വ്യാപ്തിയും അസൂയാർഹം തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് ലോകനേതാക്കളിൽ മറ്റാർക്കും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലാത്തതു മർദ്ദനവും വിമർശനവും എതിർപ്പുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു നേരിടേണ്ടിവന്നതും. തങ്ങളുടേതല്ലാത്ത മറ്റൊല്ലാം മിഥ്യയും കൊള്ളരുതാത്തതുമാണെന്നു കരുതുന്ന യൂറോപ്യൻ ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രവാചകപ്രഭുവിനെ ലോകസമക്ഷം ഇടിച്ചതാഴ്ത്താനും താറടിച്ചു കാണിക്കാനും അവരുടെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാലിയുടെ നിറഭേദങ്ങളോടുപോലും നീതികാണിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഈ വർഗ്ഗപ്രവാചകന്റെ നേരെ ബാലിശമായ പലവിധ വിമർശനങ്ങളും നടത്തിനോക്കിയെങ്കിലും അതെല്ലാം സൂര്യപ്രകാശത്തെ കൈകൊണ്ടുമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ പരാജയമടഞ്ഞു എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം.

പ്രവാചകപ്രളവിനെ ഏറ്റവുമധികം അധിക്ഷേപിക്കാനും വിലയിടിക്കാനും ഈശരൂക്കരകണ്ടുപിടിച്ച ഒരായുധം അവിടുത്തെ വൈവാഹിക ജീവിതത്തെയാണ്. നബി(സ) പതിനൊന്നുഭാര്യമാരെ സ്വീകരിച്ചത് അവിടുത്തെ സ്രീലമ്പടനം, വിഷയാസക്തനും, സൗന്ദര്യരാധകനുമായതുകൊണ്ടാണ് എന്നും അദ്ദേഹം ഒരു യഥാർത്ഥ പ്രവാചകനല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെ ബഹുഭാര്യത്വജീവിതം നയിച്ചതെന്നുപോലും ഇക്കൂട്ടർ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ മുൻപു കഴിഞ്ഞ പല പ്രവാചകന്മാരും ബഹുഭാര്യത്വം സ്വീകരിച്ചവരാണെന്നും അവരിൽ പലരേയും തങ്ങൾതന്നെ യഥാർത്ഥപ്രവാചകന്മാരായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ള കാര്യം ഇവർ ചിന്തിക്കാത്തതാണതുതരം. പൂർവ്വപ്രവാചകന്മാരും എല്ലാ മതക്കാരാലും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നവരുമായ ഹസ്രത്ത് ഇബ്രാഹിം നബി (അ) സുലൈമാൻ നബി (അ) ദാവൂദ് നബി (അ) തുടങ്ങിയ പല പ്രവാചകന്മാരും ബഹുഭാര്യത്വം സ്വീകരിച്ചവരായിരുന്നു. ഇവരൊന്നും യഥാർത്ഥ പ്രവാചകന്മാരല്ലെന്നും ആരും വാദിക്കുന്നമില്ല.

കോളപെറ എന്ന് കേട്ടപ്പോൾ കയറേക്കാൻ ഓടിയ കൂർബ്ബലിമാത്രം ഉപയോഗിച്ചാണ് ഇവർ പ്രവാചകന്റെ ബഹുഭാര്യത്വത്തെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുന്നതെന്നതാണ് യഥാർത്ഥ്യം. അവിടുന്ന് എപ്പോൾ, ഏതു കാലത്ത്; ഏത് പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ, എന്ത് സാഹചര്യത്തിലാണ് ബഹുഭാര്യത്വം സ്വീകരിച്ചതെന്ന യഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് ചരിത്രത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലൂടെ കൂലകഷമായ ഒരന്വേഷണം നടത്താൻ തുനിയാതെയാണ് ഈ വിമർശകന്മാരെല്ലാം തുലികയെടുത്ത് പയറിയതെന്ന കാര്യം വ്യക്തമാണ്. നിഷ്പക്ഷമായ ഒരന്വേഷണത്തിനു മുതിരുന്ന ബുദ്ധിയുള്ള ഒരാൾക്കും പ്രവാചകപ്രള (സ)വിന്റെ ബഹുഭാര്യത്വത്തിൽ വിഷയാസക്തിയുടെ വേലിയേറ്റമോ സൗന്ദര്യമോഹമോ അല്പപോലും കണ്ടെത്താൻ കഴിയുകയില്ലെന്നതാണ് സത്യം.

ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളായ ഇതരമതസ്ഥരുടെ കാര്യമാണ് മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. ഇനി മുസ്ലിം സമുദായത്തിലേക്കു തന്നെ ഒരു കണ്ണോടിച്ചാൽ നബി (സ) യുടെ ബഹുഭായ്യാപത്തേ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നും മനസ്സിലാക്കാത്തവരും തെറ്റിദ്ധരിച്ചവരുമായി ധാരാളംപേരെ കാണാമെന്നതും വിസ്തരിച്ചുകൂടാ. സമുദായത്തിന് ചൊതുവിൽ ചില നിബ്ബന്ധപരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നാലു ഭായ്യാപത്തു പുലർത്താമെന്ന ബഹുഭായ്യാപതിയമത്തെപ്പോലും ചോദ്യംചെയ്യുന്ന ഒരു കൂട്ടർ ഇന്ന് ഈ സമുദായത്തിൽ ഉടലെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം ചിന്താഗതിക്കാർക്ക് നബി (സ) പരിനോന്നു ഭായ്യാപതെ വിവാഹംചെയ്തതിൽ തീർച്ചയായും ആക്ഷേപമുണ്ടെന്നത് വ്യക്തമാണ്.

ഏതേത് പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് നബി (സ) ഭാരോ ഭാര്യമാരേയും സ്വീകരിച്ചതെന്നു ഇത്തരക്കാർക്ക് ഗ്രഹിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ നബിയുടെ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അഭാവം ഇവരുടെ തെറ്റിദ്ധാരണക്കും അജ്ഞതക്കും ഒരു പ്രധാന കാരണമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. മുസ്ലിം സമുദായത്തിലെ സാധാരണക്കാരുടെ കണ്ണുത്താവുന്ന ദൂരത്തിലെങ്ങും തന്നെ നബി (സ) യുടെ ബഹുഭായ്യാപത്തിന്റെ ചരിത്രവും തത്വങ്ങളും വിവരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറഞ്ഞാൽ തെറ്റില്ല. ഹദീസുകളിൽനിന്നും ഉയർന്ന ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും മാത്രമേ ഇക്കാര്യം ശരിക്കും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയൂ. അറബിഭാഷയിലുള്ള അത്തരം ഉന്നതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ഇത്തരക്കാർ എങ്ങിനെ കാര്യം ഗ്രഹിക്കും!

ഇത്തരം ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നബി(സ)യുടെ വൈവാഹിക ബന്ധത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തത്വങ്ങളും, അതിന്റെ കാര്യകാരണങ്ങളും, അവരുടെ ചരിത്രവും സംക്ഷിപ്തമായെങ്കിലും പ്രതി

പാടിക്കുന്ന ഒരു ചെറുഗ്രന്ഥം മലയാളഭാഷയിലെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നത് വമ്പിച്ച ഒരു നേട്ടമായിരിക്കും. ഇതരന്മാരുടെ തെറിയാരണ അല്ലെങ്കിലും നിന്ദാനം സമുദായത്തിലെ സാധാരണക്കാർക്ക് പ്രസ്തുതവിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരുപൊതുവിജ്ഞാനമെങ്കിലും ഉണ്ടായിത്തീരാനും അതുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞാൽ അതു പ്രശംസാർഹം തന്നെയാണ്.

ഇത്തരം ഒരു വിക്ഷണകോണിലൂടെയാണ് “നബിയുടെ ഭായ്മാർ” എന്ന ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം എഴുതാൻ വിനീതനായ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ലോകൈകനേതാവായ മുഹമ്മദ് മുസ്ലിം (സ) യുടെ ചരിത്രലഭ്യ ഭായ്മാർ, സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കളും, മാതൃകാമാഹിളകളുമായി പരിലസിക്കുന്ന ഈ മഹതികളുടെ മഹൽചരിത്രം അതർഹിക്കുവിധം എഴുതാൻ ആർക്കു കഴിയും!

‘നബിയുടെ ജീവിതദശകൾ’ ‘ബഹുഭായ്മതപത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ’ എന്നീ രണ്ടുപുസ്തകങ്ങളാണ് ആദ്യമായി എഴുതിയത്. അതിനുശേഷം ഭാര്യമാരുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്തവിവരണവും വഴിക്കുവഴിയായി ഇതിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനി (സ) യുമായി അവരുടെ വിവാഹത്തിന്റെ നിർണ്ണയപരിതഃസ്ഥിതികൾ അതാതിടത്ത് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിലെ ഹദീസ്, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇതെഴുതിയിട്ടുള്ളത്. ഭാഷാപരമായി പല തെറ്റുകളും ഇതിൽ കണ്ടെക്കാമെങ്കിലും അതു ഞാൻ അത്ര ഗൗരവമായി ഗണിക്കുന്നില്ല. ചരിത്രപരമായോ ആശയപരമായോ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന തെറ്റുകൾ ഇസ്ലാമിനെയും പ്രവാചക പ്രഭുവിനെയും പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നതാകയാൽ അതു ഗൗരവാവഹമായിരിക്കും. അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതരാണ് സഹൃദയലോകത്തോട് ഹൃദയാംഗമായി

അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതാൻ എന്ന ആത്മാർത്ഥമായി സഹായിച്ച എന്റെ മാനുസ്ക്രൈറ്റിതനും പണ്ഡിതനുമായ ജ: പി. അഹ്‌മദ് കട്ടിയമുലവി (എളോറിൽ) സാഹിബിനോടുള്ള കൃതജ്ഞത ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഈ കൊച്ചുകൃതിക്ക് സൂര്യപ്രകാശമേല്ലാൻ അവസരം നൽകിയ അഥവാ ഇത് അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഗ്രീൻ ഹൗസിൽ (കോഴിക്കോട്) നും അകൈതവമായ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

നമ്മുടെ എളിയ അപേക്ഷസപീകരിച്ചു ഇതിനുള്ള അവതാരിക എഴുതിതന്ന ബഹു. ജ: പി. എം. സയ്യിദ് അഹ്‌മദ് ശിഹാബുദ്ദീൻ ഇമ്പിച്ചിക്കോയ രങ്ങളവർകൾക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ വെച്ചു അതിശ്രേഷ്ഠരായ പ്രവാചകപ്രഭുവിന്റെ പരിശുദ്ധ ഭാര്യമാരുടെ സംക്ഷിപ്തമെങ്കിലും ഒരു ചരിത്രം എഴുതുക എന്ന എന്റെ ഈ സംരംഭം ഇരുവിട്ടിലും സല്ലാൽമായി സപീകരിക്കണമേ, എന്നു സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുവിനോടു ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ കൃതി ബഹുജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്നു്, വിനീതൻ.

കെ. എം. പന്നിക്കോട്ടൂർ

1-11-68 }
പന്നിക്കോട്ടൂർ

“നബിയുടെ ഭാര്യമാർ”

ഇത്ര ഗ്രന്ഥം വായിക്കുവാനിടയായി. നബി (സ) ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതമായ പരിതസ്ഥിതിയും ചുരുപാടും വിവരിക്കുന്നതിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. 53 വയസ്സുവരെ ഏക ഭാര്യരൂപം അനുഷ്ഠിച്ച നബി (സ) ജീവിതത്തിന്റെ അവശിഷ്ടഭാഗങ്ങളിൽ ബഹുഭായുതപം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് വിഷയലബ്ധതകൊണ്ടല്ലെന്നുള്ളത് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധ്യാചിന്തിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. നബിയുടെമേൽ കരിവാരിത്തേക്കുന്ന ശത്രുക്കൾക്ക് പുസ്തകം ഒരു വായടപ്പൻ മരുപടിയാണെന്നതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. ഈ പുസ്തകം ഉപയോഗപ്രദമാണെന്നു പറയുന്നതോടൊപ്പം പുസ്തകത്തിൽവന്നചില പാകപ്പിഴവുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് അവസരോചിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു.

7-ാം പേജിൽ “നീയെന്തേ ഒരു കന്യകയേ വേളികഴിച്ചില്ല? നിനക്ക് അവളുമായി കളിക്കാമായിരുന്നില്ലേ? എന്നു നബി (സ) ചോദിച്ചത് അബൂൽ റഹ്മാനുബ്നു ഷഹ് (റ) നോട്ട് ആണെന്നാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇത് ശരിയല്ല. ഇത് ‘ജോബിറ’ (റ) എന്ന സഹാബിയോടാണ് നബി ചോദിച്ചത്. ബുഖാരി നോക്കുക. $(\frac{240}{3})$

17-ാം പേജിൽ ഉടന്തടിച്ചാട്ടം വിധവകൾക്ക് അന്നുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യചട്ടമായിരുന്നു എന്നുപറഞ്ഞാൽ “ഇന്ത്യയിൽ” എന്നുകൂടിപ്പറഞ്ഞാലേ പൂർത്തിയാവുകയുള്ളൂ. കാരണം മറെറവിടേയും ഉടന്തടിച്ചാട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല.

23-ാം പേജിൽ ഖദീജ: (റ) കണ്ടതായിപ്പറയുന്ന സ്വപ്നം എവിടെയാണ് പറഞ്ഞതെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ല. അപ്രകാരംതന്നെ ബുഹൈറ: എന്ന പണ്ഡിതനൊ കണ്ടതായിപ്പറയുന്ന വിവരവും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. “ബുഹൈറ” എന്ന പേരിൽ ഒരാൾതന്നെയില്ലെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. ഉള്ളത് “ബനീറാ” എന്ന പേരിലാണ്.

24-ൽ കച്ചവടത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ വേണ്ടി നബി (സ) ഖദീജയുടെ വീട്ടിലേക്ക് ചെന്നപ്പോൾ മേഘം തണലിട്ട സംഭവം കച്ചവടത്തിൽനിന്നു മടങ്ങിവരുമ്പോഴാണെന്നാണ് എന്റെ കാർഷ്ഠകത്വനേയാണ്. സൂർഖാനിയിലും മറ്റും കാണുന്നതും.

30-ൽ ഖദീജ: ബീവിയുടെ മകൻ "ഹാലത്" ഇസ്ലാമിന് മുന്പുതന്നെ മരിച്ചു എന്നും എഴുതിയത് ശരിയല്ല. അദ്ദേഹം സഹാബിയാണ് എന്നു അബൂ ഉമർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു സൂർഖാനി പറയുന്നു. നബി(സ)ഉറങ്ങുമ്പോൾ ഹാലത് വന്നവിവരം ആയിശ: ബീവി പറഞ്ഞതായി "തബഖ്റാനിയും" "മുസ്തഅ്ഫിരി"യും നിദേവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (സൂർഖാനി $\frac{233}{1}$)

31-ാം പേജിലും മറ്റും നബിയുടെ മകൾ റഖയ്യ: ബീവിയേ റഖിയ: എന്നാണ് എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അത് റഖയ്യ: എന്നതാണ് ശരി.

ഹിസ്രത് സെഃബ: ബീബി (റ) ഹിജ്ര ഒന്നാം വർഷം ചരമമടഞ്ഞു എന്നും 30-ാം പേജിൽ പറഞ്ഞതും പിശകാണ്. അവർ ഉമർ (റ) ഭരണകാലത്താണ് മരിച്ചത്. ഇബ്നുകസീറിന്റെ "അൽബികായത് വന്നിഹായത് നോക്കുക" എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ($\frac{144}{7}$) ഹിജ്ര: 54-ാം കൊല്ലത്തിൽ മുആവിയയുടെ ഭരണകാലത്താണ് അവർ മരിച്ചത് എന്നതാണ് ഏറ്റവും സ്ഥിരപ്പെട്ടത് എന്നു മുഹമ്മദ് ബ്നു സഅദ് പറഞ്ഞതായി നവവീജ്ഞാപരയുണ്ടാണ് ($\frac{248}{2}$) "തഹ്ദീബുൽ അസമാഇവല്ലഗത്")

50-ൽ മക്കയിലെ ഗവണ്ണരായിരുന്ന അബൂല്ലാഹിബ്നുസ്സബൈർ (റ) എന്നു പറഞ്ഞത് അദ്ദേഹം ഒരു ഖലീഫയുടെ കീഴിൽ ഗവണ്ണരായിരുന്നു എന്നു തോന്നിപ്പിക്കും; അതാണ് ലേഖകന്റെ ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ അതും തെറ്റാണ്. അദ്ദേഹം മക്കത്ത് സ്വതന്ത്രനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു. യസീദിന്റെയും മർവാന്റെയും അബൂൽമലിക്കിന്റെയും നേതൃത്വം അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. അവരേ എത്രത്തോളമെന്നു സ്വതന്ത്രനായ ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു.

59ൽ 'ഉസ്താന്റെ ഘാതകന്മാരേ കണ്ടുപിടിച്ചു' ശിക്ഷിക്കുന്നതും കൂടുതൽ കഴപ്പുതീന്നു കാരണമാകുമെന്നും കണ്ടുതുകൊണ്ടോ എന്തോ അദ്ദേഹം തൽക്കാലം അതിനു മുതിന്നില്ല' എന്ന് എഴുതിക്കണ്ടതും തെറ്റിദ്ധാരണയ്ക്ക് വകനൽകും. വ്യക്തികൾ ശിക്ഷിക്കാനും രക്ഷിക്കാനും മുതിർന്നാൽ അരാജകത്വം നടമാടുമെന്നതും സുവിശിതമാണല്ലോ. അതിനാൽ ആർക്കാണ് ശിക്ഷിക്കാനുള്ള അധികാരം എന്നതാണ് ആദ്യമായി തീരുമാനിക്കേണ്ടത്. അതിനാലാണ് നബി (സ) മരിച്ചിട്ട് മറവുചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ പിൻഗാമിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഇവിടെ അത് ചെയ്യാതെ ആദ്യമായി ശിക്ഷിക്കണമെന്നുപറയുമ്പോൾ അത് ഉദ്ദേശശുദ്ധിയോടെ വകവെച്ചുകൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇപ്പോൾ എങ്ങിനെ ആയിശ: (റ) വിനും മുആവിയക്കും മറവും വിട്ടുപോയി എന്നു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. അതിനാൽ ഭരണാധികാരി ഉറച്ചുതീന്നശേഷമേ ശിക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന അലി(റ)വിന്റെ വാദം തികച്ചും ശരിയാണ്. അതിൽ ഒരു പന്തിടുകുമില്ല ഇത് പിന്നീട് ആയിശ: (റ) യും മറവും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധം അലി (റ) വിന്റെ എത്രകക്ഷിയുടെ പരാജയത്തിലാണ് കലാശിച്ചത്. അതിനാൽ 64-ാം പേജിൽ സന്ധിസംഭാഷണത്തിലാണ് അത് തീർന്നത് എന്നുപറഞ്ഞതും ശരിയല്ല. നബിയുടെ ഭൗമചരിത്രം അടിമസ്ത്രീകളിലും എണ്ണിവരാമുള്ള ദൈവാനന്തം (റ) നേഗ്രന്ഥകാരൻ പറയാതിരിക്കാനുള്ള കാരണം മനസ്സിലാവുന്നില്ല. അവർ നബി (സ) യുടെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകം വായിച്ചുപഠിച്ചു അതിലുള്ള നല്ലവശം ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുവാൻ അല്ലാഹു നമുക്ക് തൌഫീഖ് ചെയ്യട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഇത് ചൊതുജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പി. എം. സയീദ് അഹ്മദ്
ശിഹാബുദ്ദീൻ ഇമ്പിച്ചിക്കോയതങ്ങൾ
 (വലിയഖാസി, കോഴിക്കോട്)

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ.

സർവ്വസ്തുതിയും ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിന്മാത്രമാകുന്നു. അവനോടുമത്രയും നാം സഹായത്തിന്തർമിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷയും കരുണയും അവന്റെ ദൂതനായ മുഹമ്മദ് നബി(സ)യുടെയും സഹായത്തിന്റെയും അവിടുത്തെ കൃപ്യംബാദിപ്പട്ടങ്ങളുടെയും മേൽ സദാ വർഷിക്കുമാറാകട്ടെ.

നബി(സ) യുടെ ജീവിതദശകൾ

നബി(സ)യുടെ ബഹുഭായുത്പത്തിലുൾക്കൊള്ളുന്ന മഹത്തായ തത്വങ്ങളും, യുക്തിയും ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് ആദ്യമായി നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ വിവിധദശകളെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പഠനം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. അവിടുത്തെ ജീവിതകാലത്തെ മൂന്ന് ഘടകങ്ങളായി തിരിച്ചുകൊണ്ട് നമുക്ക് ഈ വിഷയകമായി അല്പം ചിന്തിക്കാം. തിരുമേനിയുടെ യുവത്വം തുളുമ്പുന്ന അവിവാഹിതകാലഘട്ടമായ 25 വയസ്സുവരെയുള്ള കാലമാണ് ഒന്നാമത്തെ ദശ. അവിടം മുതൽ 53 വയസ്സുവരെ വൈവാഹിക ജീവിതത്തിലൂടെയുള്ള കാലം രണ്ടാം ഘട്ടവും, അവിടുത്തെ അന്ത്യംവരെയുള്ള കാലം മൂന്നാം ഘട്ടവുമായി വിഭജിക്കാം.

ആദ്യഘട്ടം

ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ 18 വയസ്സ് മുതൽ 25 വരെയുള്ള കാലഘട്ടമാണ് യൗവനത്തിന്റെ മുർദ്ധന്യദശ എന്നത് സർവ്വത്ര അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമാണ്. ചോരത്തിളപ്പിന്റെ ആർത്തിരമ്പുന്ന ഈ കാലത്താണ് വികാരത്തിന്റെ വേലിയേറ്റത്തിനു വിധേയനായി മനുഷ്യൻ ലൈംഗിക വ്യാപാരത്തിലേർപ്പെടുന്നത്. വൈവാഹികബന്ധത്തിലൂടെയും അല്ലാതെയും ഇത് ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ നബി(സ)യുടെ ഈ ജീവിതകാലഘട്ടവും അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളും എന്തായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്കല്പം പരിശോധിക്കാം.

ലോകൈകസുന്ദാനം ആരോഗ്യദൃഢഗാത്രനുമായിരുന്നു നബിതിരുമേനി(സ). അതിനു പുറമെ സൽസ്വഭാവം, സത്യസന്ധത തുടങ്ങിയ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളുടെ വിളനിലവുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പിൻക്കാലത്തും ശത്രുക്കൾപോലും തലകുലുക്കി സമ്മതിച്ച കാര്യങ്ങളാണിവ. ഇത്തരം എല്ലാ മാനുഷിക ഗുണങ്ങളും നിറഞ്ഞ് സർവ്വരാലും ആദരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മുഹമ്മദിനെ ഭർത്താവായി കിട്ടാൻ അക്കാലത്ത് അറേബ്യയിലെ സുന്ദരികളായ പല തരുണികളും ആശിച്ചിരുന്നു, അന്ന് ഒരു ഭാര്യയെക്കൊണ്ടു, തൃപ്തിപ്പെടുന്നതിനുപകരം പത്തും ഇരുപതും സ്ത്രീകളെ ഭാര്യമാരാക്കി ഉപയോഗിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമായിരുന്നു അറേബ്യയിൽ സർവ്വത്ര നടപ്പിലുണ്ടാ

യിരുന്നത്. ഇഷ്ടമുള്ളത്ര സ്ത്രീകളെ ഭാര്യമാരായോ വെ
പ്പാട്ടികളായോ അധീനതയിൽ വെച്ച് ലൈംഗികബ
ന്ധം പുലർത്തുന്നതിനെ തടയുന്ന യാതൊരു നിയമങ്ങളും
സാമൂഹ്യാചാരങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇത്തരം അനുകൂലമായ ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ
പ്രവാചകൻ എതിർകക്ഷികൾ പറയുംപോലെ വിഷ
യാസക്തിയുടെ വേലിയേറ്റവും സൗന്ദര്യമോഹത്തി
ന്റെ അലയടികളുമുണ്ടായിരുന്നവെങ്കിൽ അഥവാ
അദ്ദേഹം ഒരു സ്ത്രീലമ്പടനായിരുന്നവെങ്കിൽ സുന്ദരിക
ളായ എത്ര സ്ത്രീകളെ വേണമെങ്കിലും വിവാഹം കഴി
ക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ 25 വയസ്സ് വരെയുള്ള കാല
ഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച
ചിന്തിക്കുകപോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ജീവിതപരിശുദ്ധിക്ക് ഒരു പുഴുക്കുത്ത് പോലും ഏറ്ററ്റു
മില്ല. സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയിൽനിന്നും ചാരിത്ര്യപരിശുദ്ധി
യിൽനിന്നും അല്പംപോലും വ്യതിചലിക്കാതെ 'അൽ
അമീൻ', 'താഹിർ' (വിശ്വസ്തൻ, പരിശുദ്ധൻ) എ
ന്നീ സ്ഥാനപ്പേരുകൾ നേടിക്കൊണ്ടു് അറബികളുടെ
കണ്ണിലുണ്ണിയായി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. പ്രവാചകത്വ
ത്തിനുശേഷം തിരുമേനിയുടെ ആത്മശത്രുക്കളായിതീർന്ന
അറബികൾ മുഴുവനും ഇക്കാര്യം തുറന്നു സമ്മതിച്ചതായി
ചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. വിദേശികളായ
പല രാജാക്കന്മാരുമായി നബി(സ)യെ സംസന്ധിച്ചു്

ശത്രുക്കൾ നടത്തിയ സംഭാഷണത്തിലും എഴുത്തുകളിലുമെല്ലാം 'മുഹമ്മദ് വിശ്വസ്ഥനും പരിശുദ്ധനമാണെന്ന് അവർ സമ്മതിച്ചത് ഇതിന്ന് വ്യക്തമായ തെളിവാണ്.

അപ്പോൾ വിഷ്വാസക്തിയും വികാരവും ആർത്തിരമ്പുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അത്തരം നീചവൃത്തികളിലൊന്നും ഏർപ്പെടുകയോ അതെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ പിൻകാലത്ത്—അതും ജീവിതത്തിന്റെ സാധാരണഘട്ടത്തിൽ കുറെ ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായ ഒരു വ്യക്തിയെ സ്ത്രീലമ്പടനായി ചിത്രീകരിക്കുന്നത് തികഞ്ഞ വിഡ്ഢിത്തമോ അന്യയോ അല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്? ആകയാൽ ഇത്തരം വിവാഹങ്ങളിൽ മറ്റെന്തോ മഹത്തായ തത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്ന് ഇവിടെ വെച്ചു തന്നെ വ്യക്തമാവും. നമുക്ക് കുറച്ചുകൂടി മുന്നോട്ടു കടന്നു ചിന്തിക്കാം.

രണ്ടാം ഘട്ടം

നബി(സ)യുടെ 25 വയസ്സു മുതൽ 53 വയസ്സു വരെയുള്ള 28 കൊല്ലത്തെ ജീവിത കാലത്തെയാണ് രണ്ടാം ഘട്ടമായി കണക്കാക്കുന്നത്. 25 മുതൽ 40 വരെയുള്ള കാലം മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ഏല്പാംകൊണ്ടും പ്രധാനപ്പെട്ട കാലഘട്ടം തന്നെയാണ്. ശരീരത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയുമെല്ലാം വളർച്ച പൂർത്തിയാകുന്ന

കാലഘട്ടമാണത്. ഇതും യൌവനത്തിന്റെയും ചോര
ത്തിളപ്പിന്റെയും വികാരാവേശത്തിന്റെയും കാലമായി
തന്നെ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രസ്തുത 25-ാമത്തെ വയസ്സിലാണ് പ്രവാചകൻ
ആദ്യമായി വൈവാഹിക ജീവിതത്തിലേക്ക് കാലെ
ടുത്ത് വെക്കുന്നത്. എന്നാൽ ആരെയാണ് അവിടുന്ന്
ആദ്യമായി വിവാഹം ചെയ്യുന്നത് എന്ന കാര്യം
പ്രത്യേകം പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. തന്നെക്കാൾ 15
വയസ്സ് കൂടുതലുള്ള മദ്ധ്യവയസ്കനായ ഒരു സ്ത്രീയെ
അതും രണ്ടു തവണ വിവാഹിതയായി വിധവയായി
ത്തീരുകയും, മൂന്ന് സന്താനങ്ങളുടെ മാതാവായിത്തീരുകയും
ചെയ്ത ഒരു പെണ്ണ് നബി(സ)യെ കണ്ണു ചിമ്മി
വ.മർശിക്കുന്നവരുടെയും നമ്മുടെ തന്നെയും സത്പര
ശ്രദ്ധപതിയേണ്ട ഒരു കാര്യമാണിത്. സൌന്ദര്യത്തെയും
ലൈംഗികമായ സംതൃപ്തിയേയും തേടി നടക്കുന്ന
ഏതെങ്കിലും ഒരു യുവാവ് തന്നെക്കാൾ 15 വയസ്സ് കൂടു
തലുള്ളതും രണ്ട് ഭർത്താക്കന്മാരൊത്ത് ജീവിച്ച് മൂന്ന്
പ്രസവിച്ച യൌവനം നശിച്ച ഒരു പെണ്ണിനെ വിവാഹം
ചെയ്യാൻ ഒരുമ്പെടുമോ?

പ്രവാചകനെ സൌന്ദര്യമോഹിയും സ്ത്രീലമ്പടനമാ
യി ചിത്രീകരിക്കുന്നവരുൾക്കൊള്ളുന്ന പുരുഷവർഗ്ഗത്തി
ന്റെ മന:ശ്ശാസ്ത്രം ഈ വിഷയകമായി എന്തെന്നു നിഷ്
പക്ഷമായി ഒന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കിയാൽ കാര്യം കൂടുതൽ

വ്യക്തമാവും. അപ്പോൾ കായ്ത്തിന്റെ കാതൽ
 കണ്ടെത്തും. തന്റെ ഭയം എന്തെന്നും സുന്ദരിയും
 യുവതിയും കന്യകയുംകൂടി ആയിരിക്കണമെന്നല്ല യഥാ
 ത്ഥത്തിൽ ഓരോ പുരുഷനും മോഹിക്കുന്നത്. സ്വന്തം
 ഭായ്യയുടെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മേന്മയിൽ മാനസിക
 വേദന അനുഭവിക്കുന്ന എത്രയെത്ര പുരുഷന്മാരുണ്ട്?
 സൗന്ദര്യത്തിന് അല്പം ഭംഗം സംഭവിച്ചുവെന്നു കാണ
 വ്വാൾ സ്വന്തം ഭായ്യാരെപ്പോലും വെറുക്കുകയും ഉപേ
 ക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഹീനകൃത്യത്തിനുപോലും മടി
 കാത്ത ധാരാളം പുരുഷന്മാരുണ്ട്. "വാടാത്ത—പോറ
 ലേല്ലാത്ത—വണ്ടണയാത്ത പുതുപുഷ പണ്ടളമന്വേഷി
 ച്ചു നടക്കുന്ന കാർവണ്ടുകളാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പുരുഷ
 വർഗ്ഗമെന്ന് പ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ടോൾസ്തായി
 പറഞ്ഞതാണ് യഥാർത്ഥം. ചുരുക്കത്തിൽ സുന്ദരിക
 ളായ കന്യകാമണികളുമാത്തു ഉല്ലാസജീവിതം നയിക്ക
 വാനാണ് പുരുഷൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. സത്യത്തെ മൂടി
 വെക്കാത്ത ഒരു പുരുഷനും ഇത് നിഷേധിക്കുകയില്ല.
 ഈ വീക്ഷണത്തിലൂടെയും ഒന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ! ഒരു
 പുരുഷനെ നിലക്ക് തന്റെ ആദ്യ ഭായ്യയെങ്കിലും
 യുവതിയായ ഒരു കന്യകയായിരിക്കാൻ പ്രവാചകനും
 മോഹമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? കന്യകാ വിവാഹ
 ത്തിന് വളരെയധികം പ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ട്
 അദ്ദേഹം തന്റെ അനുയായികളെ ഉപദേശിക്കുകകൂടി
 ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും എന്തെ അദ്ദേഹം അതിനു

മോഹിച്ചല്ല? തന്റെ ഉറ്റ സ്നേഹിതനായിരുന്ന അബദുറഹിമാനുബ്നുബ്നുഖ്വിവാഹം ചെയ്ത വാത്സകേട്ടപ്പോൾ "നീ എന്തെ ഒരു കന്യകയെ വേളി കഴിച്ചില്ല. നിനക്ക് അവളുമായി കളിക്കാമായിരുന്നില്ല" എന്ന് നബി(സ) ചോദിച്ചത് ഇവിടെ സ്തുരണീയമാണ്.

ഓരോ പുരുഷനും ഇവിടെ വെച്ച് തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആത്മാവിനോടു ഒരു ചോദ്യം ഉന്നയിക്കട്ടെ; "പ്രവാചകൻ എന്തുകൊണ്ട് ഒരു യുവകന്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യാതെ മദ്ധ്യവയസ്കയായ ഒരു വിധവയെ വേളി കഴിച്ചു? എന്ന് അപ്പോൾ തീർച്ചയായും ഹൃദയത്തിന്റെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരിക്കും. "അദ്ദേഹം ഒരു സ്ത്രീലമ്പടനും സുഖഭോഗിയും വാഷയാസക്തനുമായിരുന്നില്ല. അക്കാരണത്തിനു വേണ്ടിയല്ല അദ്ദേഹം വിവാഹം ചെയ്തതെന്നും അതിൽ മറ്റൊന്നോ കാര്യമായ തത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്" എന്ന്.

വിധവയായ ഹസ്രത്ഖദീജാ(റ)യെ നബി(സ) വിവാഹം ചെയ്ത പരിതസ്ഥിതികളെ സംബന്ധിച്ച ചുരുക്കത്തിൽ അവരുടെ ചരിത്രം പറയുന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കൂടുതൽ കാര്യം അവിടെ വെച്ചു ഗ്രഹിക്കാം. 40 വയസ്സ് പ്രായമെത്തിയ ഈ വിധവയുമായുള്ള ദാമ്പത്യജീവിതം കുറച്ചൊന്നുമല്ല നബി(സ) തുടർന്നുപോയത്. ദീർഘമായ 25

കൊല്ലക്കാലമാണത്. ഈ കാൽ നൂറ്റാണ്ടിനിടക്ക് പ്രവാചകന്റെ 50 വയസ്സ് പൂർത്തിയാകുന്ന കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹം വേറെ ഒരൊറ്റ വിവാഹവും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നതും ബുദ്ധിയുള്ള ലോകത്തിന് ചിന്തിക്കാൻ മാത്രം വക നൽകുന്നുണ്ട്.

മൂന്നാം ഘട്ടം

നബി(സ)ക്ക് 50 വയസ്സ് പൂർത്തിയായ കാലത്താണ് അവിടുത്തെ പ്രഥമ പത്നിയായ ഹസ്രത്ത് ഖദീജാ(റ) ചരമമടഞ്ഞത്. അവിടം മുതൽക്കാണ് ജീവിതത്തിന്റെ മൂന്നാം ഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നത്. അൻപതാമത്തെ വയസ്സ് ഏതൊരു മനുഷ്യനും വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ പ്രാരംഭദശയാണെന്നത് തീർച്ചയാണ്. നാഡികൾ തളരുകയും, തൊലി ഞളിയുകയും, ശക്തി കുറയുകയും, കാഴ്ച കുറയുകയും ചെയ്തു തുടങ്ങുന്ന കാലഘട്ടം. ജീവിതത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ദശകളിലെല്ലാം ഏകദാർശ്യം ജീവനം നയിച്ചുപോന്ന നബി(സ) തിരുമേനി എന്തിയും അതേ നിലതന്നെ തുടരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഖദീജാ(റ)യുടെ ചരമത്തിനുശേഷവും അദ്ദേഹം മരൊറാരു വിവാഹം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും ബഹുദാർശ്യതപത്തിലേക്ക് അപ്പോഴും പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. 53 വയസ്സ് പൂർത്തിയാകുന്നവരേയും ഹസ്രത്ത് സൗദാ(റ) എന്ന 55 വയസ്സ് കാരിയായ ഒരു വിധവയുമായുള്ള

ദാമ്പത്യജീവിതത്തിലാണ് അവിടുന്ന് വീണ്ടും ഏറ്റെടുത്തത്.

ഹസ്ത്രത്ത് ഖദീജായുടെ മരണശേഷവും വിധവയായ ഒരു വൃദ്ധസ്ത്രീയെ വിവാഹം ചെയ്തു ജീവിതം നയിച്ച വയോധികനായ വന്ദ്യപ്രവാചകൻ വിഷയാസക്തനോ സ്ത്രീലമ്പടനോ ആണെന്ന് ചിത്രീകരിക്കാൻ മുതിർന്ന വിമർശകന്മാർ ഈ ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു പറയാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. നബി (സ)ബഹുഭായ്യനും സ്വീകരിച്ചു എന്ന് മാത്രമാണ് അവരുടെ അറിവ്. അതു നബിയുടെ യൗവന കാലത്തായിരിക്കുമെന്നും അതുകൊണ്ട് വിഷയാസക്തിയും സൗന്ദര്യമോഹവുമായിരിക്കും അതിന്റെ കാരണമെന്നും ഈ പാവങ്ങൾ കണക്കു കൂട്ടിയിരിക്കും. അല്ലാതെ 53 വയസ്സിനുശേഷം ഒരു മനുഷ്യൻ കരയധികം സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്ത്രീവിഷയത്തിലുള്ള അതിയായ അതിമോഹംകൊണ്ടാണെന്ന് അല്ലമെങ്കിലും തലച്ചോറ് ശേഷിച്ച ഒരു മനുഷ്യനും പറയാൻ മുതിരുകയില്ല. ജരാനരകൾ ബാധിച്ചു വാല്യകൃകാലത്തിന്റെ ചൂഷണത്തിനു വിധേയമായ ഇക്കാലത്താണ് ഒരാൾക്ക് വികാരശമനത്തിനു കൂടുതൽ സ്ത്രീകളെ ആവശ്യമായി വരികയെന്ന് ആരെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുമോ? നബി(സ)തിരുമേനി ഇസ്ലാമികപ്രബോധനം ആരംഭിച്ച കാലഘട്ടത്തിൽതന്നെ എതിർ കക്ഷികൾ വെണ്ണം

പുനവും കാണിച്ചു അവിടുത്തെ വശത്താക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. മക്കൾ മുൾരിക്കുകളുടെ പ്രതിനിധികൾ നബി(സ)യെ സമീപിച്ചു നിന്നു കനകവും കാമിനിയുമാണു ആവശ്യമെങ്കിൽ വേണ്ടത്ര സപ്ലിവും, അറേബ്യയിലെ ഏറ്റവും സൗന്ദര്യവതിയായ യുവതിയെ വിവാഹം ചെയ്തു തരികയും ചെയ്യാം. ഈ ഉദ്യമത്തിൽനിന്നു ഒന്നു പിന്തിരിയണം എന്ന് അവിടുത്തോടു കേണപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ തിരുമേനിക്കു അതല്ലാശിരുന്നു പ്രശ്നം. പെണ്ണിന്നും മണ്ണിന്നും വേണ്ടിയല്ല അദ്ദേഹം ജീവിച്ചതും പ്രവർത്തിച്ചതും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനമായിരുന്നു. അതിന്റെ വിജയത്തിന്നു വേണ്ടിയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണു അവിടുന്ന് അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്.

ബഹുഭാര്യത്വത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ.

53 വയസ്സിനുശേഷം ബഹുഭാര്യത്വത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ച പ്രവാചകപ്രഭു (സ) 63-ാമത്തെ വയസ്സിലാണു ഇഹലോകവാസം വെടിയുന്നത്. ഇതിനിടയിലുള്ള ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലഘട്ടം എല്ലാകൊണ്ടും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതും തീരക്കുപിടിച്ചതും കഴപ്പങ്ങൾ നിറഞ്ഞതുമായിരുന്നു. തന്റെ ദൗത്യനിർവ്വഹണം പൂർത്തിയാക്കിയ കാണാനുള്ള അതിയായ ആകാംക്ഷ ഒരു

വശത്തു്, പ്രബോധകന്മാരുടെ കുറവ് മറ്റൊരുവശത്തു, യുദ്ധത്തിന്റെ തീവ്രതകൾ, അനാഥകളുടേയും വിധവകളുടേയും പെരുപ്പം തുടങ്ങിയ പല നീറുന്ന പ്രശ്നങ്ങളേയും ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു നേരിടേണ്ടിവന്നു. ഇത്തരം ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് അവിടുന്ന് ബഹുഭായുത്പത്തിലേക്കു് പ്രവേശിക്കുന്നത് എന്ന കാര്യം ചിന്താർഹമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. എന്തായിരുന്നു അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തത്വമെന്നും ഏതുപരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് അതു സ്വീകരിച്ചതെന്നും നമുക്കിവിടെ അല്പം ചിന്തിക്കാം.

പ്രവാചകപ്രഭുവിന്നു് നിറവേറേണ്ടിയിരുന്ന മഹത്തായ കർത്തവ്യം തന്റെ ദൌത്യം ബഹുജനങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യുക എന്നുള്ള ഭാരമേറിയ ഉത്തരവാദിത്വമായിരുന്നു. അന്യകാലഘട്ടങ്ങളിൽ പിതൃവൃന്ദയെ അബൂതാലീബും സഹധർമ്മിണിയായ ഖദീജാ (റ) യും അദ്ദേഹത്തിന്നു് എല്ലാ രംഗത്തും തണലേകിയിരുന്നു. അവരുടെ ചരമത്തെത്തുടർന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്നു് കഠിനമായ സാധീനവും പിന്തുണയും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ശത്രുക്കൾ അധീകരിക്കുകയും അവരുടെ മദ്ദനങ്ങൾക്കു് ശക്തികൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരം നിരവധി നീറുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ താഴെ പറയുന്ന പ്രധാന തത്വങ്ങളും യുക്തിയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു്

അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതൽ വിവാഹ ബന്ധങ്ങളിലേപ്പെടൽ അനിവാര്യമായിരുന്നു.

(1) വിവാഹബന്ധംകൊണ്ട് ഭാര്യയുടെ കഡുംബവുമായും ആ കഡുംബത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വിപുലമായ ഒരു ജനസമൂഹത്തോടും കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടാനും അവരുമായി സ്നേഹത്തിലും മമതയിലും വർത്തിക്കാനും അവരിലേക്ക് ദിവ്യസന്ദേശം എളുപ്പത്തിൽ എത്തിക്കാനും കഴിയുന്നു. നൂറു പുരുഷന്മാരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുന്നതിനേക്കാൾ മെച്ചം ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ ഒരു സ്ത്രീയുമായുള്ള വിവാഹബന്ധംകൊണ്ടു ഉണ്ടാകുമെന്നതു തീർച്ചയാണ്.

(2) വിവാഹബന്ധംകൊണ്ടു ആ കഡുംബത്തിലും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഗോത്രങ്ങളിലുമുള്ള ശത്രുക്കളുടെ ഉപദ്രവം കുറയുകയും അവരിൽ അധികപേരും മിത്രങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്യാൻ ധാരാളം സാദ്ധ്യതകളുണ്ട്. തൻമൂലം പ്രബോധനമാർഗ്ഗത്തിലുള്ള കാര്യമായ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നീങ്ങുകയും വമ്പിച്ച യുദ്ധങ്ങളും അതിനേതുടൻണ്ടായേക്കാവുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾതന്നെയും ഒരു വാക്കിലും സാദ്ധ്യമാകും.

(3) ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും വിജയം അതിലെ പ്രബോധകന്മാരുടെയും ആത്മാർത്ഥതയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും എണ്ണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും—പ്രവാചകന്റെ പ്രബോധനം പുരുഷന്മാരോടെന്നപോലെ സമു

ദായത്തിന്റെ അദ്ധ്യാപനമായ സ്ത്രീകളോടും നടത്തേണ്ടിയിരുന്നു. അപ്പോൾ സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ പ്രബോധന സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ കൂടുതൽ സ്ത്രീകൾതന്നെ— അതും വിശ്വസ്ഥകളായവർ—ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നത് അനിവാര്യമാണ്. സ്വന്തം സഹായത്തിലിരിക്കാൻ വിശ്വസ്ഥതയും ആത്മാർത്ഥതയും മറ്റേതു സ്ത്രീകളിൽനിന്നാണ് ഒരു പുരുഷന് പ്രതീക്ഷിക്കാൻ?

ഇക്കാര്യം പ്രവാചകപതിമാരുടെ ചരിത്രത്തിലേക്ക് കണ്ണോടിക്കുമ്പോൾ സൂര്യപ്രകാശംപോലെ വ്യക്തമാവും. ഇസ്ലാമിനെ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിലും അതിന്റെ സുന്ദരമായ സംസ്കാരമൂല്യങ്ങളേയും അനുഷ്ഠാനാചാരകർമ്മാദി വിജ്ഞാനത്തേയും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ അവർ വഹിച്ച മഹത്തായ പങ്ക് സ്മൃതർഹമാണ്. ഈ മഹിളാമണികളുടെ ഉള്ളഴിഞ്ഞ സഹായസഹകരങ്ങൾ അന്ന് ലഭിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനത്തിന്റെ നല്ലൊരു ശതമാനംതന്നെ ലോകത്തിനു നഷ്ടപ്പെട്ടുമായിരുന്നു എന്നതാണ് ചരിത്രസത്യം.

നബി(സ)യുടെ വീട് അക്കാലത്ത് ഒരു വിദ്യാലയംതന്നെയായിരുന്നു. കുടുംബത്തിൽപെട്ട പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കുമൊന്നിനും നബി പതിമാർ മതം പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭാര്യമാർക്കുമാർ തമ്മിലുള്ള പെരുമാറ്റമയ്യോദകളും, ദാമ്പത്യധർമ്മങ്ങളും മറ്റുകാര്യ

ങ്ങളും ഈ സ്ത്രീകളിൽക്കൂടിയാണ് പ്രചരിപ്പിച്ചതും പ്രവാചകപ്രഭുപ്രകാരം ലോകത്തിന്നു മാതൃകപുരുഷനാണോ അതുപോലെ നബി(സ)യുടെ ഭാര്യമാരും ഉത്തമകളായ മാതൃകാമഹിളകളായിരിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. സ്ത്രീകളെമാത്രം ബാധിക്കുന്ന അനേകം പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. അവയെ സംബന്ധിച്ച ശരിയായ അറിവും പഠനവും നബിപതിമാരിൽക്കൂടിയാണ് നമുക്ക് ലഭിച്ചതെന്നകാര്യം ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രബോധനത്തിന്മുമ്പ് ആത്മാവിനെ ചോദ്യം വകവെച്ചുകൊടുക്കാതെ വെറും ദൃശ്യമായ ക്രമവികാരങ്ങൾക്കുമാത്രം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ത്രീസമുദായത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ രാജപാതയിലേക്ക് നയിക്കുകയും, സംസ്കാര സമ്പന്നരും സൗശീല്യവതികളുമായിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തത് ഈ സ്ത്രീകൾ മുഖേനയാണ്. പീൽക്കാലത്ത് ധാരാളം നബി വചനങ്ങൾ ഈ ഭാര്യമാരിൽനിന്ന് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ലോകത്തിന് മഹത്തായ ഒരു മുതൽകൂട്ടാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഇന്നത്തെ ലോകത്ത് രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യമണ്ഡലങ്ങളിലെല്ലാം വനിതകളുടെ സേവനത്തിനു എത്രകണ്ടു പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഒന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ! 'മഹിളാ സംഘടനകളും' 'മിഡ് വൈറ്റ്' മാതൃമില്ലാത്ത കുഗ്രാമങ്ങൾപോലും കാണുകയില്ല. അപ്പോൾ പ്രവാചക ശിരോമണിക്ക് നിറുപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്ന വമ്പിച്ച

ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ ഒരു മഹിളാ സാഘടനയുടെ സഹായ സഹകരണങ്ങളുടെ ആവശ്യകത സമ്മതിക്കാത്ത ഒരു ബുദ്ധിജീവി ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ബുദ്ധി പരമായി എത്രതന്നെ മികച്ച പെണ്ണായാലും ഒന്നോ രണ്ടോ സ്ത്രീകളാകാണ്ടു ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്താനും നേടിയെടുക്കാനും സാധ്യമല്ലെന്ന് ആക്കാണറിഞ്ഞുകൂടാത്തത്.

(4) പ്രവാചകന്റെ വാല്യുകൃകാലത്തെ ഈ വിവാഹങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള മഹത്തായ മറ്റൊരു നൂതനം വിധവകളെയും അനാഥകളേയും സംരക്ഷിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ശത്രുക്കളുമായുള്ള പല യുദ്ധങ്ങളിലും അക്കാലത്ത് മുസ്ലിംകൾക്ക് ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവരികയും അതിൽ പല ധീരയോദ്ധാക്കളും ചരമമടയുകയും ചെയ്തു. നബി(സ)യുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത ഉത്തമസുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു ഈ രക്തസാക്ഷികൾ. ആ നിലക്കും സർവ്വസൈന്യാധിപനും നേതാവുമെന്നനിലക്കും ഇവരുടെ അനാഥകളെയും വിധവകളെയും സംരക്ഷിക്കേണ്ട പാവനവും മഹത്തരവുമായ ഉത്തരവാദിത്തം നബി(സ)കാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ധീരയോദ്ധാക്കൾക്ക് അവരുടെ സേവനം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് പല ഉന്നത ബഹുമതികളും സമ്മാനങ്ങളും നൽകൽ ഇക്കാലത്തും പതിവാണ്. ചരമമടഞ്ഞവരുടേത് അവരുടെ ഭാര്യമാർക്കോ സന്താനങ്ങൾക്കോ ആണ് ലഭിക്കുക.

തങ്ങളുടെ ജീവനാഥന്മാർ മരണപ്പെടുക കാരണം അഗാധമായ ഹൃദയവേദന അനുഭവപ്പെടുകയും അനാഥകളായ പിഞ്ചോമനകളേയുംകൂടി തെരുവിലിറങ്ങാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത ഏതാനും സ്ത്രീകളുടേയും കുട്ടികളേയും സംരക്ഷണഭാരം സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുകയാണു തിരുമേനി(സ) ഈ വിവാഹങ്ങൾ കൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന മഹത്തായ കൃത്യം. അങ്ങിനെ അവിടുന്ന് ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ സ്ത്രീകളിൽ പലരും ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിലകപ്പെട്ടു കാനമായ മദ്ദനങ്ങളനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും ഇസ്ലാമിനെതന്നെ കയ്യൊഴിക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. സംരക്ഷകരില്ലാതെ അലയേണ്ടി വരുന്ന അനാഥകളും സമുദായത്തിനൊരു കളങ്കവും ഭാരവുമായിത്തീരുകമായിരുന്നു. മുസ്ലിം സമുദായത്തിന് പൊതുവിൽ ബഹുഭായുത്പാദനം അനുവദിച്ചതിലുള്ള തത്പരവും അനാഥകളേയും വിധവകളേയും സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടിയാണെന്നകാര്യവും ഇവിടെ സമരണീയമാണ്.

മറ്റൊരു പ്രധാനതത്വംകൂടി ഈ വിധവാവിവാഹത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീ സമുദായത്തെതന്നെ പൊതുവിൽ ഹൃദയമില്ലാത്ത—അധഃപതിച്ച വർഗ്ഗമായി കണക്കാക്കിയിരുന്ന അറബികൾ ഭർത്താവിന്റെ മരണത്താൽ വിധവയായിത്തീരുന്ന സ്ത്രീകളെ നീചരും നികൃഷ്ടരുംകൂടി കണക്കാക്കിയിരുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ ശവശരീരത്തോടൊപ്പം ഉടഞ്ഞുപോയി അഗ്നിയിൽക്കിട

ന്നു വെന്തുമാരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. വിധവകൾക്ക് അന്നു് അനുഷ്ഠിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന സാമൂഹ്യനിയമം. അങ്ങിനെ ഉറവരാലും ഉടയവരാലും വെറുക്കപ്പെട്ട് സ്വയം ആത്മാഹത്യക്കു നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീർന്നിരുന്ന ഈ അവശവിഭാഗത്തിന്നു് സമുദായത്തിൽ മാനുഷമായ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നേടിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ പ്രവാചകന്റെ ഈ വിധവാവിവാഹം ഉപകരിച്ചു. പതിനൊന്നു ഭാർയ്യമാരിൽ പത്തും വിധവകളായിരുന്നുവെന്നകാലും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണു്. ഇക്കാര്യങ്ങളൊന്നും അധികമാരും ചിന്തിക്കാറില്ലെന്നതാണത്ഭുതം. ജീവനാഗന്മാരുടെ വിരഹദുഃഖംകൊണ്ടും സമുദായത്തിൽനിന്നും പുറം തള്ളപ്പെട്ടതിനാലുള്ള മനോവേദനകൊണ്ടും ഇഞ്ചിഞ്ചായി നീറിനറുങ്ങുന്ന വിധവാസമൂഹത്തെ സമാശ്വസിപ്പിക്കാനായി അവരെ വിവാഹം ചെയ്തു സംരക്ഷിക്കുവാൻ ലോകത്തിന്നു മാതൃക കാണിക്കുകയാണു് നബി (സ. അ) ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

(5) യുദ്ധങ്ങളിൽ മരിച്ചു വീഴുന്ന രക്തസാക്ഷികളേയും മുറിവേററു പിടയുന്ന സൈന്യങ്ങളേയും ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ഒരു മെഡിക്കൽ വകുപ്പായിട്ടു് നബി (സ) യുടെ ഭാർയ്യമാർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നതു് മറ്റൊരു പ്രധാനകാര്യമാണു്. പുരുഷന്മാർ മുഴുവനും യുദ്ധത്തിൽമാത്രം ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിച്ചു മുന്നേറുമ്പോൾ പിന്നണികളിൽ വീണു് പിടയുന്ന മുറിവേററു പട്ടാളക്കാരുടെ

അടുത്ത് ഓടി എത്തി വരണ്ട ചുണ്ടുകൾ നനച്ചുകൊടുക്കാനും മുറിവുകൾ വെച്ചുകെട്ടാനും തന്മൂലമുണ്ടായ അനേകം പാകം ചെയ്യാനുള്ളതും ഒരു വളണ്ടിമർ സംഘമായിട്ടാണ് ഇവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. എല്ലാ യുദ്ധത്തിലും അങ്ങിനെ ഉണ്ടായിരുന്നത് ഇപ്പറഞ്ഞതിനാൽ മില്ല. ആധുനികലോകത്തും സ്ത്രീകളുടെ സേവനമാണല്ലോ ഇത്തരം രംഗങ്ങളിലെല്ലാം കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്നത്.

ഇനിയും മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്തതും അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം അറിവിൽപ്പെട്ടതുമായ പല തത്വങ്ങളും പ്രവാചകന്റെ ബഹുഭായുത്പത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം മാത്രമാണ് നബി (സ) യുടെ വിധാഹം സംസാരവും ഓരോ ചലനവുംകൂടി ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന പരിശുദ്ധ ഖുർആനിന്റെ പ്രഖ്യാപനം ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. അവസാനം ഇനിയേൽ വിധാഹം പാടില്ലെന്നും അവിടുത്തോട് അല്ലാഹു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം സമുദായത്തിന് ഒരേ അവസരത്തിൽ നാലു ഭായുമാരെ മാത്രമേ വെച്ചുപുലർത്താൻ ഇസ്ലാം അനുവദിക്കുന്നുള്ളൂ. നബി (സ) യുടെ പ്രത്യേക ഉത്തരവാദിത്തത്തേയും ശ്രേഷ്ഠതയേയും ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യകാലഘട്ടത്തിലെ പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതിയേയും കണക്കിലെടുത്ത് കൊണ്ട് നബി (സ) ക്ക് പ്രത്യേകമായി അനുവദിച്ച ഒരു നിയമമാണ് ഒരേ അവസരത്തിൽ കൂടുതൽ ഭായുമാരെ വെച്ചു പുലർത്താനുള്ള അവകാശം.

ഇത്രയും പറഞ്ഞത് കൊണ്ട് നബി (സ) വയസ്സ് കാലത്ത് കൂടുതൽ വിവാഹം കഴിച്ചത് അവിന്ദം സ്ത്രീലമ്പടനായതുകൊണ്ടല്ലെന്നും പ്രത്യുത ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനത്തിന്റെ മഹത്തായ ആശയങ്ങൾ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ടാണെന്നും വിഷ്ണുക്കുമായി ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് സൂര്യപ്രകാശംപോലെ വ്യക്തമാവും. എന്നാൽ ഇത്രയും കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം ഇവിടെ വാസ്തവിക്കുന്നില്ല. പ്രവാചകൻ മനുഷ്യവികാരങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു മലക്കാണെന്നോ മറ്റോ ആരും വാദിക്കുന്നില്ല. ഒരു പുരുഷൻ സ്ത്രീയോടുണ്ടാകാവുന്ന വികാരവും സ്നേഹവും പ്രേമവുമുള്ള ഒരു വ്യക്തിതന്നെയാകുന്നു പ്രവാചകനും. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ സന്മാനങ്ങൾ ജനിച്ചത്. പക്ഷെ ബഹുഭായുത്പാദനം സ്വീകരിച്ചത് തന്റെ വികാരശമനത്തെ ഉന്നം വെച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുമാത്രം.

ആ വന്ദ്യപുമാനെ ചളി വാരിത്തേക്കാൻ മുതിരുന്ന അസൂയാലുക്കളുടെ രൂക്ഷവും ബാലിശവുമായ വിമർശനങ്ങളിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ സർവ്വശക്തനായ അല്ലാഹുതന്നെ മതി. നൂററാണ്ടുകളോളം അതു സംഭവിച്ചു. ലോകം ലോകം വസാനംവരെയും ആ പരിശുദ്ധി മങ്ങാതെ മറിയാതെ നിലനില്ക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണാ കടാക്ഷങ്ങൾ പ്രവാചകപ്രഭുവിന്റെ മേൽ സദാ വർഷിക്കട്ടെ.

ആമീൻ

1. ഹസ്രത്ത് ഖദീജാ (റ)

നബി (സ) ആദ്യമായി വിവാഹം ചെയ്ത സ്ത്രീയാണ് ഖുവൈലിദിന്റെ മകൾ ഹസ്രത്ത് ഖദീജത്തുൽ കബ്ദാ (റ). തിരുമേനി (സ) ക്കു് അന്ന് 25 വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു. നബി (സ) ക്കു് മുമ്പ് ഖദീജായെ രണ്ടുപേർ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരിലായി മൂന്ന് സന്താനങ്ങളും ജനിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത ഭർത്താക്കന്മാരുടെ മരണംകൊണ്ട് ഖദീജാ വിധവയായിത്തീരുകയാണുണ്ടായത്. പിന്നീട് നാനാഭാഗത്തുനിന്നും വിവാഹാലോചനകൾ വന്നു കൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ അതിലൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതെ കൂടുതൽ ആരാധനയിലും വിജ്ഞാന സമ്പാദനത്തിലുമായി കഴിയുകയായിരുന്നു. 'ഉമ്മുൽമുഅ്മിനീൻ' (സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാവ്) എന്ന അപരനാമത്താൽ പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച ഹസ്രത്ത് ഖദീജായുടെ ചരിത്രം അതിവിപുലമാണ്. നബി (സ)യുമായി അവരുടെ വിവാഹം നടന്ന പരിതഃസ്ഥിതികളെയും ചുരുക്കചരിത്രത്തേയും മാത്രമേ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഹസ്രത്ത് ഖദീജാ (റ) ഖുറൈഷിഗോത്രത്തിൽ പെട്ടവരും ഉപ്പാപ്പമാർ വഴിയ്ക്കും മാതാവ് വഴിയ്ക്കും

നബി (സ) യുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരുമാണ്. ഖുറൈഷി വംശത്തിലെ ഒരു പൗരപ്രധാനിയും ധനവാനും, എല്ലാ ഗോത്രക്കാരുടെ ഇടയിലും പൊതുസമ്മതനുമായ ഒരു നേതാവായിരുന്നു ഖദീജായുടെ പിതാവായ ഖുവൈലിദ്. മാതാവായ ഹാത്തിമയും സുന്ദരിയും സുശീലയുമായ ഒരു സ്ത്രീ തന്നെയാണിത്. ക്രിസ്തുവർഷം 555 ൽ ആയിരുന്നു ഖദീജായുടെ ജനനം. അന്ന് ലോകം അജ്ഞതയിലും അന്ധകാരത്തിലും മുഴുകിയിരുന്നു. അറബികൾക്കിടയിൽ നടപ്പില്ലാത്ത അനാചാരങ്ങളും ദുഷ്ചെയ്തികളും അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. പരിശുദ്ധവും പരിപാവനവുമായ ഒരു ജീവിതത്തിലൂടെയാണ് അവർ വളർന്നത്. സൗന്ദര്യത്തിലും സൽസ്വഭാവത്തിലും അപരോടു കിടപിടിക്കത്തക്ക ഒരൊറ്റ സ്ത്രീയും അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. 'താഹിറ' (പരിശുദ്ധ) എന്ന പേരിലായിരുന്നു അവരെ അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.

വിധവയായി സ്വന്തം വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന ഖദീജാക്ക് കുടുംബകാര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കേണ്ട വമ്പിച്ച ഒരുത്തരവാദിത്തം വന്നുചേർന്നു. പിതാവായ ഖുവൈലിദ് വലിയ ധനവാനും വ്യാപാരിയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വാൽകൃസഹജമായ രോഗത്താൽ കിടപ്പിലായപ്പോൾ സ്വത്തിന്റെയും കച്ചവടത്തിന്റെയും മേൽനോട്ടവുംകൂടി ഖദീജ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവന്നു. വിശ്വ

സ്ഥരം ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരുമായ ഇരുപതോളം കീഴ് ജീവനക്കാർ അന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ സഹകരണത്തോടെ ഖദീജയുടെ കച്ചവടവും മറ്റു സമ്പത്തുകളും നാൾക്കുനാൾ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ചു. യമനിലേക്കും സിറിയയിലേക്കും മറ്റും കച്ചവടം വ്യാപിച്ചു തുടങ്ങിയതോടെ ഇതിന്റെറച്ചെല്ലാം മേൽനോട്ടം വഹിക്കാൻ പ്രാപ്തനും വിശ്വസ്തനുമായ ഒരാളെ ഖദീജാക്ക് സ്വാഭാവികമായും ആവശ്യമായിതീർന്നു. അങ്ങിനെ അവർ അത്തരം ഒരാളെ സംബന്ധിച്ച അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇക്കാലത്താണ് മക്കാപട്ടണത്തിലെ ഖുരൈഷി ഗോത്രത്തിൽ പ്രശസ്തനായ അബൂതാലിബിന്റെ സഹോദര പുത്രനായ മുഹമ്മദ്നബി (സ) നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ 'അൽഅമീൻ (വിശ്വസ്തൻ) എന്ന സ്ഥാനപ്പേർനേടി വളർന്നുവന്നത്. ബാല്യകാലത്ത് കാര്യമായ മൂലധനമിറക്കി കച്ചവടവും മറ്റും ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തതിനാൽ ആടുമാടുകളെ മേയ്ക്കുന്ന ജോലിയിലാണ് അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുപ്പുവന്നത്. ഒരു യുവാവും പ്രാപ്തനുമായ തന്റെ മകൻ അനുയോജ്യമായ ഒരു തൊഴിൽ നേടിക്കൊടുക്കാൻ വാത്സല്യനിധിയായ ആപിത്രവ്യന്റെ മനസ്സ് അതിയായി ദാഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഹസ്രത്ത് ഖദീജായും നബി കഡുംബവുമായി

പണ്ടുതന്നെ രക്തബന്ധമുള്ളവരാണെന്ന് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചുവാല്ലാ. തന്മൂലം ഈ രണ്ടു കഡുംബകാരും തമ്മിൽ ബന്ധം പുലർത്തുകയും സ്ഥിതിഗതികൾ അന്യോന്യം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങിനെ അബൂതാലിബിന്റെ തന്നെ സഹോദരിയായ ആത്തിഖ എന്ന സ്ത്രീ മുഖേന; ഖദീജാക്ക് കച്ചവടാവശ്യംകൊണ്ട് ഒരാളെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നവിവരം അബൂതാലിബ് അറിയുകയുണ്ടായി. ഈ സ്ത്രീ മുഖേനതന്നെ അബൂതാലിബ് ഖദീജായുമായി ബന്ധപ്പെടുകയും അങ്ങിനെ നബി ഖദീജായുടെ കച്ചവടത്തിന്റെ മേലധികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഇക്കാലത്ത് ഖദീജാക്കുണ്ടായ ഒരു പ്രധാന സ്വപ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. അതിപ്രകാരമാണ്: "ഒരു ദിവസം സ്വപ്നത്തിൽ ആകാശത്നിന്നു ചന്ദ്രൻ തന്റെ മടിയിലേക്ക് വീണതായും അതിന്റെ പ്രകാശത്താൽ ലോകമൊട്ടാകെ പ്രകാശമാനമായും കണ്ടു". ഈ സ്വപ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച അവർ അന്നത്തെ ഒരു പ്രധാന കൃഷ്ണിയ പുരോഹിതനായ ബുഹൈറായെ സമീപിച്ചു ചർച്ച നടത്തിയപ്പോൾ; മക്കായിൽ ജനിച്ചുവളന്ന് അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബി (സ) നിന്നെ വിവരം ചെയ്യുമെന്ന് അയാൾ പറയുകയുണ്ടായി.

നബി (സ) കച്ചവടത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുക്കാൻവേണ്ടി ഖദീജായുടെ വീട്ടിലേക്ക് ചെന്നപ്പോൾ കത്തിയെരിയുന്ന വെയിലത്ത് അദ്ദേഹത്തിനു മേഘം തണലിട്ട ഒരു സംഭവം ഖദീജാ നേരിൽ കണ്ടിരുന്നു. കൂടാതെ ശാമിലേക്ക് കച്ചവടാർത്ഥം പോയപ്പോൾ വഴിമദ്ധ്യെവെച്ചു പല അത്ഭുതസംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായ വിവരം കച്ചവടസംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വസ്തസേവകൻ മൈസറ: മുഖേനയും ഖദീജ അറിയുകയുണ്ടായി. "യാത്രാമദ്ധ്യെ നബി (സ)യും സംഘവും ഉണ്ടായി ഒരു വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ ആ മരം തളിർത്ത് പച്ചയായത്, രോഗം പിടിച്ച ഒട്ടകങ്ങളെ തൃക്കൈകൊണ്ട് തടകിയപ്പോൾ സുഖപ്പെട്ടത്, യാത്രയിൽവെച്ച് കച്ചവടസംഘം ഉറങ്ങിപ്പോയ അവസരത്തിൽ ഒട്ടകങ്ങൾ വഴിതെറിയപ്പോൾ ജിബ്രീൽ (അ) എന്ന മലക്ക് വന്ന് അവയെ നേർവഴിക്ക് നയിച്ചതും, നസ്തുറാ എന്ന പുരോഹിതനുമായി കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ അയാൾ പ്രവാചകനെ സംബന്ധിച്ചു നടത്തിയ ദീർഘദർശനങ്ങളും മറ്റുമായിരുന്നു യാത്രയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ. അറേബ്യയിൽ ഒരു പ്രവാചകന്റെ ആഗമനമുണ്ടെന്നും അത് അബ്ദുല്ലായുടെ മകൻ മുഹമ്മദ് (സ) ആണെന്നും കൃസ്തീയ പുരോഹിതന്മാർമുഖേന മുസൂതനെ മനസ്സിലാക്കിയ ഖദീജാക്ക് മേല്പറഞ്ഞ അത്ഭുത സംഭവങ്ങൾ കൂടി അറിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനിയെ സംബന്ധിച്ചു

ദൃഢമായ വിശ്വാസവും സ്നേഹവും വർദ്ധിച്ചു. കച്ചവടത്തിൽ ലഭിച്ച വമ്പിച്ച ലാഭവും അവരെ കൂടുതൽ സത്തുഷ്ടയാക്കി. അങ്ങനെ ഭാവിയിൽ വിശ്വവിശ്രുതനായ ഒരു പ്രവാചകനായിത്തീരാനിടയുള്ള ഇദ്ദേഹവുമായി ദാമ്പത്യബന്ധത്തിലേപ്പെട്ടാൽ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും തനിക്കു സൗഭാഗ്യം കൈവരുമെന്ന വിശ്വാസം ഖദീജായുടെ ഹൃദയത്തെ അതിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

പക്ഷെ സ്ത്രീ സഹജമായതും സ്വാഭാവികവുമായ ചില ചിന്തകൾ അവരെ അലട്ടാതിരുന്നില്ല. നബിയാണെങ്കിൽ സുന്ദരനും സുമുഖനും ആരോഗ്യവാനുമായ 25 വയസ്സ് മാത്രം പ്രായംചെന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ. താനാണെങ്കിൽ രണ്ടുഭർത്താക്കന്മാരോടൊപ്പം ജീവിച്ച് 3 സന്താനങ്ങളുടെ മാതാവായിത്തീർന്ന് 15 വയസ്സ് പ്രായക്കൂടുതലുമുള്ള ഒരു മദ്ധ്യവയസ്സ്. ഇത്തരം ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിനെ വിവാഹത്തിനാവശ്യപ്പെട്ടാൽ! അദ്ദേഹമതു സ്വീകരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ! ഇത്തരം ചിന്തകളായിരുന്നു അവരെ അലട്ടിയിരുന്നത്.

അവസാനം തന്റെ ഇംഗിതം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കാൻതന്നെ അവർ തീരുമാനിക്കുകയും തന്റെ വിശ്വസ്ഥ അടിമയായ സൈനബയെ തിരുസന്നിധിയിലേക്കയക്കുകയും ചെയ്തു. സൈനബ തിരുസന്നിധിലെത്തി വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ദീർഘനേരം സംഭാഷണം

നടത്തി. തന്റെ പിതൃവ്യന്റെയും മറ്റും ഇഷ്ടപ്രകാരം അങ്ങനെ നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിരോധമില്ലെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തർഗ്ഗതം മനസ്സിലാക്കി അവർ മടങ്ങിപ്പോയി. അതിനെ തുടർന്ന് ഖദീജായുടെ പിതൃവ്യപുത്രന്മാരായ വറഖത്തും, ഉമറിബ്നസഅദും അബൂതാലീബിന്റെ സന്നിധിയിൽചെന്നു വിവാഹനിശ്ചയം നടത്തുകയും അടുത്ത ദിവസം തന്നെ വിവാഹം നടക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയുമാണ് അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത ചരിത്രം.

എന്തു തത്വത്തെ മുൻനിർത്തിയാണ് മദ്ധ്യവയസ്സായ ഈ വിധവയെ പ്രവാചകൻ വിവാഹം ചെയ്തതെന്നു നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ എതിർ കക്ഷികൾ പറയുന്ന സ്ത്രീലമ്പടത്വമൊന്നും ഇവിടെ കാണുകയില്ലെന്നത് തീർച്ചയാണ്. എന്താണതിലെ പ്രധാന തത്വമെന്ന് നമുക്ക് അല്പം ചിന്തിക്കാം. താനൊരു പ്രവാചകനാവാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്നു കാര്യം തിരുമേനി (സ) കാലേകൂട്ടി അറിയുകയോ ഊഹിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ഭാവിയിൽ പ്രവാചകത്വമാകുന്ന മഹത്തായ കർത്തവ്യം ഏറ്റെടുക്കാൻമാത്രം കഴിവു പകരതയും വരത്തക്ക നിലക്കാണ് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതും വളർത്തിയതുമെന്ന കാര്യം അനിഷേധ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു പ്രവാചകത്വലബ്ധിക്കു മുബ് ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ അദ്ദേഹം കൂമ്ബുദ്ധിയും ചിന്താശീലവുമുള്ള

ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു. തന്റെ ചുറ്റുപാടും കാണുന്ന മനുഷ്യത്വഹീനമായ അനാചാരങ്ങളോടും അനീതിയോടും അദ്ദേഹത്തിന് ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ വെറുപ്പും എതിർപ്പും ഉണ്ടായത് അതുകൊണ്ടാണ്. വിശാലമായ ഈ പ്രപഞ്ചവും അതിലെ ഉൽകൃഷ്ട ജീവിയായ മനുഷ്യനടക്കമുള്ള ഓരോ അണുക്കളും വെറുതെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതല്ലെന്നും അതിലെല്ലാം മഹത്തായ എന്തോ തത്വങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം ബാല്യകാലത്തുതന്നെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്തരം ചിന്തകളാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഹിരാഗൃഹയിലും മറ്റും ചെന്ന് ധ്യാനനിരതനാക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

ജീവിതത്തിന് ഒരർത്ഥവും ലക്ഷ്യവുമുണ്ടെന്ന് ഗ്രഹിച്ച ഒരാൾക്ക് ജീവിതം ഒരു പൂമെത്തയായി നോക്കിക്കാണാനോ സങ്കല്പിക്കാനോ സാദ്ധ്യമല്ല. കല്ലും മുള്ളും, കുണ്ടും, കഴികളും നിറഞ്ഞതാണ് ജീവിതമാകുന്ന നീണ്ട പാത. അത്തരം പലവിധ മാർഗ്ഗതടസ്ഥങ്ങളോടും പ്രതിബന്ധങ്ങളോടും മല്ലടിച്ചുവേണം ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ. ജീവിതമാകുന്ന കരിമ്പാറയുമായി ഏറ്റുമുട്ടാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്ന ഒരു സാഹസികന്ത് ആ ഉദ്യമത്തിൽ തന്നെ ആത്മാർത്ഥമായി സഹായിക്കാനും തണലേകാനും സുഖ ദുഃഖങ്ങൾ പങ്കിട്ടെടുക്കാനും കഴിവും പ്രാപ്തിയുമുള്ള ഒരു കൂട്ടാളി ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നത് സമാശ്വാസവും അനിവാര്യവുമാണ്. ഈ രംഗത്തെ

ല്ലാം കരയധികം പയറി തഴക്കവും പഴക്കവും ചെന്ന ഓളെയാണ് കൂട്ടുകാരിയായി ലഭിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു കൂടുതൽ വമ്പിച്ചന്വേട്ടങ്ങൾക്ക് കാരണമാകും.

ജീവിതമാകുന്ന വണ്ടി മുന്നോട്ടു നീങ്ങേണമെങ്കിൽ സമ്പത്താകുന്ന കല്ലുരി അനിവാര്യമാണ്. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ ജീവനാഡിയായ ധനം ആർക്കുമാർക്കും ഒരു പ്രശ്നംതന്നെയാണ്. ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വക്താവിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അതിന്റെ വിജയത്തിന് ധനവുമായുള്ള ബന്ധം അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണ്. എന്നിരിക്കെ സാമ്പത്തിക രംഗത്തും ന്യായമായ ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുക എന്നത് അത്യാപശ്യമാണെന്നതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. ഇത്തരം ചില പ്രധാനതത്വങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയാണ് ഖദീജായുമായുള്ള വിവാഹബന്ധത്തിൽ നബി(സ) ഏറ്റെടുത്തത്. അവരാണ് കരകാലം അലകളും പഠിക്കട്ടെകളും നിറഞ്ഞ ജീവിത സാഹരത്തിലൂടെ നൌകയോടിച്ചു തഴക്കം സിദ്ധിച്ച ഒരു സ്ത്രീരത്നമാണ്. ഏതു വഴിക്കു കപ്പലോട്ടിയാലാണ് സുരക്ഷിതമായി ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തു എത്തിച്ചേരുക എന്ന് തന്റെ കൂട്ടാളിക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻമാത്രം വൈദഗ്ദ്ധ്യം അവർ നേടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സംഭവ ബഹുലമായ പ്രവാചകന്റെ പ്രസ്തുത കാലഘട്ടത്തിലെ ജീവിത ദശയിലേക്ക് എട്ടും പൊട്ടും തിരി

യാത്ര ഒരു കന്യകയെ ജീവിതസഖിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നവെങ്കിൽ ഹസ്രത്തു് ഖദീജായിയെക്കൊണ്ട് തീരുമേനി(സ)ക്കും ഇസ്ലാമിനും ലഭിച്ച സഹായസഹകരണങ്ങളും ആത്മാർത്ഥമായ ത്യാഗസന്നദ്ധതയും ഒരിക്കലും ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ലെന്ന് എത്ര വ്യക്തമാണ്. സൗഹൃത്തിലോ ആരോഗ്യത്തിലോ അവർക്കൊട്ടു കുറവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിനെല്ലാം തെളിവായി തിരുമേനി(സ) അരുളിയ ഒന്നാണു് കായ്കങ്ങൾ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം.

നബി(സ) പറഞ്ഞു: “ഞാൻ എന്റെ ശത്രുക്കളുടെ വാക്കുകൾ നിമിത്തം മനോവേദനയോടെ ഖദീജായുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലാ. ഖദീജ എന്ന ശാന്തമായ വാക്കുകൾകൊണ്ട് സമാധാനിപ്പിക്കും. ഖദീജായുടെ വാക്കുകൾകൊണ്ടു് നീങ്ങിപ്പോകാത്ത ഒരു മനോവേദനയും എനിക്കുണ്ടായിട്ടില്ല”. (തുർമുദി)

മറെറാരു ഹദീസിന്റെ ചുരുക്കഭാഗം ഇപ്രകാരമാണ്; “....അല്ലാഹുവാണ്: സത്യം! എനിക്ക് ഖദീജയേക്കാളും നല്ല ഒരു ഭാര്യയെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാ ജനങ്ങളും അസത്യത്തിലായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ അവർ സത്യത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. എല്ലാവരും എന്റെ വാക്യങ്ങളെ കളവാക്കിയിരുന്ന കാലത്തു്തന്നെ അവർ എന്റെ സത്യാവസ്ഥക്കു് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. എല്ലാവരും എന്നെ

നിസ്സഹായാവസ്ഥയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവരുടെ മുഴുവൻ സമ്പത്തും എനിക്കു യഥേഷ്ടം വ്യയം ചെയ്യാനുള്ള പൂർണ്ണ സമ്മതത്തോടെ വിട്ടുതന്നു. അവരുടെ ഗർഭപാത്രം വഴിയായി അല്ലാഹു എനിക്ക് സന്താനങ്ങളെ നല്കി"....(ബുഖാരി)

ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഖദീജാ(റ)യുമായുള്ള തിരുമേനിയുടെ വിവാഹത്തിൽ അന്തർല്ലീനമായിട്ടുള്ള തത്വങ്ങൾ പൊതുവിൽ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും. ഈ വിവാഹത്തിൽ സ്ത്രീലമ്പടതവും വിഷയാസക്തിയുമൊന്നും ബുദ്ധിയുള്ള ഒരാൾക്കും കണ്ടെത്താൻ കഴിയുകയില്ല, ഇനി ഖദീജാ(റ)യുടെ സന്താനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുകൂടി പറയാം.

നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ മുമ്പ് ആദ്യമായി അവരെ വിവാഹം കഴിച്ചത് തമീം ഗോത്രക്കാരനായ ജിറാഹിന്റെ മകൻ നബ്യാൽപ്രള എന്ന ആളായിരുന്നു. ഇതിൽ ഹാലത്ത്, ഹിന്ദ് എന്നീ രണ്ടു പുത്രന്മാർ ജനിച്ചു. ഹാലത്ത് ഇസ്ലാമിനു മുമ്പുതന്നെ മരിച്ചു. ഹിന്ദ് ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിച്ചു.

രണ്ടാംഭർത്താവ് മഖ്സൂം ഗോത്രക്കാരനായ ഹാഇദ മകൻ അത്തീഖ് എന്ന ആളായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനു ഒരു പെൺകുട്ടി ജനിക്കുകയും ഹിന്ദ് എന്നതന്നെ പേരിടുകയും ചെയ്തു. ഈ കുട്ടി പിന്നീട് ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നബിയുടെ സന്താനങ്ങൾ.

നബി(സ)ക്ക് ഖദീജായിൽ ജനിച്ച സന്താനങ്ങൾ താഴെ പറയുന്നവരാണ്. 1. ഖാസിം. 2. സൈനബ 3. അബൂല്ല. 4. റുഖിയ്യ. 5. ഉമ്മു കൽ സൂം. 6. ഫാത്തിമ.

ഹിജ്രയുടെ മൂന്നുവർഷം മുമ്പ് തന്റെ 65-ാമത്തെ വയസ്സിലാണ് ഹ് വദീജാ(റ)ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞത്. മക്കായിലെ 'ഇസ്മൂൻ' എന്ന സ്ഥലത്ത് വെബറടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷയും ഗുണവും നബി(സ)യുടെയും അവരുടേയും മേൽ സദാ വർഷിക്കട്ടെ.

—ആമീൻ.

ഹസ്രത്ത് സൌദാ(റ)

ഹസ്രത്ത് ഖദീജാ(റ)യുടെ മരണശേഷം നബി (സ)വിവാഹം ചെയ്ത രാജാമത്തെ ഭാര്യയാണ് സംഅം മകൾ ഹസ്രത്ത് സൌദാ(റ). അവർക്ക് അന്ന് 55 വയസ്സ് പ്രായമുള്ളതിനു പുറമെ വിധവയുമായിരുന്നു.

അറബിന്റെ മകൻ സത്രാൻ എന്ന ഒരു സഹായിയായിരുന്നു സൌദായുടെ ആദ്യ ഭർത്താവ്. അതിൽ അബൂറഹിമാൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു പുത്രനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവർ കഡുംബസമേതം ഇസ്ലാമതം വിശ്വസിക്കുകയാൽ സ്വന്തം കഡുംബത്തിൽനിന്നും മറുവിധത്തിലും കഠിനമായ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും മദ്ദനങ്ങൾക്കും വിധേയരാകേണ്ടിവന്നു. തന്മൂലം ഇവർ അബ്സീനിയായിലേക്ക് ഹിജ്രപോവുകയാണുണ്ടായത്. ആദ്യഭർത്താവായ സത്രാൻ നബി(സ)യുടെ ഒരു സഹായിയും ഇസ്ലാമിന് വേണ്ടി വളരെയധികം കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും ത്യാഗങ്ങളും സഹിച്ച ആളുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഹബ്ശായിൽ വെച്ചു മരണപ്പെട്ടു. പിന്നീട് നിരലംബയായിത്തീർന്ന സൌദാ സ്വന്തം പുത്രനോടൊപ്പം മക്കായിൽ മടങ്ങിയെത്തി. ആഴമേറിയ നടുക്കടലിൽ തീന്തമറു പിടയുന്ന ഒരുവസ്ഥയായിരുന്നു അന്ന് അവ

രുടെത്. സ്വന്തം കവ്യംബമാണെങ്കിൽ ഈറുപുലി
 യെപ്പോലെ വാപിളൻ്റ് നില്ക്കുകയാണ്. അങ്ങോട്ടു
 ഞാൽ ഒന്നുകിൽ മരണം അല്ലെങ്കിൽ ജീവനേക്കാൾ
 സ്നേഹിക്കുന്ന ഇസ്സാം ഉപേക്ഷിക്കൽ ഇതാണ് ഗതി.
 55 വയസ്സായി. വാൽകൃത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച ഒരു
 പെണ്ണിനെ ആരുണ്ട് ഏറ്റെടുക്കാൻ. മതം മാറി
 സ്വന്തം കവ്യംബത്തിലേക്കുപോയാൽതന്നെ സുന്ദരികളും
 യുവതികളുമായ വിധവകളെപ്പോലും നികൃഷ്ടവസ്തുക്ക
 ളായി ഗണിച്ചുപോരുന്ന അറബികളിൽനിന്നു് എന്തൊ
 രാശ്വാസമാണു് പ്രതീക്ഷിക്കാൻ. അങ്ങിനെ ആശ്വാ
 സത്തിന്റെ ഒരു നേരിയ രേഖപോലും സ്വപ്നം കാണാ
 നില്ലാതെ വിശാലമായ ഒരു ഭൂമിയിൽകിടന്നു് എരി
 പൊരിക്കൊള്ളുമ്പോഴാണ് ദീനദയാലുവായ പ്രവാചക
 പ്രഭു അവരുടെ കണ്ണീരൊപ്പാൻ തയ്യാറെടുത്തതു്.
 അങ്ങിനെ വൈവാഹികജീവിതത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗീയാ
 രാമത്തിലേക്ക് നയിച്ചു അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തി.

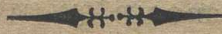
ഇതു് പ്രവാചകന്റെ വക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു ഔദാ
 യ്യംമാത്രമല്ല. മഹത്തായ ഒരു കർത്തവ്യത്തിന്റെ പൂർത്തി
 കരണം കൂടിയാണ്. അല്ലാഹുവിനേയും അവന്റെ
 റസൂലിനേയും മാത്രം സ്നേഹിച്ചു് സ്വന്തം ബന്ധുമിത്രാദി
 കളേയും മറ്റു സർവ്വസ്വവും വെടിഞ്ഞു് തന്റെ പിന്നാലെ
 വന്ന ഒരുത്തമ സുഹൃത്തു്. അയാൾ അതേപാതയിൽ
 വെച്ചു് ചരമമടയുന്നു. അയാളുടെ പ്രണിതമനസ്സായ

ഒരു ഭായ് തണലറുപോയ ഒന്നാഥബാലൻ. തന്റെ സർവ്വസ്വവും ബലികഴിച്ചും ഇത്തരം ഒരുപരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഇവരെ രക്ഷിക്കൽ പ്രവാചകനല്ലാത്ത ഒരു സാധാരണക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം തന്നെ മനുഷ്യത്വപരമായ ഒരു കടമാത്രമാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നാലെപോയതുകൊണ്ടല്ലെ തങ്ങൾക്കിത്തരം ഗതികേട് സംഭവിച്ചതെന്നുകൂടി അനുചാരികളുടെ പൃഥ്വത്തിൽ തോന്നിപ്പോകാൻ ഇടവരുന്ന ഇത്തരം സന്നിഭഘട്ടത്തിൽ പൗരഷം ഒന്നമാത്രമാണ് തിരുമേനിയുടെ ഈ നടപടിയിൽ നമുക്ക് ദർശിക്കാൻ കഴിയുന്നത്. മരിച്ചുപോയവരുടെ ആത്മശാന്തിയ്ക്കുപോലും ഇത്തരം നടപടികൾ അനിവാര്യമാണെന്നല്ല ഭൗതികവാദികൾപോലും പറയുക. ഇതെല്ലാം സ്ത്രീലമ്പടത്വമാണെന്ന് പറയാൻ ഏതൊരുവർണ്ണിക്കാണു് കരളുറപ്പുവരിക.

തിരുമേനി(സ) ഹ; സൗദാ(റ)യെ വിവാഹം ചെയ്ത കാലത്തു് നബി(സ)യുടെ അവിവാഹിതരായ രണ്ടു പെൺമക്കൾ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ സംരക്ഷണ ഭാരവുംകൂടിയുണ്ടായിരുന്നു സൗദാക്കു്. കൂടാതെ ശത്രുക്കളുടെ കഠോരമായ എതിർപ്പിന്റെ കാലഘട്ടവുമായിരുന്നു അത്. അക്കാലത്തു് സൗദായെ കൊണ്ടു് ഇസ്ലാമിനു് വളരെയധികം സഹായ സഹകരണങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിധവയും അശരണയുമായ ഇവരെ തിരുമേനി(സ) വിവാഹമുഖേന സ്വന്തം സംര

ക്ഷണത്തിലെടുത്ത മഹൽകൃത്യം ശത്രുക്കളുടെ ഹൃദയത്തിലും വമ്പിച്ച പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. മുഹമ്മദിന്റെ പിന്നാലെ പോകുന്നവരെ അവൻ തെരുവിലെറിഞ്ഞുകളയുകയില്ലെന്ന ഒരു ബോധം തൻമുഖം ജനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായി. നബി(സ)യുടെ മാത്രമല്ലാ ബന്ധുഹാശിം കുഡുംബത്തിന്റെ തന്നെ കഠിന ശത്രുക്കളായിരുന്ന 'ബന്റഅബ്ബിശ്ശൂംസ്' ഗോത്രക്കാരുമായും മറ്റും വളരെയധികം സൗമനസ്യത്തിലും സൗഹാർദ്ദത്തിലുമായിത്തീരാൻ ഈ വിവാഹം വളരെയധികം ഉപകരിച്ചു. സൗദായുടെ കുഡുംബക്കാരിൽനിന്ന് ധാരാളംപേർ ഈ വിവാഹ കാരണമായി ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാമായിരുന്നു ഈ വിവാഹംകൊണ്ടുള്ള തത്പങ്ങളും നേട്ടവും. ലൈംഗീകാസക്തിക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നു പ്രവാചകൻ വിവാഹം ചെയ്തതെങ്കിൽ ഈ വൃദ്ധയെക്കൂടാതെ ധാരാളം യുവസുന്ദരികളെ അന്നും അവിടുത്തേക്ക് വിവാഹം ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. അഞ്ചുകൊല്ലമാണ് നബി(സ)യുമായി ഇവരുടെ ദാമ്പത്യകാലം. ഹിജ്ര ഒന്നാം വർഷത്തിൽ അവരും ചരമമടഞ്ഞു.

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹ കടാക്ഷങ്ങൾ നബി(സ)യുടേയും ഇവരുടേയും മേൽ വഴിക്കട്ടെ.

3. ഹസ്രത്ത് ആയിഷാ(റ)

ഇസ്ലാമിലെ പ്രഥമ ഖലീഫായും 'സിലീഖുൽ അക്ബർ' എന്ന അപരാഭിനാമത്താൽ വിശ്വവിഖ്യാതനുമായ ഹസ്രത്ത് അബൂബക്കർ(റ)ന്റെ പുത്രിയാണ് നബി(സ)യുടെ മൂന്നാമത്തെ ഭാര്യയായ ഹസ്രത്ത് ആയിഷാ(റ). ബന്ധുക്കിനാനാവംശജനായ അമീറിന്റെ മകൾ ഉമ്മുറൂമാനായിരുന്നു അവരുടെ മാതാവ്. നബി(സ)യുടെ പതിനൊന്നു ഭാര്യമാരിൽവെച്ച് അതിവിപുലമായ ചരിത്രമാണ് ഹ: ആയിഷാ (റ)ക്കുള്ളത്. അതിന്റെ മുഖ്യഭാഗങ്ങൾതന്നെ എഴുതാമെന്നുവെച്ചാൽ അതുതന്നെ ഒരു മഹൽ ഗ്രന്ഥമായിത്തീരും. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു സംഗ്രഹം മാത്രമെന്നാമിവിടെ എഴുതുന്നുള്ളൂ.

നബി(സ)ക്ക് താങ്ങും തണലുമായി നിലകൊണ്ടിരുന്ന ഹസ്രത്ത് ഖദീജായുടേയും പിതൃവ്യൻ അബൂതാലിബിന്റെയും മരണശേഷം തിരുമേനി വളരെയധികം വിഷമത്തിലും ദുഃഖത്തിലുമായിരുന്നു. നിഴലറ്റ മരുഭൂമിയിലെ യാത്രക്കാരനെപോലെ എരിവൊരിക്കൊള്ളുകയായിരുന്നു അവിടുന്ന്. ഹസ്രത്ത് സൗദാ(റ)യെ വിവാഹം ചെയ്യിക്കണമെന്നുവെങ്കിലും അത് പ്രവാചകപ്രഭു

വിന്റെ കദനഭാരത്തിന്നു ഒരു താങ്ങും തണലുമായിരുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. തിരു: നബി(സ)യുടെ ഈ വിഷമാവസ്ഥ ഗ്രഹിച്ച ഹസ്രത്ത് ഖൌലത്ത് എന്ന സ്ത്രീ നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽവന്നു അബൂബക്കർ(റ)ന്റെ മകൾ ആയിഷായെ അവിടുന്ന് വിവാഹം ചെയ്യണമെന്ന് ഉപദേശിച്ച സംഭവമാണ് ഈ വിവാഹത്തിന് അടിത്തറപാകിയത്.

തന്റെ നേക്കു ചീറിപ്പായുന്ന ഏതാപത്തുകളേയും തട്ടിനീക്കി സംരക്ഷണം നല്കിയിരുന്ന പിതൃവ്യന്റെയും ധർമ്മപതിയുടെയും അഭാവം നികത്താൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു ചു ബന്ധം സ്ഥാപിക്കൽ ഈ അവസരത്തിൽ തിരുമേനിക്കു അനിവാര്യമായിരുന്നു. ആയിഷാ(റ)യുടെ പിതാവ് സിദ്ധീഖുൽ അക്ബർ മുസ്വതന്നെ അവിടുത്തെ ആത്മമിത്രവും സ്നേഹിതനുമായിരുന്നുവെങ്കിലും ആ സ്നേഹത്തെ ഒരിക്കലും ഇളകാതെ അരക്കിട്ടറപ്പിക്കാൻ ഈ വിവാഹം തീർച്ചയായും ആവശ്യമായിരുന്നു. ഇത്തരം ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് ചെറുപ്പക്കാരിയായ ആയിഷായെ വേൾക്കാൻ അവിടുന്ന് സന്നദ്ധനായത്.

ഹിജാബ് മുൻവെച്ചു മുമ്പ് തിരുമേനിയുടെ 50-മത്തെ വയസ്സിലാണ് ആയിഷാ(റ)യേയും നബി വിവാഹം കഴിച്ചത്. അന്നവർക്ക് ഏഴ് വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു. പക്ഷെ അവരുടെ മധ്യ വിധു നടന്നു

ത് ഹിജ്ജ ഒന്നാംവർഷത്തിലാണ്. അപ്പോഴേക്കും പത്തുവയസ്സ് പൂർത്തിയായ ആയിഷാ(റ)ക്ക് ദാമ്പത്യ ബന്ധം പുലർത്താൻമാത്രം ശാരീരികവളച്ച് പ്രാപിച്ചിരുന്നു.

നബി(സ)യുടെ ഓരോ വിവാഹത്തേയും ശത്രുക്കൾ നഖശിഖാന്തം എതിർത്തിട്ടുണ്ട്. ചെറുപ്പക്കാരിയായ ആയിഷാ(റ)യെ അവിടുന്ന് വിവാഹംചെയ്തത് വികാരത്തിന്റെ വേലിയേറ്റംകൊണ്ടാണെന്ന് പറയാൻ പഴുതില്ലാത്തതുകൊണ്ടോ എന്തോ ഈ വിവാഹത്തെ വിമർശിക്കാൻ മറ്റൊരു പഴുത് അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർ നന്നെ ചെറുപ്പമായിപ്പോയെന്നതാണ് ഇവരുടെ ആക്ഷേപം. ഈ വിമർശനങ്ങളുടെ നിലപാടുകളെക്കുറിച്ച് തീരുമേനിക്ക് തീരെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ തന്നെ പാടില്ലെന്നാണ് ഇവരുടെ സിദ്ധാന്തമെന്ന് തോന്നിപ്പോകും.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ആക്ഷേപകരമായ കാര്യങ്ങളൊന്നും നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഈ വിവാഹത്തിൽ കണ്ടെത്താനില്ലെന്നതിനു പുറമെ പ്രവാചകന്റെ ഉത്തരവാദിത്വഭാരം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ അനിവാര്യമായ ഒന്നായിരുന്നു ഈ വിവാഹമെന്ന് വ്യക്തമാവുകയും ചെയ്യും. ആയിഷായുടെ പത്താമത്തെ വയസ്സിലാണ് മധുവിധു നടന്നതെന്ന് പറഞ്ഞുവെല്ലാം. ഉണ്ണിമേഖലക

ളിലെ സ്ത്രീകൾ പൊതുവെ ഒമ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ തന്നെ പുഷ്പിണികളാവുക എന്നത് പ്രകൃത്യാ ഒരു സത്യമാണ്. ആത്മവ വതിയായ ഒരു സ്ത്രീ ലൈംഗികബന്ധം പുലർത്താൻ മാത്രം വളർച്ച എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുമെന്ന് പുരുഷവർഗ്ഗം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുമല്ലോ.

പത്തു വയസ്സും അതിൽ താഴെയുമുള്ള പല പെൺകുട്ടികളും ഈ ആധുനിക യുഗത്തിൽ പ്രസവിക്കുന്നതായി ലോകത്തിന്റെ പലഭാഗത്തുനിന്നും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുക. "1939ൽ പെറുവിലെ 'ലീമാ' പട്ടണത്തിൽ ലീനാമോഡിന എന്ന ഒരു സ്ത്രീ അഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ പ്രസവിച്ചു. ഇപ്പോൾ അമ്മയ്ക്ക് 28ഉം മകൾക്ക് 23ഉം വയസ്സായി"

(പ്രദീപം. 1-12-62)

"ആഫ്രിക്കയിൽ പത്തുവയസ്സായ ഒരു സ്ത്രീ പ്രസവിച്ചു" (23-1-64 ചന്ദ്രിക) ഇപ്പോൾ ലൈംഗികബന്ധം പുലർത്താൻ മാത്രമല്ല മാതൃത്വത്തിനുപോലും ഹഃ ആയിഷാക്ക് അക്കാലത്ത് കഴിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ആകയാൽ പ്രസ്തുത വിക്ഷണക്കോണിൽ കൂടിയുള്ള ആക്ഷേപത്തിന് പ്രസക്തിയില്ല.

ചെറുപ്പക്കാരിയായ ആയിഷായെ പ്രവാചകൻ കല്യാണം കഴിക്കാനുള്ള പ്രധാനകാരണം കഡുംബ

ബന്ധം ശക്തിപ്പെടുത്തലാണെന്ന് മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുവല്ലോ. മറ്റു വല പ്രധാനതത്വങ്ങളും, അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ഭാവിതലമുറയ്ക്ക് ഇസ്ലാമിക തത്വങ്ങളേയും നിയമവിജ്ഞാനത്തേയും പകർന്നുകൊടുക്കാൻവേണ്ടി അത്തരം ഒരു ധർമ്മപതിയുടെ ആവശ്യം പ്രവാചകനാണായിരുന്ന. കാരണം തിരുമേനി(സ) വിവാഹം ചെയ്ത പതിനൊന്നു ഭാര്യമാരിൽ ആയിഷാ(റ) മാത്രമേ കന്യകയും ചെറുപ്പക്കാരിയുമായി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവർ മിക്കപേരും വൃദ്ധകളോ അതിനോടുടുത്തവരോ ആയിരുന്നു. ചെറുപ്പക്കാരിയായ ആയിഷാ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടിയായിരുന്നു. കൂടാതെ വൃദ്ധകളേക്കാൾ കൂടുതൽക്കാലം പ്രവാചകനുശേഷവും ജീവിച്ചിരിക്കാനുള്ള സാധ്യതയും ചെറുപ്പക്കാരിക്കാണല്ലോ. അപ്പോൾ പ്രവാചകനിൽനിന്നും ഇസ്ലാമികവിജ്ഞാനം ശരിക്കും ഗ്രഹിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷവും ഇസ്ലാമികപ്രബോധനത്തിന്റെ നേതൃത്വവും ഉത്തരവാദിത്തവും വളരെക്കാലം തുടർന്നുപോകാനും അവർക്ക് കഴിയും. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവരുടെ ചരിത്രം സൂക്ഷ്മപ്രകാശംപോലെ വ്യക്തമാക്കുന്നുമുണ്ട്.

നബി(സ)യോടൊപ്പം ഒൻപത് കൊല്ലക്കാലം ആയിഷാ(റ) ദാമ്പത്യജീവിതം നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാലമത്രയും തിരു: നബി(സ)യുടെ ഓരോ സംസാരവും ചലനവും അവർ പ്രത്യേകം ഹൃദിസ്സുമാക്കുകയും സൂക്ഷ്മമായി

ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. പിൽക്കാലത്ത് ആയിഷായിൽ നിന്ന് രണ്ടായിരത്തി ഇരുനൂറ്റിൽപരം ഹദീസുകൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നതുതന്നെ ഇതിന് വ്യക്തമായ തെളിവാണ്. സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ച പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കാൻ പ്രത്യേകിച്ചും ആയിഷാദെ ആയിരുന്നു നബി(സ) ഭാരമേല്പിച്ചത്. ധാരാളം സ്ത്രീകൾ ദിവസംതോറും അവരുടെ വീട്ടിൽ വരികയും അവർക്കിടയിൽ പല പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ആയിഷാ(റ) മുഖേന നബി(സ)യിൽനിന്നും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പതിവായിരുന്നു. മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപോലെ പ്രവാചകപുത്രന്റെ ദേഹവിയോഗത്തിന് ശേഷം നീണ്ട 48 വർഷങ്ങൾ അവർ ഇസ്ലാമികവിജ്ഞാനം പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും മഹത്തായ സമുദായസേവനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടും ജീവിച്ചു. അവരുടെ ഈ ദീർഘകാല ജീവിതവും ബുദ്ധിശക്തിയും പാണ്ഡിത്യവുമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇസ്ലാമികവിജ്ഞാനത്തിന്റെ കാതലായ പല ഭാഗങ്ങളും ലോകത്തിനു ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല. പ്രവാചകന്റെ ശേഷം നാലു ഖലീഫമാരും മറ്റു സഹാബാക്കളും പണ്ഡിതന്മാരുമെല്ലാം ഇസ്ലാമിക വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഭരണകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഹസ്രത്ത് ആയിഷായുമായി ആലോചിച്ചിട്ടേ എന്തും പ്രവർത്തിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെന്നത് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വല്ല വിഷയത്തിലും

സംശയമോ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമോ ഉണ്ടായാൽ ആയിഷായുടെ തീരുമാനമായിരുന്നു അവരുടെ അന്ത്യകാലം വരേയും മുസ്ലിംലോകം സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. പരിശുദ്ധ ഇസ്ലാമിന് വൈജ്ഞാനികരംഗത്തും ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങളിലും മറ്റു വിധത്തിലുമെല്ലാം ഇത്രയധികം സേവനങ്ങളർപ്പിക്കാൻ ആയിഷാക്ക് കഴിഞ്ഞത് അവർ ചെറുപ്പക്കാലത്തുതന്നെ പ്രവാചകന്റെ പത്നീ പദത്തിലേക്ക് അവരോഹണം ചെയ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണെന്ന് ബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കും സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

ശൈശവവിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച പലതും പലവിധ തെറ്റിദ്ധാരണകളും ഇന്നും വെച്ചു പുലർത്തുന്നുണ്ട്. മുസ്ലിംകളുടെ ഇടയിൽതന്നെ ഇത്തരക്കാരെ കാണാം. ചെറുപ്പത്തിലുള്ള വിവാഹം ഇസ്ലാം നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രവാചകന്റെ പ്രസ്തുത വിവാഹം ഈ നിരോധന നിയമത്തിന്റെ മുമ്പായിരുന്നുവെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ചിലരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ ശൈശവ വിവാഹം ഇസ്ലാം നിർബ്ബന്ധമാക്കിയപ്പോലെ തോന്നും. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു നിഗമനങ്ങളും ശരിയല്ലെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ശൈശവ വിവാഹത്തെ ഇസ്ലാം നിരോധിക്കുകയോ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. "അതൊരു സാമൂഹ്യാചാരമായി നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടതില്ല. ഏതെങ്കിലും പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ശൈശവ

വിവാഹത്തിന് വല്ലവരും നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്നുവെങ്കിൽ അതിനു വിരോധവുമില്ല" ഇതാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ നിലപാട്.

നബി(സ)യുടെ ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള ഭാര്യമാരിൽ ഏറ്റവും മധ്യം അവിടുന്ന് സ്നേഹിച്ചിരുന്നത് ഹ: ആയിഷാ(റ)യെ ആയിരുന്നു. ഇതിനെതിരിലും പാശ്ചാത്യ ചരിത്രകാരന്മാർ രൂക്ഷമായ വിമർശനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആയിഷായുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായിട്ടാണ് അവിടുന്ന് അവരെ അത്യധികം സ്നേഹിച്ചത് എന്നാണ് ഇവരുടെ കണ്ടുപിടുത്തം. എന്നാൽ സൗന്ദര്യത്തെ സ്നേഹിക്കുക മാത്രമല്ല ആരാധിക്കുക പോലും ചെയ്യുന്നത് മനുഷ്യ സഹജമായ ഒരു വാസനയാണ്. പുരുഷനിലും സ്ത്രീയിലും വൈകാരികമായ ഈ ഒരുവസ്ഥാവിശേഷം കടികൊള്ളുന്നു. എന്നിരിക്കെ പ്രവാചകൻ സൗന്ദര്യം കാരണം തന്റെ ഭാര്യയെ അല്ലമൊന്നു സ്നേഹിച്ചുപോയെങ്കിലെന്നാണിത്ര തകരാറ്. മറ്റു ഭാര്യമാർ ആരെങ്കിലും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുമില്ല. എന്നിരിക്കെ ഇത്തരം വിമർശനങ്ങളുടെ ഉള്ളുകളി എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള ഭാര്യമാരിൽവെച്ച് ആയിഷായെ പ്രവാചകൻ അത്യധികം സ്നേഹിച്ചതിന് മറ്റു പലകാരണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് ചരിത്ര

സത്യം. സൗന്ദര്യത്തിന്റെ തിളക്കമാണ് അവിടെ സ്നേഹത്തിനു കാരണമായിരുന്നതെങ്കിൽ ഭാര്യമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അതീവ സുന്ദരി ഹ: സൈനബായും ജോവെരിയാ (റ)യും മറ്റുമായിരുന്നു. ആയിഷാ(റ)യുടെ ബുദ്ധിശക്തി, പാണ്ഡിത്യം, ഇസ്ലാമിക സേവനത്തിനുള്ള അതിയായ കഴിവ് തുടങ്ങിയ ഉൽകൃഷ്ടഗുണമായിരുന്നു ഈ പ്രത്യേക സ്നേഹത്തിനു കാരണം. പിൽക്കാലത്ത് ഏറ്റവും നല്ല ഒരു പ്രാസംഗികയായിപ്പോലും അവർ പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച ചരിത്രസംഭവം ഇതിനെല്ലാം വ്യക്തമായ തെളിവാണ്. പ്രേക്ഷകരെ കോരിത്തരിപ്പിക്കാനും വികാരാവേശരാക്കാനും അവരുടെ വാക്യധാരണിക്ക് കഴിയുമായിരുന്നു. ഹ: ആയിഷായുടെ ചില പ്രസംഗങ്ങളുടെ സംക്ഷിപ്ത സംഗ്രഹം വഴിയെ വരുന്നുണ്ട്. ആയിഷായുടെ പ്രത്യേക കഴിവിനെ സംബന്ധിച്ച് നബി(സ)തന്നെ പറഞ്ഞ ഒരു ഹദീസ് ഇപ്രകാരമാണ്. “നിങ്ങൾ മതത്തിന്റെ അധ്യാപനം ആയിഷായിൽനിന്ന് പഠിക്കുവിൻ” അവരുടെ ബുദ്ധി കൂർത്തയേയും പാണ്ഡിത്യത്തേയും സംബന്ധിച്ച് അക്കാലത്തെ ശ്രേഷ്ഠ പണ്ഡിതന്മാരും ഹദീസ് നിവേദകന്മാരും രേഖപ്പെടുത്തിയ പ്രശസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ചിലത് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. ഹ: അബൂമുസൽഅൽഅരി(റ) പറയുന്നു: “ആയിഷാ(റ)യുടെ അഭിപ്രായം ആരാധകയും അവരുടെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരി

കുകയും ചെയ്യാതെ സബി(സ)യുടെ സഖാക്കളായ ഞങ്ങൾ കഴപ്പമോടെ ഒരു പ്രശ്നത്തെയും നേരിടുക ഉണ്ടായിട്ടില്ല.” ഹ: ഉഖ്ബത്തിബിനുസുബൈർ(റ) പറയുന്നു: “പുർആനിലെ വിശദീകരണത്തെയും, അനുവദനീയമായവയുടേയും, വിരോധിക്കപ്പെട്ടവയുടേയും വിവരണത്തെയും, അറബി കവിതകളേയും, വംശവിജ്ഞാനീയത്തെയും അധികരിച്ച് ഹസ്രത്തു് ആയിഷാ(റ)യേക്കാൾ പണ്ഡിത്യമുള്ളവരായി മറ്റൊരാളേയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.”

ഹസ്രത്തു് ആയിഷായുടെ കന്യകത്വവും സൌന്ദര്യവും കൊണ്ടായിരുന്നില്ല അവരെ പ്രവാചകൻ കൂട്ടയൽ സ്നേഹിച്ചതെന്ന് ഉപരിസൂചിതമായ കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടു വ്യക്തമാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ ഒരു സംഭവം കൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. “ഒരിക്കൽ നബി(സ) വീട്ടിൽനിന്ന് ഹ: ഖദീജാ(റ)യുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നത് ആയിഷാ(റ) കേൾക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ആയിഷാ പറഞ്ഞു: അവർ ഒരു വിധവയായിരുന്നു. അവരെക്കാളും ഉത്തമമായ ഞാനിവിടെയുണ്ടല്ലോ. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ മുഖം കോപത്താൽ ചുവപ്പു വണ്ണമാവുകയും ‘ഖദീജാക്ക് തുല്യമായ ഒരു ഭാര്യ എനിക്കുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന്’ പറയുകയും ....” അവരുടെ ഗുണഗണങ്ങൾ എണ്ണിപ്പറയുകയും ചെയ്തു.” ഈ സംഭവത്തിന് ശേഷം ഖദീജായെ സംബ

സ്വീച്ച് തിരുമേനിക്ക് അഹിതമായ യാതൊന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് ആയിഷാ(റ) തന്നെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആയിഷായോടു സൗന്ദര്യവികാരവേശ പരമായിട്ടായിരുന്നു പ്രവാചകന് കൂടുതൽ സ്നേഹം ഉണ്ടാമിരുന്നതെങ്കിൽ ഈ അഭിപ്രായ പ്രകടനസമയത്ത് നബി(സ) അവരോടു കോപിക്കുമായിരുന്നില്ല. പ്രത്യുത അവരെ ആലിംഗനം ചെയ്ത് കൂടുതൽ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനാണ് സാധ്യത.

നബി(സ)ക്ക് കൂടുതൽ ഭാര്യമാരുണ്ടായിരിക്കെ ഒരാളോട് മാത്രം കൂടുതൽ സ്നേഹം കാണിച്ചത് വിവേചനവും കുറവുമാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കലാണ് ഈ വിമർശകരുടെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ താത്പരികമായി അതിന്നും പ്രസക്തിയില്ല. കാരണം സ്നേഹമെന്നത് മാനസികമായ ഒരു വികാരമാണ്—അത് ഒരു പരിധിവരെ മാത്രമേ മനുഷ്യന് നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നത് ആർക്കാണ് നിഷേധിക്കാൻ കഴിയുക. കുറെ കുട്ടികളുള്ള ഒരു പിതാവിന് അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സന്താനത്തോടു കൂടുതൽ സ്നേഹമുണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇതൊരു വിവേചനമായി ആരും ആക്ഷേപിക്കാറില്ല. ഇതുകൊണ്ടു മറ്റു കുട്ടികളോടു സ്നേഹമില്ലെന്നും വിധി കല്പിക്കാറില്ല. ബാഹ്യമായ എല്ലാ രംഗത്തും തുല്യത കാണിക്കാൻ മാത്രമേ ഒരു മനുഷ്യനു കഴിയൂ. ഇത് മാത്രമേ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇസ്ലാമും കർശനമായി അനുശാസി

കുന്നുള്ളു. പ്രവാചകന്റെ ജീവിതചർച്ചയും ഇതേനിലക്കായിരുന്നു ഭക്ഷണവസ്ത്രാദികാർയ്ക്കുള്ളിലും പാപ്പിടത്തിന്റെ വിഷയത്തിലുമെല്ലാം അവിടുന്ന് നിഷ്കഷമായ തുല്യത പാലിച്ചിരുന്നു. സ്ത്രീകളോടൊത്ത് താമസിക്കുന്നതിലും അവിടുന്ന് ഊഴം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഓരോ ദിവസം ഓരോ സ്ത്രീകളോടൊത്ത് താമസിക്കലായിരുന്നു പതിവ്. ഈ വിഷയത്തിൽ വൃദ്ധകളെന്നോ സൗന്ദര്യം കുറഞ്ഞവരെന്നോ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ജലംഗീകാരോശങ്ങളെല്ലാം അവസാനിച്ചതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഹ: സൗദാ(റ) അവരുടെ ഊഴത്തിൽപെട്ട ദിവസവുംകൂടി ആയിഷായുടെ വീട്ടിൽ താമസിക്കാൻ പ്രത്യേകം തിരുമേനിക്കു് അനുവാദം കൊടുത്തിരുന്നു ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ പ്രവാചകൻ(സ) ഭാർയ്യാമാക്കിടയിൽ എത്ര സുക്ഷ്മതയോടെയാണ് തുല്യത പാലിച്ചിരുന്നതെന്ന് സൂർ്യപ്രകാശംപോലെ വ്യക്തമാവുന്നതാണ്.

സ്വഭാവനീഷുകൾ

ഹ: ആയിശാ(റ)സ്വസ്വഭാവത്തിലും, ദൈവഭക്തിയിലും, സാധുസംരക്ഷണ ധർമ്മാദിഗുണങ്ങളിലുമെല്ലാം ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തിയ ഒരു മാതൃകാ മഹിളയാണ്.

നബി(സ) ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ഭായ്മാരുടെ ജീവിതത്തിൽ നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി സദാ അവരെ ഉപദേശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. “നിങ്ങളുടെ നില മറു സ്ത്രീകളെപ്പോലെയാകട്ടെ. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതൃസ്ഥാനം വഹിക്കേണ്ടവരാണ്. നിങ്ങളുടെ ഓരോപ്രവൃത്തിയും തികച്ചും മാതൃകാപരമായിരിക്കണം. നിങ്ങൾ വ്യതിചലിച്ചുപോവുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു വികൽനീന്ദന നിങ്ങൾക്ക് ഇരുട്ടി ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നകാശിരിക്കും. നിങ്ങൾ അപഥ സഞ്ചാരം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ മറുത്തുപോകും നിങ്ങളെ അനുകരിക്കുന്നവരാണ്.” എന്നിങ്ങിനെ നബി(സ) അവരെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവിടുന്ന് ഹസ്രത്ത് ആയിഷാ(റ)യോടു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ സൗമ്യശീലം കൈക്കൊള്ളുക. കാഠിന്യവും ദുഷ്ടീലവും ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. തീർച്ചയായും ഏതുവസ്തുവിലാകട്ടെ സൗമ്യത കടികൊള്ളുന്നുവെങ്കിൽ അത് അതിനെ ഭംഗിയാക്കാതിരിക്കുക. ഏതൊരു വസ്തുവിൽ അതു നിലക്കൊള്ളുന്നില്ലയോ അതതിനെ അഭംഗിയാക്കാതിരിക്കുകയുമില്ല.” (മുസ്ലിം) “അല്ലാഹുവിന്നും അവന്റെ ദൂതന്നും നിങ്ങൾ വഴിപ്പെടുക” എന്ന പരിശുദ്ധ ഖുർആനിന്റെ ഉൽബോധനം ഹ: ആയിശ തികച്ചും തന്റെ ജീവിതത്തിൽ പകർത്തിയിരുന്നു. അവർ സദാ ആരാധനയിൽ മുഴുകിയിരുന്നു. പ്രവാചകനോടൊപ്പംതന്നെ പള്ളിയിൽപോയി ജമാ

അത്തിലും മറ്റും പങ്കെടുത്തു നമസ്കരിക്കൽ അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. പള്ളിയിൽ പോകുമ്പോഴും വീട്ടിലാ യാലും ഏതവസരത്തിലും ഇസ്ലാമികമായ പദ്മാസമ്പ്രദായം ശരിക്കും ആചരിച്ചു മുസ്ലിം മഹിളാവിഭാഗത്തിന്നു ഉത്തമമായ മാതൃക സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു വനിതാരത്നമാണ് ഹ: ആയിശാ(റ). മദീനായിലുള്ള ഇസ്ഹാഖ് എന്ന കുടുംബനായ ഒരു മനുഷ്യൻ ആയിശായുടെ അടുക്കൽ മതകാര്യങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ വരാറുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ വീട്ടിലേക്കു വരുമ്പോൾ അവർ പദ്മ ധരിക്കും. ഇതു കണ്ടു "അയാൾ കുടുംബനാണല്ലോ" എന്ന് ചിലർ സൂചിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ "കുടുംബനല്ലല്ലോ" എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. ഇസ്ലാമികനിയമങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലുള്ള നിഷ്ഠയോടുകൂടി പ്രകടമാകുന്നത്. ഒരിക്കൽ ആയിശാ(റ)യുടെ സഹോദരീ പുത്രിയായ ഹമ്സാബീവി(റ) ഒരു നേരിയ വസ്ത്രം ധരിച്ചു അവരുടെ സന്നിധിയിൽ വരികയുണ്ടായി. ഇത് കണ്ടു ദേവന്ദ്രം പിടിച്ചു അവർ ഒരു പരുക്കൻ വസ്ത്രമെടുത്ത് ഹമ്സാ(റ)യെക്കൊണ്ടു ധരിപ്പിക്കുകയും സ്ത്രീകളുടെ സൗന്ദര്യത്തെ മറക്കേണമെന്ന ഖുർആൻ ന്റെ ധർമ്മങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സൂക്തങ്ങൾ അവരെ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

അക്കാലത്തെ മുഴുവൻ സ്ത്രീകളിൽവെച്ചും ഏറ്റവും മധികം ഔദാര്യവതിയായിരുന്നു അവർ. വീട്ടിലുള്ള

മുഴുവൻ സാധനങ്ങളും അവർ സാധുക്കൾക്ക് ധർമ്മം ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ആയിശായുടെ അടുത്ത് ചെന്നു വല്ലതും തരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ അകത്തുപോയി ഒരു മുന്തിരിപ്പഴം കൊണ്ടുവന്നു അയാൾക്കു കൊടുത്തു. ഇതുകണ്ട് അയാൾ അത്ഭുതത്തോടെ ചോദിച്ചു, 'ഒരുവീട്ടിൽ ഒരു മുന്തിരിങ്ങമാത്രം അവശേഷിക്കുമോ?' ഹ: ആയിശാ(റ) ഉടനെ മുന്തിരി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പാത്രമെടുത്ത് കൊണ്ടുവന്നു അയാൾക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. അതിൻ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. (മാലിക്) ആയിശാ(റ)യുടെ ദൈവമേ ശീലത്തിന് വ്യക്തമായ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. ഹസ്രത്ത് മുആവിയാ(റ)ന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം ആയിശാക്ക് ഇരുപത്തയ്യായിരം ദിർഹം പാരിതോഷികമായി അയച്ചുകൊടുത്തു. അതുമുഴുവനും അന്ന് സന്ധ്യക്കുമുമ്പുതന്നെ ധർമ്മം ചെയ്തു തീർത്തു. നോബ് തുറക്കുമ്പോഴേക്കും എന്തെങ്കിലും വാങ്ങാൻ കാത്തുണ്ടോ എന്നു പരിചാരിക ചോദിച്ചപ്പോൾ "അത് നിനക്ക് കാലേക്കൂട്ടി ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൂടായിരുന്നുവോ" എന്നാണ് പാഞ്ഞത്.

മഹറാറവസരത്തിൽ ആയിശായുടെ സഹോദരി പുത്രനും മക്കായിലെ ഗവണ്ണരുമായിരുന്ന ഹസ്രത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബിനുസുബൈർ(റ) ആയിശാ(റ)യുടെ സാ

നവനിക വിഷയമെന്നല്ലാതെ കററയധികം ധനവും
 ഏതാനും അടിമകളേയും അവർക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു.
 പക്ഷെ ആയിശാ(റ) അന്ന്തന്നെ അടിമകളെ സ്വതന്ത്ര
 രാക്കിവിട്ടുകയും ധനം മുഴുവനും ധർമ്മം ചെയ്യുകയുണ്ടായി
 ഈ വാർത്തകേട്ടു അബ്ബൂപ്പാ(റ)ദേഷ്യം പിടിച്ചു. എനി
 താൻ ഇളയുത്തകൾ ഒന്നും കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു.
 ഈ വാർത്ത പിന്നീട് ആയിശാ(റ) അറിഞ്ഞപ്പോൾ അ
 വർ ശുശ്രൂഷി പിടിക്കുകയും താനൊരിക്കലും അബ്ബൂല്ലായ
 മായി സാസാരിക്കുകയില്ലെന്ന് ശപഥം ചെയ്യുകയുണ്ടാ
 ങ്ങായി. ഇബ്നു നസ്രബൈർ മേലിൽ തന്റെ വീട്ടിൽ
 പ്രവേശിക്കരുതെന്ന് കൂടി ഉത്തരവിട്ടു ഈ വാർത്ത അ
 ബ്ബൂല്ലാഹിബ്നു നസ്രബൈർ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം
 വളരെ മധ്യം ദുഃഖിതനായിത്തീരുകയും ഏതാനും പ്രസി
 ങ്കസമാധിമാർ മുഖേന ഹ: ആയിശാ(റ)ന്റെ അടുത്തു
 പോയി മാപ്പ് ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ അ
 വർ സഹോദരീപുത്രൻ മാപ്പാകൊടുക്കുകയും അദ്ദേഹവു
 മായി സാസാരിക്കുകയും ആദ്യം ചെയ്തു ശപഥത്തിന്
 പ്രായശ്ചിത്തം നല്ലി ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരപവാദത്തിന്റെ കഥ.

മദീനാപട്ടണത്തെയാകമാനം പിടിച്ചു കല്ലടക്കി
 യ പ്രസ്തുത സംഭവം ഹ: ആയിശാ(റ)യുടെ ജീവ ചരി

ത്രത്തിൽ പ്രാധാന്യം മഹിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗമായതിനാൽ അതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇവിടെ വിവരിക്കാം

നബി(സ) യുദ്ധത്തിനും മറ്റും പോകുമ്പോൾ ഭായ്മാരിൽ ചിലരേയും കൊണ്ടുപോകാൻ പതിവായിരുന്നു. ഭായ്മാരുടെ പേരെഴുതി നറുക്കെടുത്തു കിട്ടുന്നവരാണ് അങ്ങിനെ കൊണ്ടുപോകാൻ. ഹിജറ അഞ്ചാം വർഷത്തിലാണ് മേല്പറഞ്ഞ സംഭവം നടന്നത്. ബന്ദുസുഹൈഖ് ഗോത്രക്കാരുമായി അക്കാലത്തുണ്ടായ ഒരു യുദ്ധത്തിന് തിരുമേനി(സ)യോടൊപ്പം ഹ: ആയിശായും പോയിരുന്നു. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചു പോകുമ്പോൾ സൈന്യം വഴിമദ്ധ്യേ ഒരു സ്ഥലത്തിറങ്ങി വിശ്രമിച്ചു. ഈ സമയത്ത് ഹ: ആയിശാ ഒട്ടകപ്പാത്തുള്ള കൂടാരത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി വിസർജ്ജനാവശ്യം കർമ്മകലേക്കു പോയി. മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ കഴുത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വണ്ണമാല നഷ്ടപ്പെട്ടതായി കണ്ടു. അവർ വേഗം അതു കണ്ടെടുക്കാനായി പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തേക്ക് വീണ്ടും പോയി. ആയിശയുടെ ഈ പോക്ക് സൈന്യത്തിലുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അവർ സ്വന്തം ഒട്ടകത്തിന്റെ കൂടാരത്തിലുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് കരുതി സൈന്യം യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ഹ: ആയിശാ(റ) മാലയുമെടുത്ത് തിരിച്ചുവരുമ്പോഴേക്ക് യാത്രാസംഘം ബഹുദൂരം എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പരിഭ്രമ ചിത്തയാ

യിക്കഴിഞ്ഞ അവർ ആരെയും കാണാതെ ആ സ്ഥലത്തു തന്നെ ഇരുന്നു. അവരല്ലം മയങ്ങിപ്പോയി.

മുസ്ലിം സൈന്യം യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ യാത്രാസംഘത്തിൽനിന്ന് ആളുകളോ വല്ല സാധനങ്ങളോ വഴിമദ്ധ്യേ വീണുപോകുന്നതും നഷ്ടപ്പെടുന്നതും പരിശോധിക്കാനും വീണ്ടെടുക്കാനുമായി യാത്രയുടെ പിന്നാലെ അന്നു മിക്കാൻവേണ്ടി തിരുമേനി(സ) അക്കാലത്ത് പ്രത്യേകം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത സംഘത്തിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഹ: സഫ്വാൻ(റ) ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം യാത്രാസംഘത്തിന്റെ വളരെ പിന്നിലായിരുന്നു യാത്രചെയ്തത്. രാത്രി നിലാവെളിച്ചത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒട്ടകപ്പുറത്ത് വരുമ്പോൾ ഒരാൾരൂപം മരുഭൂമിയിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്നതായി തോന്നി. അടുത്തുചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ അതു ആയിശാ(റ)യാണെന്നു മനസ്സിലാവുകയും അദ്ദേഹം പരിഭ്രമവും അത്ഭുതവുംകലർന്ന സ്വരത്തിൽ 'ഇന്നാലീല്ലാഹി വഇന്നാഇലൈഹിറാജിഉൻ' എന്നു ഉച്ചത്തിൽ പറയുകയും ചെയ്തു. ഇതുകേട്ടു ഞെട്ടിയുണർന്ന ഹസ്രത്ത് ആയിശാക്ക് സഫ്വാൻ(റ) തന്റെ ഒട്ടകത്തെ മുട്ടു കൂത്തിച്ചു കൊടുക്കുകയും അവർ അതിന്മേൽ കയറിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒട്ടകത്തിന്റെ മൂക്ക്കയർ പിടിച്ചു നടക്കുകയും ചെയ്തു. പിറേറന്ന് ഏതാണ്ട് ഉച്ചയോടെത്തന്നെ സമയത്താണ് അവർ മദീനായിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്.

ഹ: സഫ്വാൻ(റ) ഒട്ടകപ്പുറത്തു ആയിശാ(റ)യെ

കയറിക്കൊണ്ടുവന്നത് കണ്ടപ്പോൾ മുസ്ലിംകളിലുണ്ടാ
 യിരുന്ന കപടവിശ്വാസികൾ വ്യാജമായ ചില അപരാ
 ധങ്ങൾ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞുകയുണ്ടായി. പ്രസിദ്ധ മൂനാഫി
 വായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബിനു ഉബയ്യൂസ് ഈ കുറാ
 രോപണത്തിന് നേതൃത്വം നല്കിയത്. മദീനാപട്ടണ
 ഞായാകമാനം പ്രകമ്പനംകൊള്ളിച്ച ഈ സംഭവത്തി
 ൽ നബി(സ)യും സഹാബത്തും മൗനം ദീക്ഷിക്കുകയാ
 ണുണ്ടായത്. യുദ്ധത്തിൽനിന്ന് തിരിച്ചെത്തിയ
 ഹ: ആയിശാ(റ) അന്ന്തന്നെ കഠിനമായപനി ബാ
 ധിച്ചു കിടപ്പിലായിരുന്നു. അവർ ഈ സംഭവങ്ങ
 ളൊന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മാതാപിതാക്കളുംമറ്റും
 അവരെ ഈ കാര്യം അറിയിക്കാതെ രഹസ്യമാക്കി
 വെക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇക്കാലത്ത് നബി(സ) ആയിശാ(റ)യുമായി അടു
 ത്തുപെരുമാറുകയോ സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തുകയോ ചെ
 യ്തിരുന്നില്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിച്ച ആയിശാ(റ)
 സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളുടെ വീട്ടിലേക്ക് നബി(സ)യുടെ
 അനുവാദത്തോടെതന്നെ മാറിത്താമസിച്ചു. അവിടെ
 വെച്ച് ഉമ്മു മിസ്കഹ്(റ) എന്ന സ്ത്രീയിൽനിന്നാണ്
 ഈ വിവരം അവർ ഗ്രഹിച്ചത്. ഈ വാർത്ത അറി
 ഞ്ഞതോടെ ഹ: ആയിശാ ദുഃഖിതയും അസ്വസ്ഥ ചിത്ത
 യുമായിത്തീരുകയും അവരുടെ രോഗം കൂടുതൽ മൂർച്ഛിക്ക
 കയും ചെയ്തു. നബി(സ)യുടെ അഭീഷ്ടത്തിനെതിരായി

ഒരു ചെറുവിരൽപോലുമനക്കാത്ത ആ പതിവുതയായ. തരണീരത്തത്തിന് തന്റെ മേൽ ഇത്തരം ഒരുപവാദം ആരോപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രാവു പകലും കരഞ്ഞുകരഞ്ഞു അവർ കൂട്ടതൽ വിവശയായിത്തീർന്നു.

നബി(സ)യുടെ ഉത്തമ സുഹൃത്തുക്കളായ ചില സഹാബികൾപോലും ഈ അപവാദം ശരിയാണെന്നു സംശയിച്ചുപോകാൻ മാത്രം ശക്തിയിൽ അതു പ്രചരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തിരു നബി(സ) പ്രധാന സഹാബികളുടെ ഒരു യോഗം വിളിച്ചു ഈ വിഷയത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടികളെ സംബന്ധിച്ചു ആലോചിക്കുകയുണ്ടായി. സഹാബിമാരിൽ ചിലർ ആയിശാക്ക് മാപ്പുകൊടുക്കേണമെന്നും മറ്റു ചിലർ വിവാഹമോചനം നടത്തേണമെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എന്നാൽ വ്യക്തമായ തെളിവുകളൊന്നുമില്ലാതെ വെറും ഊഹത്തെമാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുതന്നെ ഇതിന്നൊരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളുവെന്നുമായിരുന്നു നബി(സ)യുടെ നിലപാട്.

ഒരു ദിവസം നബി(സ) ഹ: ആയിശായുടെ വീട്ടിൽവെച്ച് അവരുടെ മാതാപതാക്കളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ

ൽ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ദുഃഖാകലനായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കാൻ ഈ വിഷയത്തിൽ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ സാക്ഷ്യമല്ലെന്ന് ആയിശാ(റ) ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അവരോടു പറയുകയുണ്ടായി. ഏറെത്താമസിച്ച് അതേ സദസ്സിൽ വെച്ചുതന്നെ ആയിശാ(റ)ന്റെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കുന്ന സന്ദേശം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് നബി(സ)ക്ക് അവതരിക്കുകയുണ്ടായി. സുറത്തുസുറിലെ പ്രസ്തുത വാക്യങ്ങളുടെ പരിഭാഷ ഇപ്രകാരമാണ്:

“ഈ അപവാദവും കൊണ്ടുവന്നവർ നിങ്ങളിൽ പെട്ടവർതന്നെയാണ്. അത് നിങ്ങൾക്ക് ദോഷമാണെന്ന് വിചാരിക്കേണ്ട. എന്നാൽ അത് നിങ്ങൾക്ക് നന്മയാണ്. ഓരോരുത്തർക്കും അവനവൻ പ്രവർത്തിച്ചതായ പാപം ഏൽക്കേണ്ടിവരുന്നതാണ്. അവരിൽ ഇതി(അപവാദത്തി)ന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചവൻ വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികളും വിശ്വാസിനികളും ഇത് (വ്യാജ്യാരോപണം) കേട്ടമാത്രയിൽതന്നെ അവരിൽ നല്ലതു വിചാരിക്കുകയും ഇത് (വെറും) പ്രത്യക്ഷമായ വ്യാജമാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തുകൂടായിരുന്നവോ? അവർക്ക് (അപവാദം പറഞ്ഞവർക്ക്) അതിന്നു നാലുസാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവന്നുകൂടെ? അങ്ങനെ അവർ സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരാത്തനിലയിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ അവർതന്നെയാണ് കളവു പറയുന്നവർ. ഇഹത്തിലും

പരത്തിലും അല്ലാഹുവിന്റെ അനഗ്രഹവും കാരുണ്യവും നിങ്ങൾക്കില്ലായിരുന്നുവെന്നുവരികിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ മുഴുകിപ്രവേശിച്ചതുനിമിത്തം നിങ്ങൾക്കു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ബാധിക്കുമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അത് (അപവാദം) നിങ്ങളുടെ നാവ്കൊണ്ടുപറയുകയും, നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരുവിവരവുമില്ലാത്ത കാര്യം നിങ്ങളുടെ വായകൊണ്ട് ഉരുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങളത് നിസ്സാരമാണെന്ന് കരുതുന്നു. എന്നാൽ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുരുതരമായ കാര്യമാണ്. നിങ്ങൾ അത് (അപവാദം) കേട്ട അവസരത്തിൽ ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് നമുക്കൊന്നും പറയുന്നത് ശരിയല്ല. നീ (അല്ലാഹു) പരിശുദ്ധൻ, ഇതൊരുവലിയ കെട്ടുകഥയായിരിക്കും എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൂടായിരുന്നുവോ? നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ ഇത്തരം (നിരത്ഥസംഭവങ്ങൾ) ഇനി (മേൽ) ഒരിക്കലും ആവർത്തിക്കരുത് എന്നനിലക്ക് അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്.

(24—11—17)

ഈ സൂക്തങ്ങൾ അവതരിച്ച യാഥാർത്ഥ്യം റെളി വായതോടെ അന്തരീക്ഷം തെളിയുകയും അപവാദ പ്രചരണത്തിൽ കുടുങ്ങിയവരെല്ലാം പാശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യൂ.

ജ മ ൾ യു ഭ ള ൦

പ്രശാന്തസുന്ദരമായിരുന്ന ഇസ്ലാമികാന്തരീക്ഷത്തെ വിഷകല്പഷിതമാക്കിയ അഥവാ മുസ്ലിംകൾതന്നെ തമ്മതമ്മിൽ വാളെടുത്തുപയറിയ ഒരു സായുധ സമരമാണ് ജമൽയുദ്ധം. മുസ്ലിം ലോകത്തു് അന്നുണ്ടാക്കിയ വെച്ച ആ പിളർപ്പു് ഇന്നേവരെ കൂടിയിട്ടില്ലെന്നമാത്രമല്ല അതു കൂടുതൽ കൂടുതൽ വലിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അന്നേവരെ ഏകോദര സഹോദരന്മാരായി ജീവിച്ചിരുന്ന മുസ്ലിംസമുദായം നിർഭാഗ്യവശാൽ രണ്ടു ചേരികളായി പിരിഞ്ഞു ഏറ്റുമുട്ടിയ ആ സംഭവം ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുടേയും ചില സ്വാർത്ഥമോഹികളുടെ കുതന്ത്രംകൊണ്ടുമാണ് സംഭവിച്ചത്. ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഒരു കക്ഷിയുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചത് ഹ: ആയിശാ(റ) ആയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സംഭവത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം മാത്രം ഇവിടെ വിവരിക്കാം:—

മുന്നാം ഖലീഫാ ഹ: ഉസ്മാൻ(റ) ഖലീഫയായി ബൈ അത് ചെയ്യാപ്പെട്ടകാലത്തുതന്നെ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ കക്ഷിത്വത്തിന്റെ നേരിയ അലയടികൾ അന്നുഭവപ്പെട്ടതുടങ്ങിയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബൈഅത്തിൽ അതുപുരായ ചുരുക്കം ചില വ്യക്തികളുണ്ടായി

രുന്ന. ഈ പഴുതിൽക്കൂടി മുസ്ലിംവേഷധാരിയായി നടന്നിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സാബാ എന്ന ഒരു ജൂതൻ മുസ്ലിംകളുടെ ഇടയിൽ നശത്തുകയറുകയും അന്തഃഛിദ്രങ്ങൾ കത്തിപ്പൊക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടെ ഹ: ഉസ്താൻ(റ)വിനെ എതിർക്കുവാൻ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഹിജ്ര 35-ാം വർഷത്തിലാണിതു സംഭവിച്ചത്.

തുടർന്ന് ഹ: അലി(റ) ഖലീഫയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഒരു ഭരണാധികാരിയെന്ന നിലയിൽ ഹ: ഉസ്താൻ(റ)ന്റെ ഘാതകന്മാരെ കണ്ടുപിടിച്ച് ശിക്ഷിക്കേണ്ട കടമ അലി(റ)വിന്നായിരുന്നു. പക്ഷെ അത് കൂടുതൽ കഴപ്പുത്തിന്ന് കാരണമായേക്കുമെന്ന് കണ്ടതു കൊണ്ടോ എന്തോ അദ്ദേഹം തല്ലാലം അതിന് മുതിർന്നില്ല. ഹ: ഉസ്താൻ(റ)ന്റെ സ്നേഹജനങ്ങളിൽ പലരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വധത്തിൽ ദുഃഖിതരായപ്പോലെതന്നെ അലിയ്യ(റ)ന്റെ ഈ നടപടിയിൽ നിരാശരായിച്ചവരുമായിരുന്നു. ഈ സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ ഹ: ആയിശ(റ) മക്കായിൽ ഹജ്ജ് കർമ്മത്തിനുവേണ്ടി പോയിരുന്ന കാലഘട്ടമാണ്. ഖലീഫയെ വധിച്ചെന്ന വാർത്തകേട്ടപ്പോൾ അവർക്ക് സഹിക്കവയ്യാത്ത ദുഃഖമാണുണ്ടായത്. ഉടനെ അവർ ഹറമിൽവെച്ച് അവിടെ കൂടിയ ബഹുജനങ്ങളോടൊത്ത് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു.

ഖലീഫ, ഉസ്താൻ(റ)വിനെ അക്രമികൾ യാതൊരു കാര്യം

3210
359428

നേവും കൂടാതെ വധിച്ചതാണെന്നും ആമതിനാൽ ഘാതകന്മാരെ കണ്ടുപിടിച്ച് തക്കശിക്ഷ നൽകേണ്ടതാണെന്നും 'മാധിരനന്ദ ഹ: ആമിശാ(റ)യുടെ പ്രസംഗത്തിന്റെ സാഗ്രഹം.

പ്രസ്തുത പ്രസംഗം കേട്ടതോടെ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ജനങ്ങൾ ഉസ്താൻ(റ)വിന്റെ രക്തത്തിന്നു പ്രതികാരം ചോദിക്കാൻ സന്നദ്ധരാവുകയും ഹ: ആമിശാ(റ) ഹ: അലാവുദ്ദീൻ അസ്റമി(റ) എ നിവരടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഉടനേതന്നെ വമ്പിച്ച ഒരു ജനാവലി ബസറായിലേക്ക് യാത്രപുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പ്രസിദ്ധ സാഹസികളായ ഹ: തൽഅ(റ), സുബൈർ(റ) തുടങ്ങിയവരും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ബസറയുടെ അതിർത്തിയിലെത്തിയപ്പോൾ അലി(റ)ന്റെ ഗവണ്ണരായ ഉസ്മാനിബിനുഹനീഫ് അവരുടെ ആഗമനോദ്ദേശത്തെ പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തിയപ്പോൾ തങ്ങൾ ഉസ്മാൻ(റ)വിന്റെ ഘാതകന്മാരെ കണ്ടുപിടിച്ച് ശിക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി വന്നവരാണെന്നാണ് അവരിൽനിന്നും മറുപടി ലഭിച്ചത്. ഇവരുടെ മറുപടി കേട്ടപ്പോൾ ഗവണ്ണർ ഇവരെ ബസറായിലേക്ക് കടക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നത് കൂടുതൽ കഴപ്പമാണെന്ന് കണ്ടു അവർക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ നാട്ടുകാരാകമാനം ആമിശാ(റ)നും സംഘത്തി

നും അരകൂലമായിത്തീരുകയാൽ ഗവണ്മന്ത്രാട ഉദ്യമം വിജയിച്ചില്ല. അങ്ങിനെ അവർ ബന്ധുരായിൽ പ്രവേശിച്ചു താവളമടിച്ചു താമസിച്ചു. അവിടെ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്ന ബന്ധുരാക്കരെ അടിച്ചുവീകരിച്ചു ഹഃ ആയിശാ ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:— “മാന്യമാഹരാജനങ്ങളേ! മുസ്ലിംകളിൽനിന്നു ഒരുകൂട്ടർ ഉസ്മാൻ(റ)ന്റെ മേൽ അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെമേൽ അവവാദം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ അവസരത്തിൽ അവരുടെ ആക്ഷേപാന്തസംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങൾ കൂടിയാലോചന നടത്തുകയും അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഉസ്മാൻ(റ) നിരപരാധിയും ആരോപണം നിരതമകവമാണെന്നാണ് ഞങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്. ദൈവഭക്തനും നീതിമാനുമായ അദ്ദേഹത്തിനെതിരിൽ വഞ്ചനയും കർതൃവൃദ്ധപയോഗിച്ചു എതിർകക്ഷികൾ ശക്തിപ്രാപിക്കുകയും അങ്ങിനെ അവർ അക്രമമായി അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ കർത്തവ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഘാതകന്മാരെ കണ്ടുപിടിച്ച് ശിക്ഷിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ ശ്രമത്തെയും പരിശുദ്ധ ദീനിയെയും നിലനിത്തുക മാത്രമാണ്.”

ഹഃ ആയിശാ(റ)യുടെ ഈ പ്രസംഗത്തോടെ സ്ഥ

ലത്തു സന്നിഹിതരായിരുന്ന ജനങ്ങൾതന്നെ രണ്ടുകക്ഷി
 കരോമിമാറി. ഉസ്മാൻ(റ)ന്റെ ഘാതകന്മാരുടെ
 നേതാവായ അബൂല്ലാഹിബിനുസാബായും പാട്ടിയുമാ
 ണ് ഒരു കക്ഷി. അവർ ആയിശാ(റ)യോടും കൂട്ടരോടും
 പടപൊരുതൻ തുടങ്ങി. ഹ: ആയിശാ(റ)യും പ്രമുഖ
 സഹാബികളും അവരോടു കഴപ്പമുണ്ടാക്കരുതെന്ന് ഉപ
 ദേശിച്ചവെങ്കിലും സമുദായത്തിൽ കത്തിത്തിരുപ്പുണ്ടാ
 ക്കി സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവർ നേടിയെടുക്കാൻ നോമ്പുനോ
 റിരുന്ന അവർ അത് ചെയ്യിക്കേണ്ടതേയില്ല. രണ്ടു
 ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ഈ സമരത്തിൽ സാബാകക്ഷി
 ക്കാർ പരാജിതരാവുകയും അതിൽപിന്നെ സന്ധിയിലെ
 ത്തി യുദ്ധം നിർത്തുകയുമാണുണ്ടായത്. മുസ്ലിംകൾ ത
 മ്മിൽ ചാത്രത്തിലാദ്യമായിട്ടെന്ന ഏറ്റുമുട്ടലാണിതെ
 ന്നകാര്യം സ്മരണീയമാണ്. അതിനുശേഷം ഹ: ഉ
 സ്മാൻ(റ)ന്റെ ഘാതകന്മാരെ ആയിശാ(റ)യും സം
 ഘവും അന്വേഷിച്ചുപിടിച്ചു തക്ക ശിക്ഷകൾ നൽകാ
 ന് തുടങ്ങി. ഇതോടുകൂടി കഴപ്പം നാനാഭാഗത്തേക്കും
 പടർന്നുപിടിക്കുകയും ഖലീഫയായ ഹസ്രത്ത് അലി(റ)
 വിന്നെതിരില്ലാത്ത പ്രചാരവേലക്ക് ശക്തി കൂട്ടുകയും
 ചെയ്തു.

ഹ: ആയിശാ(റ)യും സൈന്യവും സമര സന്നദ്ധ
 രായി ബസറായിൽ താവളമടിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന വാർത്ത ഹ:

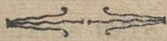
അലി(റ) കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം വമ്പിച്ച ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി അങ്ങോട്ടുതരിച്ചു. ബസറായിൽ എത്തിയ ഉടനെ ഹ: ആയിശാ(റ)യുമായി സംസാരിക്കാൻ ഹ: ഖഅ്ഖഅ്(റ)എന്ന സഹാബിയെ അലി(റ) നിയോഗിച്ചു. അദ്ദേഹവുമായി സംസാരിച്ചതിൽ തങ്ങൾ ഉസ്മാൻ(റ)ന്റെ ഘാതകന്മാരെ പിടിച്ച ശിക്ഷക്കോൻവന്നതാണെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കൽ പരിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ തിരാണെന്നും ഹ: ആയിശാ(റ) വ്യക്തമാക്കി. അത്തരം നടപടികൾ ഇന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ കൂടുതൽ കഴപ്പുത്തിന്നും നാശത്തിന്നും ഘേതുവാണെന്ന് അദ്ദേഹം ശക്തിയുക്തം ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ ഹ: ആയിശായും പാർട്ടിയും സന്ധിക്ക് സന്നദ്ധരാവുകയും അലി(റ)വുമായി സംഭാഷണം നടത്തി ത്വേതീർപ്പിലെത്തുകയും ചെയ്തു.

മുസ്ലിംകൾക്കമ്മിൽ സന്ധിയിലും സമാധാനത്തിലുമെത്തിയത് അബൂല്ലാഹിബിനും സാബാക്കും പാട്ടിക്കും സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വീണ്ടും കഴപ്പമുണ്ടാക്കി കലാപം സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള വോംവഴികൾ അവർ ആരായുകയും അങ്ങിനെ ഇരകൂട്ടരും രാത്രികിടന്നുണ്ടുന്പോൾ സാബാപാർട്ടിക്കാർ അവിചാരിതമായി മററവരെ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ആയിശാ(റ)ന്റെ സൈന്യത്തെ അലി(റ)യും സൈന്യവും അവിചാരിതമായി ആക്രമിച്ചു

യുദ്ധം തുടങ്ങിയെന്ന വാർത്ത ഇതോടുകൂടി പാക്കുകയുണ്ടായി. അലി(റ) ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ആയിശാ(റ)യുടെ സൈന്യം തങ്ങളെ കടന്നാക്രമിച്ചുവെന്നാണ് സാബാകക്ഷിക്കാർ മറുപടി കൊടുത്തത്. ഇതോടെ രണ്ടുഭാഗത്തും രംഗത്തിന്നു ചുട്ടുപിടിക്കുകയും ഭയങ്കരമായ സമരം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ഭാഗത്തെ ഹ: അലി(റ)യും മറുഭാഗത്തെ ഹ: ആയിശാ(റ)യും നയിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തിയ ഈ യുദ്ധത്തിനാണ് ജമൽയുദ്ധം എന്ന് പേർ പറയുന്നത്.

ഇക്കാലമത്രയും തോളോടുതോൾചേർന്ന് ഏകോദരസഹോദരന്മാരായി പരശുഭൂ ഇസ്ലാമിന്റെ വളർച്ചക്കു പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി മഹത്തായ ത്യാഗങ്ങൾ വരിച്ച മുസ്ലിംകൾ തമ്മിൽ നടന്ന ഈ ഘോരയുദ്ധത്തിൽ ആയിരത്തിൽപരംപേർ രക്തസാക്ഷികളായിട്ടുണ്ട്. ഇരുകൂട്ടരും തങ്ങളുടെ ഭാഗത്താണ് സത്യമെന്ന നിലക്കു നടത്തിയ ഈ യുദ്ധം കപടവിശ്വാസികളും ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളും വരുത്തിവെച്ച പിന്നയാണെന്ന് മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ. മുസ്ലിംകൾ മരിച്ചു വീഴുന്നതുകണ്ട് കരളലിഞ്ഞ ഇമാം അലി(റ)നടത്തിയ സന്ധിസംഭാഷണത്തിന്റെ ഫലമായാണ് അവസാനം യുദ്ധം നിർത്തിയത്. പിന്നീട് തങ്ങൾക്കു പറ്റിയ അബദ്ധമോത്ത് ഇരുകൂട്ടരും പാശ്ചാത്തപിക്കുകയും അലി(റ)യും ആയിശാ(റ)യും തമ്മിൽ സ്നേഹപൂർവ്വം സൗ

സാരിച്ചു പിരിയുകയുമാണുണ്ടായത്. മുആവിയ് (റ) മർവാൻ എന്നിവരുടെ ഭരണകാലത്തു് ഹ: ആയിശ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ 68-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഹിജ്രവർഷം 58 ലാണ് ചരമഗതിയടഞ്ഞത്.

4. ഹസ്രത്ത് ഹഫ്സാ (റ)

ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിന്റെ രണ്ടാം ഖലീഫായും അഖിലലോക പ്രശസ്തനുമായ ഹസ്രത്ത് ഉമറുൽഫാരൂഖ് (റ) വിന്റെ മകളാണ് ഹ: ഹഫ്സാബീവി (റ) തിരുമേനി തന്റെ 55-ാമത്തെ വയസ്സിലാണ് ഇവരെ വിവാഹം കഴിച്ചത്.

ഹ: ആയിശ (റ) യുടെ വിവാഹത്തിലുൾക്കൊള്ളുന്ന തത്വങ്ങൾക്ക് പുറമെ മറ്റുചില പ്രധാന കാരണങ്ങൾകൂടി ഈ വിവാഹത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. സിദ്ദീഖുൽ അക്ബർ (റ) ന്റെ മകൾ ആയിശയെ വിവാഹം കഴിച്ചു നബിയുമായുള്ള കടുംബബന്ധം ശക്തിപ്പെടുത്തിയപ്പോലെ തന്നെ ധീരവും പ്രതാപശാലിയും പ്രശസ്തനുമായ ഉമർ (റ) യുമായും കൂടുതൽ സുദൃഢമായ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ ഈ വിവാഹം ഉപകരിച്ചു. ഹ: ഉമറുൽ ഫാരൂഖിന്റെ ഇസ്ലാംമത സ്വീകരണത്തോടു കൂടിയാണ് മുസ്ലിംകൾ ശക്തിയാജ്ജിച്ചതും, റസൂൽ തിരുമേനി പരസ്യപ്രബോധനം തുടങ്ങിയതും. ശൂദ്രനും

ധീരനുമായ ഉമർഫാറൂഖിന് പ്രവാചക സന്നിധിയിൽ മാനുഷമായ ഒരു സ്ഥാനവും ബന്ധവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിന്നു ഈ വിവാഹം ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സിദ്ദീഖുൽ അക്ബറിന്നും ഉമർ ഫാറൂഖിന്നും തിരുസന്നിധിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം നിസ്തല്യമാണ്. തിരുനബി (സ) യുടെ ചില ഹദീസുകളിൽ ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: "ആകാശത്തുള്ളവരിൽനിന്ന് ജിബ്രീൽ (അ) മിക്കാഇൽ എന്നീ മലക്കുകളെക്കൊണ്ടും ഭൂമിയിൽനിന്ന് അബൂബക്കർ (റ) ഉമർ (റ) എന്നിവരെക്കൊണ്ടും അല്ലാഹു എന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തിരിക്കുന്നു. (ബൈഹഖി)

രവസരത്തിൽ സിദ്ദീഖും, ഫാറൂഖും (റ) തിരുസന്നിധിയിലേക്ക് വരുമ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: "ഇവർ എന്റെ കാഴ്ചയും കേൾവിയുമാണ്" (ബൈഹഖി).

ഇസ്ലാമിലെ മറ്റു രണ്ടു പ്രസിദ്ധ ഖലീഫമാരായ ഹ: ഉസ്താൻ (റ) വിന്നും അലി (റ) വിന്നും തിരുമേനിയുടെ പുത്രിമാരെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തുകൊണ്ടു കടുംബ ബന്ധം കൂടുതൽ സുദൃഢമാക്കിയതും ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. അലി (റ) വിന്ന് മകൾ ഫാത്തിമാ (റ) യേയും ഉസ്താൻ (റ) വിന്ന് ആദ്യം റുഖിയ്യാ (റ) യേയും അവരുടെ മരണശേഷം ഉമ്മുകൽസുമി (റ) നേയുമാണ് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തത്. ഇ

പ്പോൾ പ്രസിദ്ധരായ ഈ നാലു ഖലീഫന്മാർക്കും തിരു സന്നിധിയിൽ തുല്യരായ പദവി ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

എന്നാൽ ഹസ്രത്ത് ഹഫ്സാബീവി (റ) ഒരു വിധവയായിരിക്കുമ്പോഴാണ് നബി (സ) അവരെ വിവാഹം കഴിച്ചത്. ഇനത്സ് (റ) എന്ന ഒരു സഹാബിയായിരുന്നു അവരുടെ ആദ്യത്തെ ഭർത്താവ്. സഹാബികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം. പേരെടുത്ത ഒരു സമരവീരനും ധൈര്യശാലിയുമായിരുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ ഭാഗ്യക്കൊടി നാട്ടിയ മഹത്തായ ബദർ യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം രക്തസാക്ഷിയായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വിരപരാക്രമങ്ങളും സേവനങ്ങളും സ്വഭാവഗുണങ്ങളും വിവരിക്കാൻ ചരിത്രത്തിന്റെ ധാരാളം പേജുകൾതന്നെ വിനിയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനത്തെ രണശൂരനും ത്യാഗനിർഭരനുമായ ഒരനുയായിതന്റെ ഭായ്യയെ കദനത്തിലാക്കിയുംകൊണ്ട് ഈ ഭൂമിയിൽ വിട്ടേച്ചുപോയപ്പോൾ അവരെ ഏറെടുത്തു രക്ഷിക്കേണ്ടത് സേനാ നായകനും നേതാവുമായ പ്രവാചകന്റെ കടമയാണെന്നതിൽ ആർക്കാണ് എതിരഭിപ്രായമുണ്ടാവുക. ഐഹികമായ സുഖക്ഷേമത്തേയോ സൗന്ദര്യത്തേയോ മോഹിച്ചുകൊണ്ടല്ല ഈ വിവാഹവും നടന്നതെന്ന് ബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും.

തികഞ്ഞ ബുദ്ധിശാലിനിയും പണ്ഡിതയുമായിരുന്ന ഹഫ്സാബീവി ഏഴുത്തും വായനയും ശീലമുള്ളവ

രായിരുന്നു. ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനം മറുത്തുപെട്ട് പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഇവർ മഹത്തായ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർക്ക് ധാരാളം ശിഷ്യഗണങ്ങൾതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയതിനുപുറമെ അതിന്റെ ഒരു കയ്യെഴുത്തു പ്രതിയും അവരുടെ പക്കലുണ്ടായിരുന്നു. പിൻക്കാലത്ത് ഖുർആൻ ക്രോഡീകരിച്ചെഴുതുന്നതിൽ ഈ പ്രതി മാതൃകനല്കിയിട്ടുണ്ട്. 60 ഹദീസുകളാണ് ഇവരിൽനിന്ന് റിവായത്ത് ചെയ്തത്. നബി (സ) അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ 20 വയസ്സായിരുന്നു പ്രായം. ഹിജ്ര 45 ൽ 63-ാമത്തെ വയസ്സിൽനിയ്യാതയായി.

5. ഹസ്രത്ത് സൈനബാ (റ)

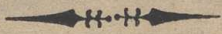
റ: ഖുസൈമായുടെ മകൾ സൈനബയാണിവർ. ബദറിൽ ശഹീദായ ഒരു രക്തസാക്ഷിയുടെ 60 വയസ്സായ വിധവയായിരുന്നു ഈ സ്ത്രീ. മഹത്തായ ഒരു ഔദാര്യവും കരുണയുമാണ് ഇവരുമായുള്ള വിവാഹം മൂലം നബി (സ) ചെയ്തത്. സൽസപ്താവത്തിലും ഇസ്ലാമിക മാർഗ്ഗത്തിൽ ത്യാഗസേവനങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലും വളരെയധികം ഔസുക്യമുള്ള ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു ഇവർ.

ഇസ്ലാമിന് വേണ്ടി വളരെയധികം ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചു ബദർ യുദ്ധത്തിൽ രക്തസാക്ഷിയായ ഹസ്രത്ത് ഉബൈദത്തിബ്നുൽ ഹാരിയായിരുന്നു ഇവരുടെ ഭർത്താവ്. ബദറിൽവെച്ച് ഊഴമനുസരിച്ച് നടത്തിയ ഭയങ്കര യുദ്ധത്തിൽ ഹസ്രത്ത് അലി (റ) വലീദിനോടും ഹ: ഹംസ (റ) ശൈബത്തിനോടും നേരിട്ടു. അതേ കിടയിൽ സമരനിയമം കൈമാറ്റം ചെയ്തതായ ഹ: ഉബൈദ് മലപോലെയെ ഉബൈദത്തിനോടാണ് ഏറ്റുമുട്ടിയത്. വലീദിനെയും ശൈബത്തിനെയും പ്രസ്തുത രണ്ടു സഹാബികളും കൊലപ്പെടുത്തി. പക്ഷെ ഉത്തബത്തും ഉബൈദത്തുമായുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലിൽ അന്യോന്യം വെട്ടേറ്റു രണ്ടുപേരും നിലംപതിച്ചു. ഹ: അലി (റ) യും, ഹംസയും (റ) ഈ രംഗം കണ്ടു ഓടിയടുത്തു ഉത്തബത്തിനെ വധിക്കുകയും ആസന്നമരണനായി പിടയുന്ന ഹ: ഉബൈദത്തിനെ എടുത്ത് പ്രവാചകസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടു ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. പ്രവാചക പ്രഭു ഉബൈദത്ത് (റ) വിനെ സ്വന്തം മടിയിൽ തല വെച്ചുകിടത്തി. സ്വന്തം ഭായ്യയെ സംബന്ധിച്ചോ മക്കളെ സംബന്ധിച്ചോ ഈ മരണവക്ത്രത്തിൽവെച്ച് ഉബൈദത്തിന് ഒന്നും പറയാനുമായിരുന്നില്ല. പടക്കളത്തിൽവെച്ചു നേരിട്ടു മരിക്കാതെ പോയതിനാൽ, ഇവിടെവെച്ചു മരിച്ചാൽ രക്തസാക്ഷിയായി എണ്ണപ്പെടുമോ എന്നുമാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അറിവേണ്ടിയിരുന്നത്, ഈ കാര്യം അദ്ദേഹം പ്രവാ

ചക ശിരോമണി (സ) യോടു പ്രത്യേകമായി അന്വേഷിക്കുകയും അവിടുന്ന് "നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും ശഹീദാണെന്ന്" ഉറപ്പിച്ചുപറയുകയും ചെയ്തതോടെ അദ്ദേഹം അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുകയും ചെയ്തു.

ധീരയോദ്ധാവായ സ്വന്തം ഭർത്താവ് മരണപ്പെട്ട ദുഃഖഭാരം പേറിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഹ: സൈനബ (റ) കൂടുതൽ ധൈര്യവും ക്ഷായം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യസംസ്കാര കർമ്മത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയും പിന്നീട് യുദ്ധരംഗത്തേക്ക് തിരിച്ചുപോയി മുറിവേററവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധയാവുകയുമാണുണ്ടായത്. അഥവാ ഭർത്താവിന്റെ മരണം അരുടെ ഉത്തരവാദിത്വ നിർവ്വഹണത്തിൽനിന്നും അവരെ പിന്തിരിപ്പിച്ചില്ല. അസാധാരണമായ ഈ ധൈര്യവും സ്വഭാവഗുണവും പ്രദർശിപ്പിച്ച വൃദ്ധയായ ഈ സ്ത്രീയുടെ നിലയെ സംബന്ധിച്ച് പിന്നീട് നബി (സ) അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അവർ വെറും അഗതിയായി കഴിഞ്ഞുവെന്നും സംരക്ഷണത്തിനു ഉത്തരവാദിയല്ലെന്നും ആരുമില്ലെന്നും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ ദാരുണ സംഭവം അറിഞ്ഞ ഖുദയമലിഞ്ഞു പ്രവാചക പ്രഭു അവരെ വിവാധാമുഖേന സ്വന്തം സംരക്ഷണത്തിലേക്കുകയണുണ്ടായത്. തിരുമേനിക്കു അന്ന് 57 വയസ്സുണ്ട്. രണ്ടു കൊല്ലത്തെ ദാമ്പത്യ ജീവിതത്തിനുശേഷം 62-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അവർ ചരമമയ്യേകയുണ്ടു

യി. ഈ വിവാഹവും സൗന്ദര്യമോഹത്തെയോ വിഷയാസക്തിയേയോ മുന്തിർവെച്ചു നടത്തിയതല്ലെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ.

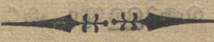

6. ഹസ്ത്രത്ത് ഉമ്മുസൽമാ (റ)

ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിൽ ത്യാഗനിർഭരമായ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു നാമമാണ് ബി (സ) യുടെ ഭാര്യയായിരുന്ന ഹസ്ത്രത്ത് ഉമ്മുസൽമാ: (റ) മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന വാളിന്റെ ചുവട്ടിലൂടെ സ്വന്തം പിഞ്ചോമനകളെപ്പോലും ബലികഴിച്ച് ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസത്തെ സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി ചുട്ടുപഴുത്ത മണൽക്കാട്ടിലൂടെ അവർ നടത്തിയ ഹിജ്ര അഥവാ പാലായനം കഠിനഹൃദയങ്ങളെപ്പോലും അലിയിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. ഉമ്മുസൽമായുടെ സാക്ഷാൽ നാമം ഹിന്ദ് എന്നാണ്. സത്യവിശ്വാസിനികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇത്രയും പ്രസിദ്ധിനേടിയ ഒരു വനിതയെക്കാണാൻതന്നെ പ്രയാസമാണ്. ബുദ്ധിയും ചിന്താശക്തിയും മാത്രമല്ല ആത്മധൈര്യത്തിലും പുരുഷന്മാരെപ്പോലും കവച്ചുവെക്കുന്ന ചരിത്രമാണവർക്കുള്ളത്. ഉഹദ്യുദ്ധത്തിലും മറ്റും പിന്നണിയിൽനിന്ന് അവർ ചെയ്ത മഹത്തായ ത്യാഗസേവനങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ തങ്കലിപികളാൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഹസ്രത്ത് അബൂസൽമ; എന്ന അപരാഭിനാമ
 ത്താൽ വിശ്രുതനായ അബ ദുല്ലാഹിബിനു അബ ദുൽ
 അസദായിരുന്നു ഇവരുടെ ആദ്യ ഭർത്താവ്. ബർറത്ത്,
 സൽമത്ത്, അഹ്റത്ത്, ദുർറത്ത് എന്നിങ്ങനെ നാലു സ
 ത്താനങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. നബി (സ) യുടെ
 മൂലകുടിബന്ധത്തിൽ കൂടിയുള്ള ഹമാരിയുടെ മകനാ
 യിരുന്നു ഇദ്ദേഹം. ഇസ്ലാംമതം വിശ്വസിച്ചു എന്ന
 കാരണത്താൽ സ്വന്തം കുടുംബാദികളിൽനിന്നും നാട്ടുകാ
 രിൽനിന്നും വളരെയധികം മർദ്ദനങ്ങളും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും
 സഹിച്ച ഇദ്ദേഹം ഹബ്ശീനിയായിലേക്ക് ഹിജ്ര
 പോവുകയുണ്ടായി. യുദ്ധപാടവത്തിലും ആത്മയെയ്യ
 ത്തിലും പ്രശസ്തനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം ഉഹ്ദ് യുദ്ധത്തിൽ
 വെച്ച് ഭയങ്കരമായ ഒരു മുറിവേറുകിടപ്പിലായി. ഏ
 താനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് മുറി അല്പം ഭേദമായി
 അദ്ദേഹത്തിന് ഒരുവിധം ആരോഗ്യം വീണ്ടുകിട്ടിയത്.
 പിന്നീട് 'ബനീസഅദ്' ഗോത്രക്കാരുടെ സുസ്ഥിംകളുമായു
 ണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ നബി (സ) ഇദ്ദേഹത്തെ കൊടിവാ
 ഹകനായി നിയമിക്കുകയും യുദ്ധം ചെയ്തു ക്ഷീണിത
 നായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പണ്ടത്തെ മുറി വീണ്ടും വ്രണ
 പ്പെട്ട ഭയങ്കര രോഗിയായി കിടപ്പിലാവുകയും ചെയ്തു.
 ഈ രോഗത്തിൽ അദ്ദേഹം മരണപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.
 ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണസമയത്ത് തിരുനബി (സ) അ
 ട്നത്തുണ്ടായിരുന്നു. നബി (സ) അദ്ദേഹത്തിന് സ്വർഗ്ഗ
 ത്തിന് വേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അന്ത്യസം
 സ്കാരകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

സ്വന്തം ഭർത്താവ് മരണപ്പെട്ട വിധവയും അശരണയുമായ ഉമ്മുസൽമഃയെ ശത്രുക്കൾ പൂർവ്വേ പരിമർദ്ദിക്കാൻ തുടങ്ങി. മുച്ഛയേറിയ ഖഡ്ഗം വീശി ശത്രുക്കൾ അവരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. അങ്ങിനെ ആത്മരക്ഷ ത്ഥം അവർ നബി (സ) യുടെ സന്നിധിയിലേക്ക് ഹോദകയാണുണ്ടായത്. ഇസ്ലാമിനുവേണ്ടി ജീവത്യാഗം വരിച്ച തന്റെ മലകടി സഹോദരന്റെ വിധവയേയും അനാഥകുട്ടികളേയും സംരക്ഷിക്കാനായി തിരുമേനി (സ) അവരോടു വിവാഹാഭ്യർത്ഥന ചെയ്തു. അപ്പോൾ ഹസ്രത്ത് ഉമ്മുസൽമഃ യുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമായതുന്നു: "ഞാൻ ഒരു വൃദ്ധയായ സ്ത്രീയാണു്, അനാഥകുട്ടികളുടെ മാതാവും. കൂടാതെ "ഗൈറത്ത്" (സഹകളത്രീമാർ തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന അസൂയ) അധികരിച്ചുവളാണു്." ഇതിനു് തിരുനബി (സ) യുടെ മറുപടി താഴെ പറയും പ്രകാരമായിരുന്നു: "നിങ്ങൾ വൃദ്ധയായതിൽ എനിക്ക് വിരോധമില്ല. അനാഥകളെ സംരക്ഷിക്കൽ എന്റെ കടമയാണു്. പൂർവ്വത്തിലുള്ള "ഗൈറത്ത്" അല്ലാഹു ദൂരീകരിക്കട്ടെ" അങ്ങിനെ തിരുനബി (സ) അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും അനാഥകളെ സ്വന്തം പിതാവിനെപ്പോലെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വിവാഹത്തിലും എതിർകക്ഷികളുടെ ആക്ഷേപത്തിനു് കാരണമായ യാതൊരുദ്ദേശങ്ങളും ഇല്ലെന്നതു് വ്യക്തമാണു്.

7. ഹസ്രത്ത് സൈനബാ (റ)

നബി (സ) യുടെ വളർത്തു പുത്രനായ ഹസ്രത്ത് സൈദിബിനുഹാരിസത്ത് ആദ്യം വിവാഹം ചെയ്തവരും ജഹ്ശിന്റെ മകളുമായ ഹസ്രത്ത് സൈനബാ നബിവാൾ. അബ്ദുൽമുത്തലിബിന്റെ മകളും നബി (സ) യുടെ അമ്മായിയുമായ ഉമ്മൈമത്താണ് ഇവരുടെ മാതാവ്. ആദ്യ ഭർത്താവായിരുന്ന ഹ: സൈദ് ഖദീജാ (റ) വിന്റെ അടിമയായിരുന്നു. കേവലം ഒരു മിയായിരുന്ന സൈദ് നബി (സ) യുടെ വളർത്തുപുത്രനായി മാറിയതും ഉന്നതകലമായ ഖുറൈശിവാംശത്തിലെ ഒരു തരണിയെ അയാൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളും ആദ്യമായി അല്പം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പിന്നീട് നബി (സ) യുമായുണ്ടായ വിവാഹവും അതിന്റെ പരിതഃസ്ഥിതികളും വിവരിക്കാം. സൈദ് (റ) നബി (സ) യുടെ വളർത്തുപുത്രനായി മാറിയ രസകരവും ചിന്താഹർഷമായ ചരിത്രത്തിന്റെ സംഗ്രഹം ഇപ്രകാരമാണ്.

അറേബ്യയിലെ ഒരു പ്രശസ്ത ഗോത്രമായ 'ബനീ അബ്ദുദ്വദ്ദ്' ഖബീലക്കാരനായ ഹാരിസത്തിന്റെ മകനാണ് സൈദ് (റ) ഇദ്ദേഹം കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ 'ബനീമഅൻ' ഖബീലക്കാരായ അമ്മാമന്മാരുടെ കൂടെയായിരുന്നു താമസം. കൊള്ളയും കവച്ചും സർവ്വത നട

മാടീരിയുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അന്ന് അറേബ്ബ്യാ
എന്നത് പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാ
ണല്ലോ. ഒരു ദിവസം സൈദ് താമസിക്കുന്ന വീട്ട്
ഒരു കവച്ചുസംഘം കൊള്ളയടിക്കുകയും യുവാവായ
സൈദിനെ അവർ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിക്കൊണ്ടുപോവു
കയും ചെയ്തു. അടുത്തദിവസം കവച്ചുകാർ അയാളെ
അടിമക്കച്ചവടം നടത്തുന്ന 'ഉക്കാസ്' ചന്തയിൽ വില്പ
നക്കായിക്കൊണ്ടുപോയി.

നമ്മുടെ നാട്ടിലെ വമ്പിച്ച കാലി ചന്തകൾപോ
ലെ വമ്പിച്ച നിലയിൽ മനുഷ്യക്കച്ചവടം നടത്തുന്ന
പ്രശസ്തമായ ഒരു കമ്പോളമായിരുന്നു പ്രസ്തുത ചന്ത.
ഇക്കാലത്ത് നബി (സ) യുടെ ആദ്യ പത്നിയായ ഹസ്ര
ത്ത് ഖദീജാ (റ) അവരുടെ സഹോദര പുത്രനായ ഹ
ക്കീമിനെ പ്രസ്തുത ചന്തയിലേക്ക് വ്യാപാരാവശ്യാർത്ഥം
അയച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധിമാനം സൽസ്വഭാവിയുമായ ഒരു
ടിമയെക്കിട്ടിയാൽ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരണമെന്ന് ഖദീ
ജാ (റ) അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അ
ങ്ങിനെ അടിമയായ സൈദിനെ പ്രസ്തുത ചന്തയിൽ
നിന്ന് ഹക്കീം വിലക്കുവാങ്ങി ഖദീജാ (റ) വിന്ന് എ
ത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. സൈദിന്റെ സ്വഭാ
വഗുണംകണ്ട് ഹക്കീമിന് തന്നെയും അയാളെ കിട്ടി
യാൽ തരക്കേടില്ലെന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ സഹോ
ദരിക്കും അവനെ നന്നായി ബോധ്യപ്പെടുത്തുകൊണ്ട്

അവരുടെ കീഴിലായി സൈദ് ജീവിച്ചുപോന്നു. നബി (സ) യുമായുള്ള വിവാഹത്തിന് മുമ്പാണ് അവർ സൈദിനെ വാങ്ങിയത്. വിവാഹകാലത്തും സൈദ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

നബി (സ) സൈദിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയും സ്വഭാവഗുണവും കണ്ട് അവനെ തനിക്കു വാട്ടുതരണമെന്ന് പ്രിയ പത്നിയോടാവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് സൈദിനെ അവർ തിരുമേനിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും അവിടെ താമസമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം സൈദ് നബി (സ) യുടെ പിതൃവ്യൻ അബൂതാലിബിന്റെ ഒരു കച്ചവടസംഘത്തോടൊപ്പം ശാമിലേക്ക് പോകാൻ ഇടയായി, ഈ യാത്രയിൽ സൈദിന്റെ സ്വന്തം നാട്ടിലൂടെയായിരുന്നു കടന്നുപോകേണ്ടത്. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ സൈദിന്റെ പിതൃവ്യൻ അയാളെ കാണാൻ ഇടയായി. സൈദിനെകണ്ട സംശയംജനിച്ച പിതൃവ്യൻ അയാളെ തടഞ്ഞുവെച്ചു എല്ലാ വിവരങ്ങളും അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു. സ്വന്തം സഹോദരപുത്രനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ സൈദിന്റെ പിതാവിനെ വരുത്തി അയാളെ ഏല്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. വളരുകാലത്തെ വേർപാടിനുശേഷം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയെന്നു വിചാരിച്ച സ്വപുത്രനെക്കണ്ടപ്പോൾ ആ പിതാവിന്റെ ഹൃദയം തുടിച്ചു. സൈദിന്റെ ഒരു സഹോദരനും പിതാവു കൂടി അയാളെയുംകൂടി ഉടനെ

തന്നെ മക്കായിലേക്ക് നബി (സ) യുടെ സന്നിധിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു.

സൈദിനേയുംകൊണ്ട് നബി (സ) യുടെ സന്നിധിയിലെത്തിയ ആ പിതാവ് തന്റെ പുത്രനെ വിട്ടുകൊടുക്കാൻവേണ്ടി അഭ്യർത്ഥിച്ചു. "സൈദിന്റെ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യുന്നത് തനിക്ക് സമ്മതവും സന്തോഷവുംമാണ്" നായിരുന്നു ഇതിന് പ്രവാചകന്റെ മറുപടി. അങ്ങിനെ പിതാവ് സൈദിനെ വിട്ടിച്ച് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അയാളുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമാണ്: "സ്വന്തം മക്കളെക്കാൾ എന്നെ സ്നേഹിച്ചുവളർന്ന ഈ മനുഷ്യനെയുംവാട്ട് പോകാൻ ഒരു കാലത്തും ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല." അങ്ങിനെ നബി (സ) യുടെ നേതൃത്വം തിരഞ്ഞെടുത്ത സൈദിനെ സ്വന്തം പിതാവിന്റെയും സഹോദരന്റെയും സന്നിധിയിൽവെച്ചുതന്നെ നബി (സ) സ്വതന്ത്രനാക്കിവിട്ടുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചു: "ഇന്ന് മുതൽ സൈദ് എന്റെ സ്വന്തം മകനാണ്. എന്റെ മരണശേഷം എന്റെ അനന്തരാവകാശിയുമാണ് അവൻ". തിരുമേനിയുടെ ഈ പ്രഖ്യാപനവും പെരുമാറ്റവും കണ്ട് സന്തോഷഭരിതരായ പിതാവും സഹോദരനും സൈദിനെ കൂടാതെതന്നെ സ്വന്തം നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി.

അന്നുമുതൽ മുഹമ്മദിന്റെ മകൻ സൈദ് എന്ന പേരിൽ അയാൾ പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നു. ജനങ്ങളെ

ല്ലാം അയാളെ അങ്ങിനെതന്നെ വിളിക്കാനും തുടങ്ങി. ഇക്കാലത്താണ് വളത്തുപുത്രന്മാരെ അവരുടെ പിതാവിന്റെ പേർ ചേർത്തുമാത്രമേ വിളിക്കാൻ പാടുള്ളുവെന്നും മുഹമ്മദിന്റെ മകൻ സൈദ് എന്ന വിളി തെറ്റാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്ന താഴെ പറയുന്ന ഖുർആൻവാക്യം അവതരിച്ചത്. “അവൻ (അല്ലാഹു) നിങ്ങളുടെ ദത്തുപുത്രന്മാരെ നിങ്ങളുടെ (സാക്ഷാൽ) പുത്രന്മാരാക്കിട്ടുമാില്ല. ഇവ നിങ്ങളുടെ വായ്കൊണ്ടു പറയുന്ന വാക്കുകൾ (മാത്രം) ആകുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹു സത്യമായിട്ടുള്ളത് കല്പിക്കുകയും അവൻ നേർവഴിയാൽ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു, അവരെ അവരുടെ (യഥാർത്ഥ) പിതാക്കന്മാരുടെ പേര് ചേർത്തു വിളിച്ചുകൊള്ളുക; അതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൂടുതൽ ഉന്മത്തമായിട്ടുള്ളത്” (3: 4-5)

ഇതോടുകൂടി ഹാരിസത്തിന്റെ മകൻ സൈദ് എന്നായി വിളി. ഈ പേരുമാറ്റ സംഭവം സൈദിനെ വ്യാകുലചിത്തനാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. നബി (സ) യുടെ സന്നിധിയിൽ ഇതേവരെ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനവും പേരുമാറ്റവും എനി ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നായിരുന്നു അയാൾ ധരിച്ചത്. ഈ മാനസിക വ്യഥ മനസ്സിലാക്കിയ പ്രവാചകൻ സ്വന്തം പത്നിയോടുകൂടെ മകൾ സൈനബായെ അയാൾക്കു വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തുകൊണ്ടു സൈദിന്റെ സ്ഥാനത്തിനു കൂടു

തൽ പദവിയും ദുരൂഹതയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഖുറൈശികളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ചില അനാചാരങ്ങൾ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുക എന്ന തത്വവും ഈ വിവാഹത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ഉന്നതകുലജാതയായ സൈനബായെ കേവലം ഒരുമിയായിരുന്ന സൈദിന്ത് വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്തു കൊണ്ട് കുലമഹിമയിലുള്ള ആഭിജാത്യത്തെ പ്രവാചകൻ പറ്റാതെ തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കി. വിവാഹാവസരത്തിൽ തറവാടിത്തവും സമ്പത്തുമല്ലാ പരിഗണിക്കേണ്ടതെന്നും ദീനം, തഖ്വയും സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യവുമാണ് കണിക്കിലെടുക്കേണ്ടതെന്നും ഈ വിവാഹം കൊണ്ടു ലോകത്തിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

ഹ: സൈദുമായുള്ള ഈ വിവാഹം ഹസ്രത്ത് സൈനബാക്കു തീരെ സമ്മതമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നബി (സ) സൈനബായോടു് സൈദിനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ സമ്മതം നല്കിയില്ല. അതിനെ തുടർന്ന് "അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും ഒരു കാര്യം നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, വിശ്വാസിയായ ഒരു പുരുഷനോ വിശ്വാസിനിയായ ഒരു സ്ത്രീയോ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു തീരുമാനം സ്വീകരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല" എന്നു തർക്കമുണ്ടാക്കി. ഖുർആൻവാക്യം അവതരിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ഈ വിവാഹത്തിന് സൈനബാ (റ) വഴിപ്പെട്ടുണ്ടാവാൻ വേണ്ടിയും ചെയ്തു.

പക്ഷേ ഈ വിവാഹം ആശിച്ചത്ര ഫലത്തിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയില്ല. ഉന്നതതരവാട്ടുകാരിയും സുന്ദരിയുമായ താൻ സൈദിന്റെ ഭാര്യയായി നില്ക്കുന്നതിൽ എന്തോ ഒരു പന്തികേടു സ്ത്രീ സഹജമായ ദൗർബ്ബല്യത്താലായിരിക്കാം സൈനബാക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം അവർതമ്മിൽ രമ്യതയും സൗമ്യനസ്യവും കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞു വന്നു. സൈനബായുടെ പരുഷമായ പെരുമാറ്റം സഹിക്കവയാതെ സൈദ് (റ) പലപ്പോഴും നബി (സ) യോടു ആവലാതിപ്പെട്ടു. പല സന്ദർഭങ്ങളിലും തിരുമേനി രണ്ടുപേരെയും വിളിച്ചു ക്ഷമാപുവും ജീവിക്കാൻ ഉപദേശിച്ചു എന്നിട്ടും അധികകാലം നീണ്ടുപോകാതെ ഹ: സൈദ് (റ) സൈനബായെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യേണ്ട പരിതഃസ്ഥിതിയിലേക്ക് അവരുടെ പെരുമാറ്റം എത്തിച്ചേരുകയും അതങ്ങിനെതന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിവാഹമോചനത്തിന്റെ ദീക്ഷാകാലം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഹ: സൈനബ (റ) യെ നബി (സ) വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന അറിയിക്കുന്ന താഴെ പറയുന്ന ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ അവതരിക്കുകയുണ്ടായി. "അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ച വാനം നീ അനുഗ്രഹിച്ചവനുമായ അവനോടു നീ നിന്റെ ഭാര്യയെ വെച്ചു പുലത്തുകയും അല്ലാഹുവിനോടു ഭയഭക്തിയുള്ളവനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക" എന്നു നബി

പറഞ്ഞപ്പോൾ നീ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിനെ നിന്റെ മനസ്സിൽ മറച്ചുവെക്കുകയും നീ ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നിനക്കു ദമപ്പൊടാൻ അഹതയുള്ളവൻ അല്ലാഹു തന്നെയാകുന്നു. സൈദ് (തന്റെ ഭാര്യയെ) വിവാഹബന്ധം വിടർത്തിയശേഷം നാം അവളെ നിന്നെക്കൊണ്ടു് വിവാഹം ചെയ്യിപ്പിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിശ്വാസികൾക്കു് അവരുടെ ദത്തുപുത്രന്മാർ തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ തലാക്കു ചെയ്തിയാൽ അവരെ വളർത്തിയിരുന്നവർ ആ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതിൽ യാതൊരു തടസ്സവും ഇല്ലാതിരിക്കാൻവേണ്ടി അവശ്യം നടപ്പാക്കേണ്ട അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയാകുന്നു" (33: 57)

ഹ: സൈനബായെ നബി (സ) വിവാഹം ചെയ്ത ശേഷമാണ് ഈ ആയത്തു് അവതരിച്ചതെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. വിവാഹാനന്തരം ഒരു കോളിളക്കം നാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മകന്റെ ഭാര്യയെ വിവാഹം ചെയ്തു എന്നാണ് എതിർകക്ഷികൾ പ്രചരണം നടത്തിയതു്. ദത്തുപുത്രൻ യഥാർത്ഥപുത്രന്റെ സ്ഥാനത്താണെന്നും അതുകൊണ്ടു അയാൾ കെട്ടിയ പെണ്ണിനെ വളർത്തുപിതാവു് വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നും അറബികൾ ഉറച്ചുവിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഈ വിശ്വാസം ശരിയല്ലെന്നും വളർത്തുപുത്രൻ വിവാഹമോചനം നടത്തിയ പെണ്ണിനെ കെട്ടുന്നതിന്നു് വിരോധമില്ലെന്നും

പ്രവൃത്തിരൂപത്തിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കലാണ് ഈ വിവാഹംകൊണ്ടുള്ള പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ തത്വമെന്ന് മുകളിലെ ഖുർആൻവാക്യം തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഡ: സൈദ് നബി (സ) യുടെ പുത്രനല്ലെന്ന് ഖണ്ഡിതമായും ഖുർആൻ ഈ അവസരത്തിൽ പിന്നെയും വ്യക്തമാക്കുകയുണ്ടായത്. "മുഹമ്മദ് നിങ്ങളിലുള്ള പുരുഷന്മാരിൽ ആരുടേയും പിതാവല്ല" എന്ന ആയത്താണ്.

എന്നാൽ രസകരവും അതേ അവസരത്തിൽ ലജ്ജാകരവുമായ ചില കായ്കങ്ങൾ നമുക്കിവിടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഈ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ഇസ്ലാമിന് പുറത്തുള്ള ശത്രുക്കൾ പല അപവാദങ്ങളും പറഞ്ഞുപരത്തിയത് ശരിക്കും. എന്നാൽ മുസ്ലിം സമൂഹത്തിലെ തലക്കനമുള്ള ചില പണ്ഡിതന്മാർ ഈ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞ കായ്കങ്ങളാണ് ദമനീയം. പിൻക്കാലത്തെ ചില ഖുർആൻ പ്യാഖ്യാതാക്കൾ എഴുതിവെച്ച ലജ്ജാകരമായ ചരിത്രത്തിന്റെ സംഗ്രഹം ഇപ്രകാരമാണ്: "സൈനബയുടെ ഭർത്താവായ സൈദ് വീട്ടിലില്ലാത്തപ്പോൾ ഒരു ദിവസം പ്രവാചകൻ അവിടെ ചെല്ലുകയും സൈനബയെ കാണാൻ ഇടയാവുകയും ഉണ്ടായി. അവളുടെ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന സൗന്ദര്യത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായ നബി (സ) അവളെ വിവാഹം ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുകയും സൈദിനെക്കൊണ്ട് സൂത്ര

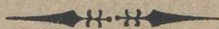
ത്തിൽ വിവാഹമോചനം നടത്തിച്ചു നബി (സ) വിവാഹം ചെയ്യുകയുമാണുണ്ടായത്." ബലിശവും അപകടകരമായ ഈ വാദത്തിന് തെളിവായി ഇക്കൂട്ടർ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ഖുർആൻ വാക്യത്തിലെ "നി അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിനെ നിന്റെ മനസ്സിൽ മാച്ചുവെക്കുകയും നിജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു" എന്ന ഭാഗത്തിൽ പറയുന്ന "മനസ്സിൽ മാച്ചുവെച്ചു" എന്ന പദമാണ്. സന്ദർഭത്തിൽനിന്നും തെറ്റായി അടർത്തിയെടുത്തു ഇതിന് വ്യാഖ്യാനം നല്ലാൻ മുതിർന്നതാണ് ഇവക്പററിയ അമളി. ചേൽപറഞ്ഞ ആമത്ത് മുഴുവനും അക്ഷരത്തിനക്ഷരമായും വരികൾക്കിടയിലൂടെയും വായിച്ചുനോക്കിയാലും ഇത്തരം ഒരു തത്വം അതിൽനിന്നു കണ്ടെത്താൻ സാധ്യമല്ലെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. നബി (സ) 'മനസ്സിൽ മാച്ചുവെച്ചു' എന്ന് ഖുർആൻ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം മററൊന്നാണ്. പ്രസിദ്ധരായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെല്ലാം അതിന്നു നല്ലീയ അർത്ഥത്തിന്റെ സംഗ്രഹം ഇപ്രകാരമാണ്: "ദത്തുപുത്രൻ വിവാഹമോചനംചെയ്തു പെണ്ണിനെ വളത്തുപിതാവ് വിവാഹം ചെയ്യുന്നത് തെറ്റാണെന്ന വിശ്വാസം നശിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി അവരുടെ വിവാഹമോചനം നടക്കുമെന്നും അന്ന് നബി (സ) അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുമെന്നും സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹു മുഖ് നബിക്ക് 'ഇൽഹാമ്' (മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പിക്കൽ) മുഖേന അറിയിച്ചിരുന്നു. ഇ

കായ്ക്കും അവിടുന്ന് ആരോടും പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. പിന്നീട് പരിശുദ്ധ ഖുർആൻമുഖേന അതേ ആയത്തിൽ തന്നെ അല്ലാഹു ഇക്കായ്ക്കും വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. “സുവുജ്”താക്കഫാ” (അവളെ നിനക്ക് നാം വിവാഹം ചെയ്തുതന്നു) എന്ന് കൂടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അല്ലാഹു ഇത് സുതരാം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ‘നാം വെളിപ്പെടുത്താൻ പോകുന്നതിനെ നീ മറച്ചുവെച്ചു’ എന്നാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ പറയുന്നത്. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരമാണ് ഈ വിവാഹം നടന്നതെന്ന കായ്ക്കത്തിനു തെളിവു നേചിച്ചു വേറെ പോകേണ്ടതുമില്ല. ഹ: സൈനബാ (റ) തന്നെ ഇക്കായ്ക്കും പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ടായിരുന്നു: “എന്റെ വിവാഹം ആകാശത്തിൽനിന്നും നിങ്ങളുടേത് ഭൂമിയിൽനിന്നും, എന്നെ അല്ലാഹുവും നിങ്ങളെ രക്ഷിതാക്കളുമാണ് കെട്ടിച്ചതെന്നും നബി (സ) യുടെ മറു ഭായ്മാരോടു സൈനബാ (റ) പറയുകയുണ്ടായിരുന്നു” (ബൈഹഖി)

ബൈബിളിലെ കഥകളും മുത്തശ്ശിക്കഥകളും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടും ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ടും നമ്മുടെ ചില പണ്ഡിതന്മാർ ഖുർആനിന് വ്യാഖ്യാനമെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസത്തിനും പ്രവാചകന്മാരുടെ പദവികൾ നിരക്കാത്ത പല കഥകളും അക്കൂട്ടത്തിൽ കടന്നു കൂടിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. ഇബ്രാഹീംനബി (അ) ദാവൂദ്

നബി (അ) സുലൈമാൻ നബി (അ) തുടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധരായ പല പ്രവാചകന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിലും ഇത്തരം അടിസ്ഥാനരഹിതമായ കഥകൾ ഉൾപ്പെട്ടത് കാണാം. അതുപോലെ അന്ത്യപ്രവാചകന്റെ ചരിത്രത്തിൽ മുസ്ലിംകളാൽതന്നെ കടന്നുകൂടിയ അബദ്ധജടിലമായ ഏതാനും കഥകളിലൊന്നാണ് സൈബാ (റ) യുടെ കഥ. ഭർത്താവായ സൈദ് വീട്ടിലില്ലാത്തപ്പോൾ നബി (സ) അവളെക്കണ്ടു മോഹിച്ചുപോയി എന്നാണല്ലോ ഇവർ പറയുന്നത്. ഒരു പ്രവാചകന്റെ പദവിക്ക് ഇത് നിരക്കമോ എന്നൊന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കൂ! ഫ: സൈനബാ (റ) നബിയുടെ അമ്മായിയുടെ മകളും നബി (സ) യും അവരും ഒരേ വീട്ടിൽതന്നെ ജനിച്ചുവളർന്നുവരുമാണെന്നും ഇക്കൂട്ടർ മറന്നുപോയി. സൈദിന്ത് കെട്ടിക്കുന്നതിന്ത് മുസ്തന്നെ സൈനബായെ നബി (സ) ക്ക് പരിചയമുണ്ട്. അവളുടെ സൗന്ദര്യവും തിളക്കവും അവളാത്തക്കറിയാം. അന്ന് പർദ്ദാ നിയമംപോലും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. നബി (സ) നിർബന്ധിച്ചാണ് സൈദിനെക്കൊണ്ടു് വിവാഹം ചെയ്യിച്ചതും, സൈദിന്ത് മുസ്തന്നെ അവരെ നബി (സ) ക്ക് വേണമെങ്കിൽ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിന്ത് യാതൊരു തടസ്സവും മുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇത്തരം ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ സൈദിന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കുന്ന കാലത്ത് കണ്ടു മോഹിച്ചു എന്ന് പറയുന്നത് എത്രകണ്ടു് അബദ്ധവും വിഷ്ണിത്തവുമാണെന്നു എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ല. ആരു

തന്നെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചാലും കരിതേച്ചാലും പ്രവാചകന്റെ പരിശുദ്ധിയും മഹിമയും എന്തെന്നും നിലനില്ക്കുമെന്ന് നമുക്ക് ദൃഢമായി വിശ്വാസമുള്ളതാണ്.

8. ഹസ്രത്ത്, ഉമ്മുഹബീബാ (റ)

ഹിജ്രവഷ, ആറിലോ ഏഴിലോ ആണ് ഹസ്രത്ത് ഉമ്മുഹബീബാ (റ) യെ നബി (സ) വിവാഹം ചെയ്തത്. വിധവനായ ഇവരുടെ ശരിയായ പേര് 'റാലത്ത്' എന്നാണ്. അബൂശംസ് വംശജനും മക്കായിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധ പൗരമുഖ്യനും ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്യകലാശത്രക്കളിൽ പ്രധാനിയുമായിരുന്ന അബൂസുഫ്യാന്റെ മകളാണ് പ്രസ്തുത ഉമ്മുഹബീബ.

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുജഹ്ശ് എന്ന ഒരാളായിരുന്നു ഇവരുടെ ആദ്യ ഭർത്താവ്. വലിയ ധനികനും ജനസ്വാധീനമുള്ള ആളുമായിരുന്ന അബൂസുഫ്യാൻ അതെല്ലാം ഉപയോഗിച്ചു മുളയിൽതന്നെ ഇസ്ലാമിനെ നൽകിക്കളയാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്താണ് മകളും ഭർത്താവും ഇസ്ലാംമതം ആഗ്രഹിച്ചത്. അങ്ങിനെ പിതാവിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും രോഷം അവരുടെ നേക്ക് കൂടുതൽ ആളിക്കത്താൻ തുടങ്ങി. ശത്രുവർദ്ദനും സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ ഹ: ഉമ്മുഹബീബയും

ഭർത്താവും ഹബ്ബീനിയായിലേക്ക് ഹിജ്രപോവുകയാണുണ്ടായത്. അവിടെവെച്ചും ഉമ്മുഹബീബയുടെ പ്രശ്നത്തിന് ശാന്തത ലഭിക്കുന്നതിനു പകരം കൂടുതൽ രൂക്ഷമാവുകയാണുണ്ടായത്. ആത്മരക്ഷാർത്ഥം അഭയം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവെച്ച് സ്വന്തം ഭർത്താവ് ഇസ്ലാമതം കൈവെടിയുകയും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു ആ ജന്മശത്രുവായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഭാര്യയേയും ഇസ്ലാമിൽനിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ അയാൾ തീവ്രയത്നം ചെയ്തുവെങ്കിലും അതു ഫലിച്ചില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ കുടുംബാദികളിൽനിന്നു വീണ്ടും ഉമ്മുഹബീബാക്ക് വളരെയധികം മർദ്ദനവും ഭീഷണികളും നേരിടേണ്ടിവന്നു. ഇവരുടെയെല്ലാം മർദ്ദനങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ഇസ്ലാമിൽതന്നെ ഉറച്ചുനില്ക്കുകയാണുണ്ടായത്. കുറച്ചുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭർത്താവ് മരണപ്പെട്ടു. എന്നിട്ടും അവർ കുട്ടികളോടൊപ്പം ഹബ്ബീശായിൽതന്നെ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇവരുടെ ഈ ദയനീയാവസ്ഥകളെല്ലാം അറിഞ്ഞ നബി (സ) അവരെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ഭാരം സ്വയം ഏറ്റെടുക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും അവരുടെ വിവാഹകാര്യം അറിയിച്ചുകൊണ്ടു ഹബ്ബീശാ ചക്രവർത്തിയായ നജ്ജാശിക്ക് കത്തെഴുതുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത കത്ത് വളരെ ആദരവോടെയാണ് രാജാവ് സ്വീകരിച്ചത്. അബലയായ ഒരു വിധവയേയും കുട്ടികളേയും

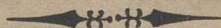
രക്ഷിക്കാൻ സ്വയം മുതിർന്ന് പ്രവാചകന്റെ ദൂതായും മറ്റു സ്ഥിര പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് രാജാവ് ഉജ്ജ്വലബീബിയേയും അവരുടെ മഹർ നല്ലാനായി നമ്പി (സ) ക്കു നാനൂറ് ദീനാർ (സ്വർണ്ണ നാണയ)വും കൊടുത്തു കൈകൾ ചെയ്തു. ശർഹബീൽ എന്ന ഒരു രാജസേവകന്റെ കൂടെയാണ് ഇതയച്ചുകൊടുത്തത്. മറ്റു ചില സഹായങ്ങളും കൂട്ടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ മദീനയിൽ വെച്ചു നമ്പി (സ) അവരെ വിവാഹം ചെയ്തു.

ഈ വിവാഹത്തിൽ വിധവയേയും അനാഥകളേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്നു് പ്യാമെ ഇസ്ലാമിന്നു് വമ്പിച്ച ചില നേട്ടങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഉജ്ജ്വലബീബിയുടെ പിതാവായ അബൂസുഹ്യാൻ പണ്ടുതന്നെ ഇസ്ലാമിന്റെ കഠിനശത്രുവായിരുന്നുവെന്നു് പറഞ്ഞുവല്ലോ. നമ്പി (സ) തന്റെ മകളെ വിവാഹം ചെയ്തശേഷം അബൂസുഹ്യാൻ ഒരു ദിവസം മദീനത്തു് ചെന്നു് മകളുടെ വീടു് സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അബൂസുഹ്യാൻ വീട്ടിൽ കയറി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വിരിപ്പിൽ ഇരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ മകൾ അതു ധൂതിയിൽ മടക്കി എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. ഇതു് കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം മകളോടു് ചോദിച്ചു: "ആ വിരിപ്പു് എന്റെ വിലക്കും നിലക്കും യോജിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് ഞാൻ അതിൽ ഇരിക്കേണ്ടെന്നുവെച്ചു എടുത്തുകളഞ്ഞതോ; അതല്ല ആ വിരിപ്പിൽ ഇരിക്കാൻമാത്രം ഞാൻ യോഗ്യനല്ലാത്തതു്

കൊണ്ടോ എന്താണ് നീ അതു എടുത്തുകൊടുത്തത്? " അതിന്നു മകൾ കൊടുത്ത മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: "ആ വിരിപ്പ് സത്യവിശ്വാസികളുടെ നേതാവായ പ്രവാചകപ്രഭു ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ്. സത്യവിശ്വാസികൾക്കല്ലാതെ അതു തൊടാൻ പാടില്ല. നിങ്ങളാണെങ്കിൽ അവിശ്വാസിയും ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുവുമാണ്". ഇത് കേട്ടപ്പോൾ താല്ക്കാലിക ക്ഷോഭംകൊണ്ടു അബൂസുഫ്യാൻ മകളെ ആക്ഷേപിച്ചുവെങ്കിലും പിന്നീടു ഈ സംഭവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വമ്പിച്ച പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടാക്കി. മകളുടെ ഇസ്ലാമിക വിശ്വാസത്തിലുള്ള ദാർശ്വ്യവും പ്രവാചകനോടുള്ള സ്നേഹവും ചിന്താശക്തിയുള്ള അബൂസുഫ്യാന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് ഇസ്ലാമിന്റെ മിന്നോളിപ്പുകൾ കടത്തിവിടുകതന്നെ ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഏറെക്കാലമായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിച്ചു.

അറേബ്യയിലെ വമ്പിച്ച സ്വാധീനശക്തിയുള്ള ആളും ധനവാനും പൗരപ്രമാണിയുമായ അബൂസുഫ്യാന്റെ ഇസ്ലാംമത വിശ്വാസം നബി (സ) ക്കും ഇസ്ലാമിന്നും വമ്പിച്ച ഒരു നേട്ടമായിരുന്നുവെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെ ഉമ്മുഹബീബയെ നബി (സ) വിവാഹം ചെയ്തതുകൊണ്ടു ഇസ്ലാമിന്നു തന്നെ വമ്പിച്ച നേട്ടങ്ങളാണുണ്ടായത്. ഈ വിവാഹത്തിലും സ്തുത്യർഹമായ ഗുണങ്ങളല്ലാതെ ആക്ഷേപം

മായ യാതൊരു ചലനവും ആക്കം കണ്ടെത്താൻ കഴിയുകയില്ല.

9. ഹസ്ത്രത്ത്, ജീവൈരിയത്ത് (റ)

ഹാരിസിന്റെ മകളായ ഹസ്ത്രത്ത് ജീവൈരിയാ (റ) യുടെ ആദ്യഭർത്താവ് സഹ്വാന്റെ മകൻ മുസാഫിത്ത് എന്ന ആളായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഇസ്ലാമിന്റെ കഠിനശത്രുവായ ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. മുസ്ലിമുകളായ യുദ്ധം ബനൽമുസ്ത്തലിഖ് യുദ്ധത്തിൽ ഇദ്ദേഹം ശത്രുപക്ഷത്ത് നിന്ന് കൊല്ലപ്പെടുകയും അതിനെ തുടർന്ന് ജീവൈരിയാ മുസ്ലിമുകളുടെ തടവുകാരിയായി പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത യുദ്ധത്തിൽ വേറെയും തടവുകാരുണ്ടായിരുന്നു.

യുദ്ധത്തടവുകാരെയും യുദ്ധത്തിൽ കിട്ടിയ സ്വത്തുക്കളുമെല്ലാം ഒരു ഭാഗം സൈന്യങ്ങൾക്കിടയിൽ പങ്കിട്ടുകൊടുക്കുന്ന പതിവുണ്ട്. അതനുസരിച്ച ഭാഗത്തിൽ പ്രസ്തുത ജീവൈരിയാ സാബിത്ത് ഇബ്നുഖൈസ് എന്ന സഹാബിയുടെ അധീനത്തിലാണ് എത്തിച്ചേർന്നത്. അങ്ങനെ അവർ അടിമയായിത്തീർന്നു. ഉടമസ്ഥന് മോചനമുല്യം നല്കിയാൽ അടിമകൾക്ക് സ്വതന്ത്രരാവാമെന്ന നിയമമനുസരിച്ച് സാബിത്ത് ഒരു

സംഖ്യ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് ജീവൈരിയായെ സ്വതന്ത്ര
 യാക്കാമെന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ യുദ്ധത്തടവു
 കാരിയായ അവളുടെ പക്കൽ പണമെവിടെ? അവൾ
 റസൂൽ തിരുമേനി (സ) യുടെ അടുക്കൽചെന്ന് തന്റെ
 സങ്കടം ഉണർത്തിച്ചുകൊണ്ടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു, “നബി
 യെ! ഞാൻ ഉന്നതതറവാട്ടുകാരനായ ഹാരിസിന്റെ
 മകളാണെന്ന് അങ്ങേക്കറിയാമല്ലോ. എന്നിരിക്കെ
 ഞാനിന്ന് സാബിത്തിന്റെ ഒരടിമയായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്.
 മോചനമുല്യം കൊടുത്താൽ അദ്ദേഹം എന്നെ സ്വതന്ത്ര
 യാക്കാമെന്ന് വാക്കുതന്നിരിക്കയാണ്. പക്ഷെ എന്റെ
 കയ്യിൽ അതിനു പണമില്ലെന്നും അങ്ങേക്കറിയാവുന്ന
 താണ്. അതുകൊണ്ടു എന്റെ ഈ ദയനീയാവസ്ഥ
 യിൽ അങ്ങുന്മാത്രമാണെന്നെ സഹായിക്കാനുള്ളത്”.
 വിധവയായ ഈ പെണ്ണിന്റെ ദയനീയാവസ്ഥ ഗ്രഹി
 ച്ച ദീനദയാലുവായ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു: ‘നിന്റെ
 മോചനമുല്യം നല്ലി നിന്നെ ഞാൻ സ്വതന്ത്രയാക്കാം.
 എന്നിട്ടു നീ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവെങ്കിൽ ഇസ്ലാമിലേക്ക് വരി
 കയോ അല്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചു കൂടുംബത്തിലേക്ക് പോവു
 കയോ ചെയ്യാം. നീ ഇവിടെതന്നെ നില്ക്കാനുദ്ദേശിക്ക
 ന്നവെങ്കിൽ നിന്നെ എന്റെ പത്നീപദത്തിലേക്കുയ
 ള്ളി സംരക്ഷണഭാരംകൂടി ഏറ്റെടുക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാ
 റാണ്”.

നബി (സ) യുടെ സ്നേഹനിർഭരമായ ഈ പ്രഖ്യാ
 നവും ഔദാര്യമനസ്ഥിതിയുമാണ് ജീവൈരിയായ ഇസ്ലാം

മതം ആശ്ശേഷിക്കുകയും നബി (സ) യുടെ പത്നീപദം സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്.

പ്രസ്തുത യുദ്ധത്തിലെ തടവുകാരായ എല്ലാ അടിമകളേയും സഹാബികൾ ഈ അവസരത്തിൽ സ്വതന്ത്രരാക്കി മോചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ജീവൈരിയ്യായെ നബി (സ) വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂതൃർഹമായ ഈ ഔദായ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ എതിർകക്ഷികളുടെ മനപരിവർത്തനത്തിനു കാരണമായിത്തീരുകയും അങ്ങിനെ ജീവൈരിയ്യായുടെ പിതാവടക്കം ബനൽമുസ്തലിഖ് ഗോത്രം മുഴുവനും ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു, അങ്ങിനെ വിധവയായ ഈ പെണ്ണിനെ പ്രവാചകൻ വിവാഹം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിന് വമ്പിച്ച നേട്ടങ്ങളാണുണ്ടായത്.

10. ഹസ്രത്ത് സഫിയ്യ (റ)

ഹിജ്ര ഏഴാംവർഷത്തിൽ നബി (സ) വിവാഹം ചെയ്ത ഹസ്രത്ത് സഫിയ്യ (റ) യുടെ ചരിത്രം അതിവിപുലമാണ്. പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾമാത്രം ചുരുക്കത്തിൽ വിവരിക്കുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്. ഹസ്രത്ത് ആയിഷാ (റ) യെ കഴിച്ചാൽ ഏറ്റവും പ്രായംകുറഞ്ഞ

ഭായ്യാണു് സമിത്യാ (റ) എല്ലാ ഭായ്യാരെക്കാളും സുന്ദരി ഇവരായിരുന്നു. വിധവയായ ഇവരെ മുസ് രണ്ടുപേർ വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആദ്യം വിവാഹം ചെയ്ത ആൾ മശ്കമുൽഖുറുസിയുടെ മകൻ സാലിമു് ആയിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ഭർത്താവു് കിനാന:അബിൽഹുഖൈഖ് എന്ന ജിതചക്രവർത്തിയുമായിരുന്നു. നബി (സ) സമിത്യായെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ അവർക്കു് പതിനേഴു് വയസ്സാണ് പ്രായം. ഇവർ ഹസ്രത്തു് ഹാറുൻനബി (അ) യുടെ സന്താനപരമ്പരയിൽപ്പെട്ട ഇബ്രാഹിമിനഅഖ്ത്തബ് എന്ന ജിതപുരോഹിതന്റെ പുത്രിയാണ്, അങ്ങിനെ പ്രവാചകപരമ്പരയിൽപ്പെട്ട സുന്ദരിയും ചെറുപ്പക്കാരിയുമായ സമിത്യായെ നബി (സ) വിവാഹംചെയ്യാൻ നിർബ്ബന്ധിതമായ പരിതസ്ഥിതികളെ താഴെ വിവരിക്കാം.

ഹിജ്ര 7-ാംകൊല്ലത്തിലാണ് മുസ്ലിംകളും ജിതനരകം തമ്മിൽ വൈഖർമുഖം എന്നറിയപ്പെടുന്ന സമരം നടന്നതു്. അന്നു് നബി (സ) യും അനചരന്മാരും റജിഅു് എന്ന സ്ഥലത്തു് താവളമടിച്ചു. വൈഖറി ലുണ്ടായിരുന്ന പല കോട്ടകളും ഈ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ ജയിച്ചുടക്കി. അവിടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും ഉറപ്പേറിയതുമായ ഹൈമൂസ് എന്ന രാജകീയ കോട്ടയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിലെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്നു സമിത്യായുടെ ഭർത്താവായ കിനാന:അബിൽഹുഖൈ

വ്. യുദ്ധം കൊടുമ്പിരികൊണ്ടു. പ്രസ്തുത കോട്ടായയും
 മുസ്ലിം സൈന്യങ്ങൾ വളഞ്ഞു. നബി (സ) യും
 കോട്ടയുടെ സമീപത്തുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ജീതചക്ര
 വർത്തിതന്നെ കോട്ടയ്ക്കകത്തു സൈന്യത്തിനു നേതൃത്വം
 നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ സഹിയ്യാ
 കൊട്ടാരത്തിലെ തന്റെ സ്വകാര്യമുറിയിൽ വിശ്രമിക്കു
 കയാണ്. അന്നു രാത്രി അവൾക്കൊരു സ്വപ്നമുണ്ടായി.
 ലോകം മുഴുവനും അവൾക്ക് സ്വപ്നത്തിൽ ദർശനമു
 ണ്ടായി. കൂടാതെ പുണ്യചന്ദ്രൻ തന്റെ മടിയിലേക്ക്
 ഇറങ്ങിവന്നു വിശ്രമിക്കുന്നതായും കണ്ടു. വളരെ സ
 ന്തോഷഭരിതയായിട്ടാണ് സഹിയ്യാ ഉറക്കമുണർന്നത്.
 കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഭർത്താവ് പ്രസ്തുത റൂമിൽ അവളെ
 സന്ദർശിക്കാനെത്തി. സ്വപ്നവാർത്ത അവൾ അദ്ദേഹ
 തെ അറിയിച്ചു. സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനശാസ്ത്രത്തിൽ അഗാ
 ധപാണ്ഡിത്യമുള്ള രാജാവ് ഞെട്ടിത്തരിച്ചുപോയി.
 ദൈവാസത്തോടെയാണയാൾ നിലംപതിച്ചത്. ബോ
 ധമുണർപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു. സഹിയ്യാ നീ എ
 ന്നെന്നേക്കുമായി എനിക്കു നഷ്ടപ്പെടാൻ പോവുകയാ
 ണ്. മാത്രാല്ല സ്ഥാനഭ്രംശവും മരണംതന്നെയും
 എന്റെ മുമ്പിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

വിറേറന്നു കാലത്തുതന്നെ മുസ്ലിംകൾ കോട്ട
 കൈവശപ്പെടുത്തി. സഹിയ്യായുടെ ഭർത്താവ് യുദ്ധ
 ത്തിൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും അവൾ ബന്ധനസ്ഥയായി പി

ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തടവുകാരെ പങ്കിട്ടപ്പോൾ സുന്ദരിയും കലീനയുമായ സഫിയായെ ദാഹിയത്തുൽ കൽബ് എന്ന സഹാബിയുടെ ഓഹരികാണ് കിട്ടിയത്. പക്ഷെ രാജനിയും പ്രവാചകകുടുംബത്തിൽ പെട്ടവളുമായ സഫിയായെ തന്റെ അടിമയാക്കി നിർത്താൻ ആ സഹാബിവർഗ്ഗം ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ഈ പ്രമുഖ സഹാബാക്കളും ഇതേ അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. അങ്ങിനെ അവരല്ലാകൂടി പ്രവാചകസന്നിധിയിൽ ചെന്നു ഇങ്ങിനെ ബോധിപ്പിച്ചു: 'പ്രവാചകരെ! ഹാദൂൺനബി (അ) യുടെ കുടുംബത്തിൽപെട്ടവളും ഉന്നതകലജാതയുമായ സഫിയായെ അങ്ങുന്തന്നെ സ്വീകരിക്കേണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വാഗ്ദാനമായ അഭിപ്രായം'. ഇതോടെ ദാഹിയത്തിന് ഹൃദ്യ അടിമകളെ പകരമായി നല്കിക്കൊണ്ട് സഫിയായെ നബി (സ) ഏറ്റെടുത്തു. അതിനുശേഷം അവളുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ച അവിടെ സ്വതന്ത്രയായി താമസിക്കാനും അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തം നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രവാചകൻ അവൾക്ക് നല്കി.

ആദ്യമെ ഇസ്ലാമിനെ മനസാധരിച്ചിരുന്ന സഫിയ ഇസ്ലാമിൽ ഉറച്ചുനില്ക്കാനും പ്രവാചകന്റെ പത്നീപദം അലങ്കരിക്കാനുമാണ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. അങ്ങിനെ പ്രവാചകൻ അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. 60 വയസ്സ് വരെ ജീവിച്ച സഫിയ (റ)

പിൽക്കാലത്ത് ഇസ്‌ലാമിനു ചേർന്നിട്ടു വന്നിട്ടു സേവനങ്ങൾ നടത്തിയ വിപുലമായ ചരിത്രമുണ്ട്. തന്റെ 60-ാമത്തെ വയസ്സിൽ നബി (സ) ഇവരെ വിവാഹം ചെയ്തത് മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണെന്നും അതൊരിക്കലും ലൈംഗികവികാരത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ലെന്നും ഇത്രയും കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടു വ്യക്തമായിട്ടുണ്ട്. എന്നിയും വല്ല വിമർശനാദി പ്രവാചകന്റെ നേരെ ബാലിശമായ വിമർശനശരങ്ങൾ തൊടുത്തുവിടുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്ക് സർവ്വശക്തൻ ശരിയായ ബുദ്ധി നല്ലൊട്ടെ എന്നു നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കുക.

II. ഹിസ്രത്ത് മൈമൂന (റ)

ഹിജ്ര ഏഴാംകൊല്ലത്തിന്റെ അവസാനത്തിലാണ് ഇവരെ നബി (സ) വിവാഹം ചെയ്തത്. വിധവയും വൃദ്ധയുമായ ഇവരുടെ ആദ്യഭർത്താവ് ഇവയ്ക്കിബ്ബ് എന്ന ആളായിരുന്നു. അബൂറഹ്മ് ഇബ്ബ്നു അബ്ദുനജ്ജാ എന്ന പേരിലാണ് ഇയാളെ സർവ്വതരം അറിയപ്പെടുന്നത്. ഹ; മൈമൂനയുടെ ആദ്യത്തെ പേർ ബർറത്ത് എന്നായിരുന്നു. മൈമൂന എന്ന പേർ നബി (സ) നല്കിയതാണ്. ഹ: അബ്ബാസ് (റ) വിന്റെ

ഭാര്യയായ ലുബാബത്തുൽകബ്റാ എന്ന സ്ത്രീയുടെ സഹോദരിയാണ് പ്രസ്തുത മൈമൂന എന്നതും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

പരിശുദ്ധ ഇസ്മാമിനുവേണ്ടി വളരെയധികം ത്യാഗങ്ങൾവരിച്ച ഭക്തയായ ഒരു സ്ത്രീയാണ് ഹസ്രത്ത് മൈമൂന. (റു)തബുക്യുന്ധത്തിൽ ഇവരനുഷ്ഠിച്ച സേവനങ്ങൾ സ്തുത്യർഹമാണ്. സൈന്യത്തിന്റെ പിന്നണിയിൽ ഉറച്ചുനിന്ന് മുറിവേററവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിലും മറ്റു സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലും അവിശ്രമം സേവനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് അവിചാരിതമായി ശത്രുപക്ഷത്ത് നിന്നുള്ള ഭരമ്പ് ഹസ്രത്ത് മൈമൂനയുടെ ദേഹത്തിൽവന്നു തറച്ചത്. ഇതോടെ അവശയായിതിന്ന് അവർ രണാങ്കണത്തിൽ ബോധമറ്റു വീണുപോയി.

മരണത്തിന്റെ വക്കോളമെത്തിയ അവരെ സൈന്യത്തിലെ മറ്റു ശുശ്രൂഷകന്മാർ പ്രഥമശുശ്രൂഷകൾ നല്കിയശേഷം താങ്ങി എടുത്തു പ്രവാചകസന്നിധിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ഈ സംഭവം പ്രവാചകനെ അത്യധികം മനോവേദനപ്പെടുത്തി. എങ്കിലും ഹ: മൈമൂന അപകടത്തിൽനിന്ന് അത്ഭുതകരമായ വണ്ണം രക്ഷപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ദൈവഭക്തിയിലും ധർമ്മപുരതയിലും വളരെയധികം നിഷ്ഠയുള്ളവയായിരുന്നു അവർ. ഇവരുടെ ദൈവഭക്തിയെ സംബന്ധിച്ച് ഹസ്രത്തു് ആയിഷാ(റ)തന്നെ സ്തുതിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

സഹോദരീഭർത്താവായ ഹസ്രത്തു് അബ്രാഹിമിന്റെ പ്രേരണമൂലമാണു് ഈ സ്ത്രീയെ നബി(സ)വിവാഹം കഴിച്ചതു്. അതിൽ പല തത്വങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. മൈമൂനയുടെ വംശമായ ബന്തുഹിലാൽ കുഡ്യാബുമായി ഖുറൈശികൾക്കു് ഇതോടെ രണ്ടു വിവാഹബന്ധങ്ങളുണ്ടായിത്തീർന്നു. തന്മൂലം പ്രസ്തുത കുഡ്യാബം മുഴുവനും ഇസ്ലാമതം വിശ്വസിക്കുകയും ഇസ്ലാമിനു വമ്പിച്ച ശക്തിയും നേട്ടങ്ങളും കൈവരിക്കുകയും ചെയ്തു. നബി(സ)യോടൊപ്പം ദാവത്യജീവിതം നയിച്ചു. “ഉമ്മുറാത്തുൽമുഅമിനീൻ” (സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാക്കൾ) എന്ന മഹൽസമാഹരണമലങ്കരിക്കുന്ന പതിനൊന്നു ഭാര്യമാരുടെ ചുരുക്ക വിവരങ്ങളാണു് നാം ഇതു പരമ പ്രതിപാദിച്ചതു്. അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണാകടാക്ഷം നബി(സ)രിലും അവിടുത്തെ ഭാര്യമാരിലും സദാ വർഷിക്കുവാനാകട്ടെ.

12 ഹ: മാരിയ (റ)

നബി(സ)ക്കു് ഇബ്രാഹിം എന്ന കുട്ടി ജനിച്ചതു് ഹസ്രത്തു് മാരിയത്തുൽഖിബ്ത്തിയു എന്ന അടിമസ്ത്രീയിലാണു്. എന്നാൽ ഇവരെ ഭാര്യമാരിലേക്കു് ഉയർത്തിയിട്ടില്ല. അടിമസ്ത്രീകളെ സ്വന്തം ഭാര്യമാരെ

പ്ലോമെ ഉപയോഗിക്കാമെന്നതാണ് ഇസ്ലാമിന്റെ നിയമം. അവരിൽ കുട്ടികൾ ജനിച്ചാൽ 'ഉമ്മുഖലദ്' എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുക.

നബി(സ)ക്ക് നേരിൽ കാണാൻ കഴിയാത്ത വിദേശികളായ പെരാമുഖ്യന്മാർക്കും ഭർത്താധികാരികൾക്കും അവരെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ അയക്കുക നബിയുടെ പതിവായിരുന്നു. അങ്ങിനെ മിസ്രിലെ ചക്രവർത്തിയായ മുഖെബിസുരാജാവിനും തിരുമേനി(സ) ഒരു കത്തയച്ചു. ഹാത്തിബ് ഇബ്നു അബീബർ അ: എന്നാലാണ് പ്രസ്തുത കത്തം കൊണ്ട് രാജസന്നിധിയിൽ പോയത്. കത്ത് കിട്ടിയശേഷം രാജാവ് പ്രസ്തുതദൂതനുമായി ഒട്ടേറെ ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ നടത്തി. അനന്തരം രാജാവ് പ്രഖ്യാപിച്ചു. "നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് ഒരു യഥാർത്ഥദൂതനാണെന്ന് എനിക്കിപ്പോൾ ഉറപ്പായിരിക്കുന്നു." അതിനുശേഷം രാജാവ് നബി(സ)യുടെ കത്ത് ആനക്കൊമ്പാൽ നിർമ്മിതമായ ഒരു പേടകത്തിലാക്കി സൂക്ഷിക്കുകയും ഒരു എഴുത്തുകാരനെ വിളിച്ചു താഴെ പറയുംവിധം തിരുമേനി(സ)ക്ക് ഒരു കത്തെഴുതുകയും ചെയ്തു:—

“ചരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ—

ഖിബ്ത്തിവംശജനായ മുഖെബിസു മഹാരാജാവ് അബ്ദുല്ലായുടെ മകൻ മുഹമ്മദിന്ന് എഴുതുന്നത്:—

“താങ്കളയെ എഴുത്ത് ഞാൻ വായിച്ചു. അതിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ശരിക്കും ഗ്രഹിക്കുകയും നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കുന്ന മതത്തെ സംബന്ധിച്ച് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും പരിശുദ്ധാത്മാവായ ഒരു പ്രവാചകനാണെന്ന് എനിക്ക് അറിവായി. താങ്കൾ അടുത്തുതന്നെ ശാമിലേക്ക് പുറപ്പെടുമെന്ന് ഞാൻ അശിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ദൈവ്യതയെ ഞാൻ മാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഖിബ്ത്തി വംശത്തിൽ വളരെയധികം മാനുഷതയുള്ള രണ്ടു അടിമകളെയും കുറെ വസ്തുങ്ങളും താങ്കൾക്ക് സവാരിചെയ്യാൻവേണ്ടി ഒരു കുതിരയേയും ഞാൻ ഇതാ പാരിതോഷികമായി അയക്കുന്നു” —

മാരിയ: സീരീൻ എന്നീ രണ്ടു അടിമസ്ത്രീകളെയാണ് രാജാവ് അയച്ചത്. നബി(സ) രാജാവിന്റെ സമ്മാനങ്ങൾ സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുകയും മാരിയാ എന്നസ്ത്രീയെ സ്വന്തം ആവശ്യാർത്ഥം നിർത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ അവരിൽ ഇബ്രാഹിം എന്ന കുട്ടിയും ജനിച്ചു.

നബി(സ) ഇത്രയും വിവാഹങ്ങൾ നടത്തിയതു ഏതു പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണെന്നും അതിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ എന്താക്കയാണെന്നും വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തുക എന്നതാണ് ഇത്രയും എഴുതിയതുകൊണ്ട് ഞാനുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. തന്നിമിത്തം നബി(സ)യുടെ ഭാര്യമാരുടെ വിശദമായ ഒരു ചരിത്രം സമർ

പ്ലിക്കുവാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സഹായരായ വായനക്കാരിൽനിന്നും വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കുന്ന പക്ഷം ഇതിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പിൽ കുറെ കൂടി വിശദമായി അവരുടെ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തി വായനക്കാരെ സന്തുഷ്ടരാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു പരിശ്രമിക്കുന്നതാണ്. അതിനായി അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുമാറാകട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

32D
 359 428

സ്കൂൾലൈബ്രറിക്ക് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട
ഗ്രീൻഹൗസ് പുസ്തകങ്ങൾ

എന്റെ ഹജ്ജ്യാത്ര.

BY. C. H. മുഹമ്മദ് കോയ

പരിഷ്കരിച്ച മൂന്നാം പതിപ്പ്: ഹജ്ജിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ അറബി ലിപിയിൽതന്നെ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഹജ്ജ്യാത്രക്കാർക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു ഗ്രന്ഥം.

വില : 1-75 പോസ്റ്റേജടക്കം 2 ക.

പ്രവാചകന്മാർ (ഒന്നാം ഭാഗം)

BY. K. K. മുഹമ്മദ് മദനി

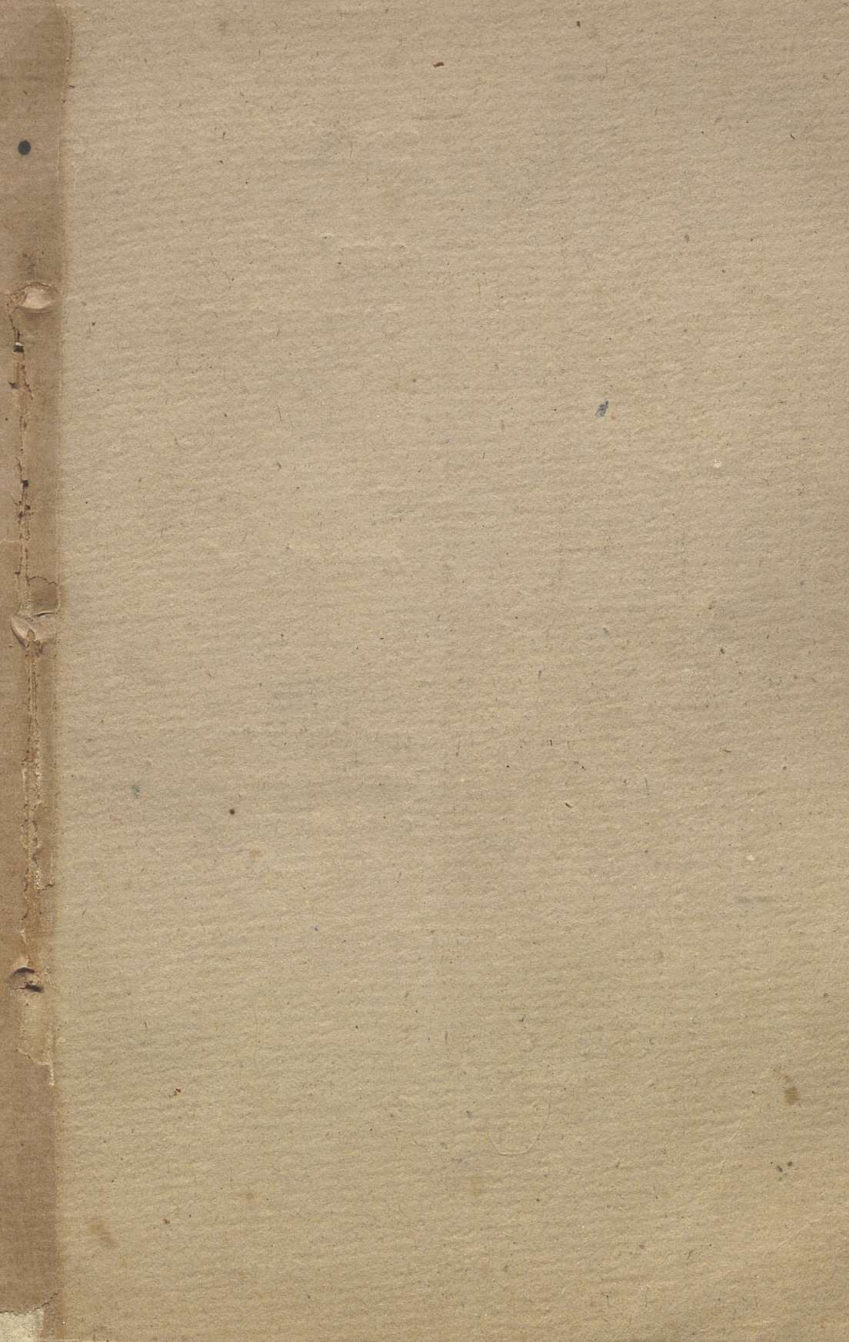
ഖുർആനിൽ വിവരിച്ച നബിമാരുടെ ചരിത്രത്തിൽ 11 നബിമാരുടെ ചരിത്രം.

വില : 1-50 പോസ്റ്റേജടക്കം 1-75

പ്രവാചകന്മാർ (രണ്ടാം ഭാഗം)

ഖുർആനിൽ വിവരിച്ച നബിമാരുടെ ചരിത്രത്തിൽ ബാക്കി 14 നബിമാരുടെ ചരിത്രം.

വില : 2 ക. പോസ്റ്റേജടക്കം 2-75

1258

അച്ചടിയിൽ

രണ്ടു
രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പിറവി

BY

അബൂസിദ്ദീഖ്

ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യദിനംവരെയുള്ള
ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലിംകളുടെ ചരിത്ര
ത്തെസംബന്ധിച്ച
ആധികാരികമായ
ഒരു അമൃതനാമം

അദ്ധ്യക്ഷികൾ:

ഗ്രീൻ ഹൗസ്
ഹലുവമ്പസാർ
കോഴിക്കോട്-1.

Indic Digital Archive Foundation

നബി (സ) വിദ്യാലയം

